Poriadok Cirkvi bratskej

v Slovenskej republike

2026

Obsah

Hlava 1. Základné ustanovenia 2
Hlava 2. Dokumenty Cirkvi bratskej a Zboru 4
Hlava 3. Členský poriadok 6
3.1. Práva a povinnosti 6
3.2. Zásady osobného a rodinného života 11
Hlava 4. Poriadok správy cirkvi 13
4.1. Zbory Cirkvi bratskej 13
4.2. Ustanovovanie a odvolávanie osôb vykonávajúcich duchovenskú činnosť v Cirkvi bratskej 15
4.3. Správa zboru 21
4.4. Správa cirkvi 29
4.5. Rokovací poriadok 37
4.6. Volebný poriadok 44
4.7. Vizitačný poriadok 49
4.8. Odvolací poriadok 51
4.9. Osobitné ustanovenia 52
Hlava 5. Agenda 52
5.1. Bohoslužobný poriadok 52
5.2. Základné formuláre 58
Hlava 6. Prechodné a záverečné ustanovenia 68

Poriadok Cirkvi bratskej

Poznámka: V texte je použité skrátené označovanie, napríklad: článok 3, odsek (2), písmeno (d) je v texte zapísané ako článok 3/2/d.

*

Hlava 1. ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

Článok 1 - Zmysel a cieľ Poriadku Cirkvi bratskej

(1) Cirkev bratská v Slovenskej republike (ďalej len „Cirkev bratská“) je spoločenstvo kresťanov, ktorí osobne prijali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, sú pokrstení a prijímajú Písmo ako základ svojej viery i života. Členom Cirkvi bratskej (ďalej len „Člen“) sa môže stať každý, kto vyzná svoju vieru v Ježiša Krista, ktorého život tomu zodpovedá a kto sa dobrovoľne podriaďuje predovšetkým Svätému písmu a ustanoveniam tohto Poriadku Cirkvi bratskej (ďalej len „Poriadok“). Zbory Cirkvi bratskej (ďalej len „Zbor“) vidia svoju úlohu vo vyznávaní kresťanskej viery, vo vedení k tejto viere, v misii, vo vytváraní spoločenstiev veriacich a v praktickej pomoci ľuďom, ktorí to potrebujú. Sú otvoreným spoločenstvom, do ktorého môže ktokoľvek prísť a počuť biblické odpovede na najdôležitejšie životné otázky.

(2) Boh, ktorý je Spasiteľom a Pánom, je tiež Bohom poriadku a pokoja (1K 14:33). Preto dal svojmu vyvolenému ľudu v Starej zmluve aj isté nariadenia a poriadky (Ex 18:20; 15:25b-26; 20:1-17; Ez 20:19). Aj v Novej zmluve je poriadok zdôrazňovaný a apoštol Pavol nabáda k napomínaniu tých, ktorí ho narúšajú (1K 14:40; 1Tes 5:14). Preto i naši otcovia stanovili isté pravidlá pre život celej cirkvi, jednotlivých Zborov aj jednotlivcov a sformulovali ich do Poriadku. Mnohé z týchto pravidiel vychádzajú z pevného a nemenného základu, ktorým je Písmo. Pokiaľ Písmo priamo nehovorí o určitých skutočnostiach, napríklad preto, že takéto skutočnosti vo vtedajšej dobe neexistovali, vychádzal vždy Poriadok z ducha Písma, tak ako mu bolo porozumené. Poriadok bol preto viackrát rozvíjaný a doplňovaný, aby sa mohol stať skutočnou pomocou cirkvi, Zborom aj jednotlivcom v ich úsilí o autentický život s Bohom – aby bol svetlom Božieho slova aj do meniacich sa okolností a súčasného spôsobu života.

(3) Cirkev bratská a všetky Zbory celoročne pracujú s rodinami a všetkými generačnými skupinami, najmä s deťmi, dorastencami, mládežou a seniormi. Táto práca zahŕňa aj voľnočasové aktivity (vrátane táborov) a dlhodobé projekty.

(4) Cirkev bratská je cirkvou s kongregačno-presbyterským zriadením.

Článok 2 - Princíp Poriadku

(1) Poriadok vychádza z článku 9 Ústavy Cirkvi bratskej (ďalej len „Ústava“), ktorá bola prijatá Spoločnou konferenciou Cirkvi bratskej 10. mája 2013 v Brne. Poriadok je záväzný pre Cirkev bratskú v SR a všetkých jej Členov, Zbory či orgány. Predpokladá plné dodržiavanie tam, kde sú formulácie jednoznačné. Na iných miestach sú iba naznačené medze, v ktorých sa cirkev chce pohybovať (veci „služobné a prípadné“, ako ich označovala stará Jednota bratská). Sú tu načrtnuté obrysy konania a záleží na slobodnej vôli, svedomí i na vedení Svätým Duchom, ako budú jednotlivci, Zbory či cirkev konať.

(2) (a) Situácie, ktoré nie sú popísané v záväzných alebo základných dokumentoch Cirkvi bratskej (článok 6), posudzuje a rozhoduje o nich podľa charakteru záležitosti samostatne buď Staršovstvo Zboru Cirkvi bratskej (ďalej len „Staršovstvo“), zhromaždenie Členov Zboru (ďalej len „Členské zhromaždenie“), Rada Cirkvi bratskej (ďalej len „Rada“), Konferencia Cirkvi bratskej (ďalej len „Konferencia“) alebo Spoločná konferencia Cirkvi bratskej (ďalej len „Spoločná konferencia“).

(b) Ak sa Členské zhromaždenie alebo Konferencia zo závažných dôvodov nemôže zísť (kvôli obmedzeniu štátnymi orgánmi, živelnej katastrofe a pod.) a ak nie je možné zvolať ich rokovanie ani v náhradnom termíne, zvolá Staršovstvo alebo Rada rokovanie týchto orgánov dištančnou formou. Spôsob rokovania v tomto prípade určí ten, kto rokovanie zvolal. Ak nie je možné Členské zhromaždenie alebo Konferenciu zvolať ani dištančným spôsobom, prechádzajú právomoci Členského zhromaždenia dočasne na Staršovstvo a právomoci Konferencie dočasne na Radu. Rozhodnutia Staršovstva a Rady ako orgánov zastupujúcich Členské zhromaždenie či Konferenciu platia iba do konania najbližšieho Členského zhromaždenia alebo najbližšej Konferencie; tie je nutné zvolať bez zbytočného odkladu. Ak z vyššie uvedených dôvodov nie je možné zvoliť či ustanoviť orgány či osoby Zboru alebo Cirkvi bratskej, predlžuje sa ich funkčné obdobie o dobu nevyhnutne potrebnú, najdlhšie však do najbližšieho rokovania orgánu, ktorý ich zvolil či menoval.

Článok 3 - Identifikácia Cirkvi bratskej

(1) Názov cirkvi: Cirkev bratská v Slovenskej republike

(2) Sídlo cirkvi určuje svojím rozhodnutím Konferencia Cirkvi bratskej.

Článok 4 - Právna subjektivita

Právnu subjektivitu má:

(1) Cirkev bratská v Slovenskej republike.

(2) Zbor Cirkvi bratskej.

(3) Účelové zariadenie Cirkvi bratskej alebo Zboru, pokiaľ tak určí jeho štatút (článok 74).

Článok 5 - Oprávnenie konať za Cirkev bratskú

(1) Za Cirkev bratskú v Slovenskej republike sú ako štatutárni zástupcovia oprávnení konať:

(a) predseda Rady Cirkvi bratskej (ďalej len „predseda Rady“),

(b) prvý podpredseda Rady Cirkvi bratskej (ďalej len „prvý podpredseda Rady“),

(c) druhý podpredseda Rady Cirkvi bratskej (ďalej len „druhý podpredseda Rady“),

(d) riaditeľ Kancelárie Rady Cirkvi bratskej (ďalej len „riaditeľ Kancelárie Rady“) v rozsahu oprávnení stanovených Radou.

(2) Pre platnosť právnych úkonov, ktorými sa nadobúda, prevádza alebo zaťažuje nehnuteľný majetok Cirkvi bratskej, sa vyžaduje podpis najmenej dvoch jej štatutárnych zástupcov.

(3) Dokumenty, ktoré nie sú uvedené v odseku (2), podpisuje samostatne ktorýkoľvek štatutárny zástupca Cirkvi bratskej.

Hlava 2. DOKUMENTY CIRKVI BRATSKEJ A ZBORU

Článok 6 - Dokumenty cirkvi

(1) Cirkev bratská ako duchovné spoločenstvo vytvára pre svoju činnosť záväzné a základné dokumenty. Dokumenty a uznesenia Cirkvi bratskej a Zborov musia byť vždy a v prvom rade podriadené biblickým princípom. Základné dokumenty obsahujú odporúčané princípy jej života a pôsobenia.

(2) Najvyšším záväzným dokumentom pre celú Cirkev bratskú je Ústava.

(3) Medzi záväzné dokumenty Cirkvi bratskej patrí Poriadok a platné uznesenia Spoločnej konferencie a Konferencie. Sú záväzné pre všetkých jej Členov, Zbory či orgány.

(4) Duchovné zásady Cirkvi bratskej (ďalej len „Zásady“) sú základným duchovným dokumentom Cirkvi bratskej.

(5) Ďalšie cirkevné dokumenty sú odvodzované zo záväzných dokumentov, s ktorými nesmú byť v rozpore. Cirkev si ďalej rozpracováva ustanovenia Poriadku, bohoslužobné a iné formuláre, prípadne určuje vykonávacie pokyny či odporúčania vo svojich ďalších dokumentoch ako sú napr. Agenda, stanoviská a vyjadrenia Rady a pod.

Článok 7 - Povinné dokumenty Zboru

(1) Základným dokumentom Zboru je zriaďovacia listina Zboru v štandardnej podobe s uvedením sídla Zboru, adresy a IČO, prípadne so zoznamom nehnuteľného majetku Zboru, ako je zapísaný v katastri nehnuteľností.

(2) Kniha Členov Zboru predstavuje priebežný zoznam Členov (vrátane osobitného zoznamu neplnoletých detí) a dokumentuje tak pohyb Členov v histórii Zboru. Môže byť v „klasickej“ podobe knihy alebo v elektronickej podobe, preukázateľne zabezpečenej proti neoprávneným zásahom. Pokiaľ je kniha Členov Zboru vedená elektronicky, musí byť rovnako vždy k dispozícii v tlačenej podobe. Kniha Členov Zboru obsahuje:

   (a) meno a priezvisko Člena (u žien aj rodné priezvisko),

   (b) dátum a miesto narodenia,

   (c) adresu, telefón, e-mail (ku dňu zapísania do matriky),

   (d) stav, dátum a miesto sobáša a meno partnera,

   (e) meno sobášiaceho,

   (f) deti do 18 rokov,

   (g) krst – dátum, miesto (Zbor resp. cirkev), meno krstiaceho (pokiaľ sú známe údaje),

   (h) status členstva: prípravný člen (dátum, miesto),
   Člen (dátum, miesto, meno prijímajúceho),

   (i) prevod (dátum z/do ktorého Zboru),

   (j) ukončenie členstva (dôvod, dátum, miesto).

(3) Lístková kartotéka Členov Zboru (vrátane osobitného zoznamu neplnoletých detí) dokumentuje okamžitý stav Členov. Registračný lístok je sprievodným dokladom pri prevode Členov medzi Zbormi Cirkvi bratskej. Registračný lístok obsahuje:

(a) meno a priezvisko Člena,
(b) dátum a miesto narodenia,
(c) adresu,
(d) stav,
(e) krst, dátum krstu, meno krstiaceho,
(f) status členstva,
(g) prípadné kázenské opatrenia,
(h) zmeny.

(4) Kniha krstov obsahuje chronologicky zoznam krstov vykonaných v Zbore. Jednotlivý zápis obsahuje:

(a) meno a priezvisko pokrsteného,
(b) dátum a miesto narodenia,
(c) dátum krstu,
(d) meno a priezvisko krstiaceho.

(5) Kniha sobášov obsahuje chronologicky zoznam sobášov, ktoré sa uskutočnili v Zbore. Jednotlivý zápis obsahuje:

(a) dátum sobáša,
(b) meno a priezvisko osôb uzatvárajúcich manželstvo s vyznačením ich vzťahu k cirkvi (členstvo, návštevníci a pod.) s dátumami narodenia,
(c) meno a priezvisko svedkov,
(d) meno a priezvisko sobášiaceho,
(e) prípadné ďalšie náležitosti rešpektujúce platné zákony.

(6) Inventárne prírastkové knihy majetku:

(a) Kniha hnuteľného majetku obsahuje súpis všetkého hnuteľného majetku Zboru s dátumom obstarania a inventárnym číslom. Dolná hodnota evidovaného hnuteľného majetku je stanovená podľa zákona o majetku v znení posledných predpisov v hodnote platnej v deň obstarania.
(b) Kniha nehnuteľného majetku zachytáva pohyb vo vlastníctve nehnuteľností po dátume vystavenia zriaďovacej listiny. Obsahuje popis nehnuteľností tak, ako je zaznamenaný v katastri nehnuteľností, a spôsob nadobudnutia tohto majetku, resp. jeho predaj, prevod a pod.

(7) Ďalej Zbor vedie hospodársku dokumentáciu podľa špecifikácie Rady.

(8) Vzhľadom na to, že povinné dokumenty Zboru obsahujú aj niektoré osobné údaje, je povinnosťou správcu Zboru alebo povereného člena Staršovstva zabezpečiť podľa platných právnych predpisov o ochrane osobných údajov vyjadrenie súhlasu s uvedením osobných dát v týchto dokumentoch. Tento súhlas bude vyjadrený podpisom každej osoby, ktorej dáta sú v dokumente uvedené, na konci dokumentu. Pokiaľ bude kniha Členov Zboru (matrika) vedená elektronicky, za vyjadrenie súhlasu s uvedením osobných dát bude považovaný podpis na registračnom lístku.

Hlava 3. ČLENSKÝ PORIADOK

3.1. Práva a povinnosti

Článok 8 - Zásady členstva

(1) Cirkev bratská je spoločenstvom kresťanov, ktorí cez pokánie, vyznanie hriechov a zmierenie s Bohom prijali Ježiša Krista za svojho osobného Spasiteľa a Pána a stali sa tak Božími deťmi (Jn 1:12).

(2) V miestnom Zbore vzniká obojstranný vzťah, ktorým Člen vyznáva svoju túžbu po živote s Pánom Ježišom Kristom i ochotu niesť spoločne zodpovednosť za Zbor a jeho službu. Zbor vyjadruje záujem o človeka i pripravenosť mu pomáhať a niesť spolu s ním jeho zápasy i radosti.

(3) Zbor po organizačnej stránke tvoria jeho Členovia. K širšiemu spoločenstvu Zboru patria aj prípravní členovia a neplnoleté deti Členov a prípravných členov. Spoločenstvo Zboru je otvorené všetkým, ktorí v rôznych životných situáciách hľadajú zmysel života alebo majú záujem porozumieť kresťanskej viere.

(4) Členstvu spravidla predchádza prípravné členstvo, pokiaľ Staršovstvo nerozhodne inak. Členstvo je platné pre všetky Zbory Cirkvi bratskej, pretože členským sľubom sa každý prijímaný zaväzuje vstúpiť do zväzku s celou cirkvou.

(5) Na prijatie za Člena Cirkvi bratskej nie je právny nárok.

Článok 9 - Vznik členstva

(1) Členom alebo prípravným členom Cirkvi bratskej sa môže stať len fyzická osoba, ktorá požiada o členstvo v niektorom jej Zbore. Bez pripojenia sa ku konkrétnemu Zboru členstvo v Cirkvi bratskej nevznikne. Žiadosť sa podáva ústne alebo písomne kazateľovi alebo Staršovstvu konkrétneho Zboru.

(2) Staršovstvo Zboru po osobnom rozhovore s uchádzačom rozhodne o jeho žiadosti. Rozhovoru so Staršovstvom predchádza jeden alebo viacej rozhovorov uchádzača s kazateľom alebo iným povereným členom Staršovstva.

(3) Vo výnimočných prípadoch môže byť rozhovor so Staršovstvom nahradený rozhovorom aspoň s dvoma poverenými členmi Staršovstva, ktorí na najbližšej riadnej schôdzi Staršovstva o svojom rozhovore podajú správu a stanovisko vo veci prijatia.

(4) Pri presťahovaní alebo z iných vážnych dôvodov sa na základe žiadosti Člena bezodkladne realizuje prevedenie jeho členstva medzi Zbormi Cirkvi bratskej. Pri prevode musí byť medzi Zbormi odovzdaný registračný lístok Člena aj údaje o jeho deťoch (článok 7/3). V mestách (regiónoch), kde je viacej Zborov Cirkvi bratskej, sa pred odovzdaním (zaslaním) registračného lístka Člena odporúča rozhovor medzi správcami príslušných Zborov v tejto veci.

(5) Na prevedenie členstva z inej cirkvi do členstva v Cirkvi bratskej nie je právny nárok a ani nie je automatické. Staršovstvo Zboru po rozhovore s uchádzačom rozhodne o jeho žiadosti, prípadne mu navrhne ďalší postup.

(6) Prípravné členstvo nie je podmienkou členstva v cirkvi. Odporúča sa, aby každý, kto požiada o prípravné členstvo alebo členstvo, absolvoval duchovné vyučovanie - katechumenátnu prípravu, napr. zverením do starostlivosti skúseného Člena Zboru, pozvaním do vzdelávacieho kurzu a pod. Súčasťou katechézy je

oboznámenie so základnými článkami vierouky (Vyznanie viery, Zásady) i životom v cirkvi (Ústava a Poriadok).

(7) Členmi alebo prípravnými členmi sa môžu stať aj neplnoletí uchádzači. Ich prijatie je možné len s vedomím ich rodičov alebo zákonných zástupcov a v zápise príslušného rokovania Staršovstva by mala byť táto skutočnosť zaznamenaná.

Článok 10 - Prípravné členstvo

(1) Za prípravných členov sú prijímaní tí, ktorí viditeľne hľadajú Pána Ježiša Krista, túžia po živote s ním, pravidelne sa zúčastňujú zhromaždení aj zborového života konkrétneho Zboru a vyjadrili svoju túžbu po členstve v Zbore. Prípravný člen nemusí byť pokrstený.

(2) Prijatie za prípravného člena vzniká rozhodnutím Staršovstva a je oznámené Zboru.

(3) Doba trvania prípravného členstva má umožniť plné prijatie zvesti evanjelia, dozretie už urobeného duchovného rozhodnutia k nasledovaniu Krista a doplnenie základných znalostí Písma, aj preukázať trvalý záujem o duchovný život a spoločenstvo Zboru.

(4) Prípravný člen nemá prístup k účasti na Večeri Pánovej, pokiaľ Staršovstvo v odôvodnených prípadoch nerozhodne inak.

(5) Prípravný člen sa o členstvo uchádza sám alebo je vyzvaný kazateľom alebo členom Staršovstva.

Článok 11 - Členstvo v Cirkvi bratskej

(1) Členom Cirkvi bratskej sa stane osoba, ktorá:

(a) osobne vyznáva Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána, jeho milosťou prijala odpustenie hriechov a svojim životom to dosvedčuje,

(b) požiadala o vstup do Cirkvi bratskej a vyjadrila súhlas s Vyznaním viery (Ústava, článok 1),

(c) prijíma spoluzodpovednosť za Zbor,

(d) bola Staršovstvom prijatá za Člena,

(e) bola pokrstená,

(f) zložila členský sľub.

(2) Vyznanie viery sa deje v rozhovore so Staršovstvom a v rámci členského sľubu pred zborovým zhromaždením. Vyznanie ústami musí byť potvrdzované známkami nového života (Mt 7:18; Jk 2:17; 1Jn 3:18), pretože len znovuzrodení, Svätým Duchom vedení a podľa Písma žijúci veriaci sú pravými údmi Kristovho tela – cirkvi.

(3) Pred prijatím za Člena má mať každý podľa svojich možností základné znalosti Písma a byť oboznámený s Vyznaním viery, Ústavou, Poriadkom a Zásadami. Pred prijatím za Člena musí byť uchádzač oboznámený so znením členského sľubu.

(4) Prijatie za Člena je podmienené krstom. Staršovstvo musí túto otázku riešiť pri prijímacom rozhovore s uchádzačom. Ak uchádzač nebol pokrstený, alebo sa nemôže priznať ku krstu vykonanému v detstve, uskutoční sa s prijatím za Člena aj krst. Pokiaľ sa nedá z vážnych dôvodov uskutočniť krst a prijatie súčasne, nemá byť medzi týmito udalosťami časový odstup dlhší ako 3 mesiace. V cirkvi

sú považované za rovnoprávne dva druhy krstu (krst dospelých a krst detí) a vykonávajú sa ponorením, poliatím alebo pokropením.

(5) Zboru sa oznámi najmenej jeden týždeň vopred, kto bude verejne pred Zborom prijímaný za Člena. Odporúča sa, aby verejné prijatie so sľubom bolo spojené so slávením Večere Pánovej.

(6) Za Členov je možné prijať aj osoby, ktoré sú istým spôsobom znevýhodnené (napr. mentálne). Na nich sa požiadavky katechézy a osobného vyznania vzťahujú primerane. Inou možnosťou je ich účasť na sviatostiach a prípadne aj na Členskom zhromaždení bez formálneho členstva a bez hlasovacieho práva.

(7) Člen, ktorý dlhodobo, aspoň jeden rok, pôsobí ako misionár v zahraničí, môže požiadať Staršovstvo o poskytnutie osobitného postavenia pre misionára (osobitné postavenie Člena, ktorý je dlhodobo misionárom v zahraničí, je ďalej označované aj ako „status misionára“). Staršovstvo rozhodne o poskytnutí statusu misionára na základe rozhovoru s uchádzačom o taký status, po zvážení následkov poskytnutia statusu misionára Členovi, situácie v Zbore, ďalších súvisiacich okolností a po splnení ostatných podmienok podľa Poriadku. Predpokladom pre poskytnutie statusu misionára je uzavretie písomnej zmluvy medzi Zborom a Členom uchádzajúcim sa o status misionára, v ktorej sa zmluvné strany zaviažu k vzájomnej informovanosti, duchovnej, prípadne aj materiálnej podpore a modlitbám. Status misionára vzniká ku dňu účinnosti písomnej dohody podľa predchádzajúcej vety a zaniká spolu so zánikom alebo skončením takej dohody, ukončením Členstva alebo prestúpením Člena so statusom misionára do iného Zboru Cirkvi bratskej. Po vzniku statusu misionára Členovi so statusom misionára patria práva Člena podľa čl. 13 ods. 1, 2, 3 Poriadku. Člen so statusom misionára sa môže stať členom alebo sa inak pripojiť k lokálnej cirkvi v mieste jeho misijného pôsobenia, pokiaľ sa to s ohľadom na okolnosti vyžaduje alebo očakáva a členstvo či iné pripojenie k lokálnej cirkvi neodporuje Zásadám, Vyznaniu viery a Ústave, pričom členstvo či iné pripojenie k lokálnej cirkvi sa nevylučuje s členstvom v Cirkvi bratskej.

Článok 12 - Ukončenie členstva

(1) Členstvo v Cirkvi bratskej zaniká smrťou, vystúpením Člena, alebo na základe rozhodnutia Staršovstva.

(2) Zánik členstva nezakladá žiadne práva voči Cirkvi bratskej, vrátane právneho nároku na vrátenie príspevkov a darov daných v prospech Cirkvi bratskej.

(3) Vystúpenie sa uskutoční na vlastnú, pokiaľ možno písomnú žiadosť Člena. Staršovstvo by sa malo uistiť, že zo strany Zboru nebol dôvod, ktorý by k rozhodnutiu o vystúpenie prispel; malo by uvážiť, či ešte nie je možnosť príčinu takéhoto rozhodnutia odstrániť. O výstupe je pri najbližšej možnej príležitosti informovaný Zbor.

(4) Ukončenie členstva rozhodnutím Staršovstva môže mať formu vylúčenia alebo vyňatia z evidencie Členov. Staršovstvo so svojím rozhodnutím oboznámi Zbor pri najbližšej vhodnej príležitosti.

(5) Vylúčenie Člena zo Zboru je posledným stupňom cirkevnej kázne (článok 15/2/e).

(6) K ukončeniu členstva vyňatím z evidencie dochádza, keď Člen preruší kontakty s cirkvou/Zborom (napr. odsťahovaním alebo dlhodobým nezáujmom) a nie je tu dôvod k cirkevnej kázni. K vyňatiu z evidencie sa pristupuje aj pri príprav-

ných členoch, ktorí sa bez závažných dôvodov nezúčastňujú života Zboru a preukazujú nezáujem o duchovné veci.

Článok 13 - Práva Členov

(1) Všetci Členovia majú nárok na pastoračnú starostlivosť zo strany Staršovstva a kazateľa(ov) Zboru, ďalej na službu cirkvi pri sobáši a pohrebe aj na primeranú pomoc cirkvi v ťažkých životných situáciách (G 6:10). Členovia aj ich deti majú právo sa zúčastňovať všetkých verejných zborových aktivít a požadovať pre seba i svoje deti duchovné vzdelávanie. Členovia majú právo požiadať o prerokovanie svojich námetov Staršovstvom alebo Členským zhromaždením za ich účasti.

(2) Členovia, pokiaľ nie sú v kázni (článok 15), majú výsadu aktívnej účasti pri slávení Večere Pánovej. Majú tiež právo prestúpiť do iného Zboru Cirkvi bratskej.

(3) Plnoletí Členovia majú právo zúčastňovať sa na Členských zhromaždeniach.

(4) Plnoletí Členovia okrem Členov so statusom misionára majú hlasovacie právo, právo voliť a pokiaľ spĺňajú podmienky volebného poriadku, majú právo byť volení do zborových a celocirkevných funkcií.

Článok 14 - Povinnosti Členov

(1) Každý Člen udržiava a rozvíja svoj osobný a duchovný život a podľa možností aj duchovný život svojej rodiny. Popri osobných stíšeniach, štúdiu Písma a modlitbe preto predovšetkým navštevuje pravidelné pobožnosti i vyučovanie vo svojom Zbore a rozvíja tým aj bratské spoločenstvo s ostatnými. Predovšetkým Členovia sa podľa stupňa obdarovania a síl pod vedením Staršovstva aktívne podieľajú na vytváraní zborového obecenstva tým, že ochotne vykonávajú zverené úlohy. Všetci Členovia priebežne podporujú prácu Zboru a cirkvi finančnými príspevkami a darmi, ktorých výšku si zvolia zodpovedne pred Bohom. Príklad novozmluvnej cirkvi poukazuje na väčšiu obetavosť, ako stanovila Stará zmluva formou desiatkov (2K 8:1-5; 2K 9:6-8).

(2) Vo svojom každodennom živote žije kresťan pred Božou tvárou, kde je volaný ku stálemu zápasu s hriechom. Vyhýba sa nekritickému prijímaniu sekulárnej stupnice hodnôt a životného štýlu svojho okolia. Snaží sa konať podľa Božích zásad a prosí o stále vedenie Svätým Duchom, múdrosť a bdelé svedomie. Namiesto hľadania vlastného prospechu sa snaží slúžiť blížnym. Je si vedomý významu nedele ako dňa odpočinku oddeleného Pánom Bohom.

(3) V súlade s požiadavkami Písma (1Tes 4:1-12; 1Tes 5:12-24; Tít 2:2-10; 1Pt 5:5-7) a podľa tohto Poriadku, ktorý z nich vychádza, sa každý Člen podriaďuje vedeniu, napomínaniu a cirkevnej kázni zo strany ostatných Členov, správcu Zboru a starších Zboru i celého Staršovstva.

(4) Členovia majú do dvoch mesiacov hlásiť vedeniu Zboru všetky dôležité osobné zmeny, predovšetkým zmenu bydliska, stavu a narodenie detí. Odporúča sa taktiež nahlásiť hospitalizáciu. Ak sa presťahuje Člen jedného Zboru do miesta či obvodu iného Zboru Cirkvi bratskej, bude do tohto Zboru prevedený (v súlade s článkom 9/4), pokiaľ tomu nebránia závažné skutočnosti. Člen informuje Staršovstvo svojho Zboru i o dlhodobých prechodných pobytoch, aby tak jeho Zbor mohol zaistiť pastoračnú starostlivosť silami svojimi alebo Zboru, ktorý je najbližšie k jeho prechodnému bydlisku. Kázensky zostáva Člen v starostlivosti Zboru, v ktorom je evidované jeho členstvo.

Článok 15 - Cirkevná kázeň

(1) Napriek tomu, že je cirkev dielo Božie, skladajú sa jednotlivé Zbory z omilostených hriešnych ľudí. Biblické vedenie a správa Zboru sa preto nezaobíde bez napomínania tých, ktorí konajú proti Božiemu slovu a poriadkom, podliehajú nebiblickému učeniu alebo ho dokonca šíria. Preto aj Písmo spomína kázenské opatrenia (Mt 18:15-17; 1K 11:31-32; Hb 12:7-9). Cirkevná kázeň, ktorá je súčasťou pastierskej služby, má byť prejavom lásky, ktorá nenecháva hriešnika blúdiť, ale chce mu pomôcť vrátiť sa na správnu cestu (R 15:14; Jk 5:19-20). Kázeň sa musí uskutočňovať včas, s láskou a miernosťou, ale aj s dôslednosťou a rozhodnosťou, aby sa zabránilo šíreniu nákazy hriechu a zlého vplyvu.

(2) Cirkevná kázeň má tieto stupne:

(a) 1. stupeň: Osobné napomenutie bratom alebo sestrou, ktorí vedia o zlom správaní.

(b) 2. stupeň: Napomenutie kazateľom alebo povereným členom Staršovstva v prítomnosti jedného alebo dvoch svedkov, najlepšie ďalších členov Staršovstva.

(c) 3. stupeň: Napomenutie Staršovstvom s možným pozastavením účasti na Večeri Pánovej a dočasným odvolaním poverenia k službe v Zbore.

(d) 4. stupeň: Pozastavenie členstva so stratou členských práv.

(e) 5. stupeň: Vylúčenie zo Zboru a tým aj z cirkvi.

(3) Vo výnimočných prípadoch môže Staršovstvo odmietnuť prístup na spoločné zhromaždenia (1K 5:11; R 16:17).

(4) O uložení cirkevnej kázne podľa odseku 2, stupňa 2 až 5, rozhoduje Staršovstvo. Stupeň kázne volí podľa závažnosti priestupku a môže prikročiť priamo ku ktorémukoľvek stupňu. Rozhodnutie o udelení stupňa 3 až 5 sa Členovi oznamuje písomne a informuje sa o ňom Členské zhromaždenie.

(5) Proti uloženiu kázenských stupňov 3 až 5 sa Člen môže odvolať podľa Odvolacieho poriadku.

(6) Kázenské opatrenie sa ruší vtedy, keď bola docielená náprava, napríklad uznaním viny a vyznaním hriechu v duchu pokánia pred Staršovstvom alebo Členským zhromaždením. Pri prechode do iného Zboru alebo do inej cirkvi je potrebné na uložené kázenské opatrenie upozorniť.

(7) Členmi Zboru sú i vikári a kazatelia. Tí kázensky podliehajú Rade, ktorá svoje rozhodnutia konzultuje so Staršovstvom Zboru (článok 37).

(8) Za dôvody kázne sa považuje okrem iného:

(a) spôsob života odporujúci princípom Svätého písma, Ústave, Poriadku,

(b) rozvrat v manželstve, rozvod,

(c) ohováranie, nezmierlivosť, hrubosť, presadzovanie svojich záujmov a ďalšie nebratské správanie,

(d) šírenie nebiblických a scestných učení,

(e) narušovanie budovania Zboru, odmietanie podriadenia sa Staršovstvu a cirkvi.

(9) Prípady duchovného vychladnutia a odcudzenia sa Zboru riešime najskôr pastoračne a až potom kázensky.

3.2. Zásady osobného a rodinného života

Článok 16 - Kresťanov život viery, nádeje a lásky

(1) Kresťan udržiava a rozvíja duchovný život predovšetkým Božím slovom a modlitbou (1Tes 5:17; Kol 3:16; 1Pt 2:2). Preto pestuje spoločenstvo viery pri Božom slove vo svojom Zbore aj pri osobných stíšeniach nad Písmom a v modlitbách a pri rodinných pobožnostiach. Prejavuje v nich vďačnosť Pánovi a oslavuje ho (Ž 103:1-5), vyznáva svoje previnenia, a tak sa otvára naplňovaniu Svätým Duchom (Ef 5:19).

(2) Vo svojom každodennom živote žije kresťan v spoločenstve s Pánom Bohom. Tým je vedený k pravdivosti, pracovitosti a vernosti vo všetkých oblastiach života. Vystríha sa sebeckého hľadania svojho vlastného prospechu, pyšného spoliehania sa na seba a pokrytectva. Snaží sa konať podľa Božích zásad a svojho svedomia, aby jeho svedectvo a misijná služba boli vierohodné (Mt 5:14-16; 1Pt 3:15-16; 1Jn 3:18).

(3) Každý kresťan nesie rovnako svojou mierou zodpovednosť za spoločnosť, za veci verejné a za svet ako Božie stvorenie. Kresťanom preto má byť vlastná starostlivosť o prírodu ako Božie stvorenie a zverený dar (Gn 1:28; 2:15; Ž 24:1; 115:16). S tým korešponduje taký vzťah k prírode, ktorý sa prejavuje starostlivosťou a ekologickou citlivosťou.

(4) Každý kresťan je volaný ku stálemu boju proti hriechu a zvádzaniu Zlého (Ef 6:10-18). Nechce sa poškvrniť pohoršujúcim zamestnaním, túžbou po bohatstve a pôžitkárstvom. Vyhýba sa okultným praktikám, márnivosti, lakomstvu, mravnej nečistote, lenivosti, žiarlivosti, závisti, prázdnym a neužitočným rečiam a ohováraniu. (Mt 5:8; Lk 12:15; 1K 6:9-10; G 5:19-21; Ef 5:3-7).

(5) Zvažuje, či jeho spôsob obživy nie je v rozpore so zásadami Písma, nevyhľadáva takú svetskú spoločnosť, kde vopred vie, že jeho viera môže byť oslabená a kde by konal proti Božím zásadám a vlastnému svedomiu (Ž 1). Vie, že jeho duchovný domov je v spoločenstve veriacich (Sk 2:42).

(6) Kresťan má žiť ako občan nebeského kráľovstva a očakávať jeho naplnenie s príchodom Ježiša Krista (F 3:20). To ho povzbudzuje k trpezlivému neseniu ťažkostí a k oslavovaniu Krista zbožným životom. Pod zorným uhlom radostného očakávania Kristovho príchodu je bdelý a nesie spoluzodpovednosť za to, čo sa deje v spoločnosti i vo svete.

Článok 17 - Význam nedele

Pán Ježiš pre nás ako ľud novej zmluvy s Bohom vydobyl odpočinutie (vstup do nebeského domova) svojou obeťou a vzkriesením (Hb 4:9). Ku vzkrieseniu došlo prvý deň po sobote (Jn 20:1) a taktiež Svätý Duch bol vyliaty prvý deň po sobote (Sk 2:1). Preto je pre kresťanov prvý deň po sobote dňom Pánovým a znamením tohto odpočinutia, a teda veľkou výsadou a dobrodením. Nedeľa je pre kresťana oddeleným dňom Pánovým, v ktorom odkladá každodennú prácu a zvlášť sa sústredí na Božie veci. Využíva tento deň predovšetkým k návšteve zborového zhromaždenia, k osobnému stíšeniu, ku svedectvu i k pastoračnej a misijnej službe. Snaží sa nedeľu tráviť ako deň odpočinku a služby, ktorý je vzácnym Božím darom, príležitosťou k obnoveniu vnútorných síl a predobrazom večného odpočinutia v Božom kráľovstve.

Článok 18 - Zodpovednosť za dielo evanjelia

(1) Každý Člen je zodpovedný za dielo evanjelia vo vlastnom Zbore. Preto sa verne a pravidelne zúčastňuje na zborových zhromaždeniach a pomáha vytvárať zborové spoločenstvo misijného charakteru. Podľa zverených darov sa zapája do zborovej práce, modlí sa za ňu a podporuje ju finančne.

(2) Každý Člen súčasne nesie zodpovednosť za prácu evanjelia vo svojom okolí osobným svedectvom neveriacim. Podľa príkazu Pána Ježiša slúži ľuďom k viere a nasledovaniu Krista (Mt 28:19-20).

Článok 19 - Zásady rodinného života

Podľa Svätého písma sú manželstvo a rodina jedným zo základných ustanovení Stvoriteľa, ktoré má veriaci človek verne zachovávať. Majú slúžiť k rozvinutiu a skvalitneniu ľudského života, ale nie sú posledným zmyslom a cieľom života (1K 7:29nn). Nad manželstvom aj rodinou je Boh a jemu majú slúžiť (Kol 3:17-24). Podľa Svätého písma je život v manželstve i život slobodných bratov a sestier rovnocenným darom Božej milosti (charizmou – 1K 7:7).

Článok 20 - Manželstvo

(1) Manželstvo je nerozlučným zväzkom medzi mužom a ženou, ktorý má byť zachovaný až do konca života jedného z manželov (Mt 19:3-9). Preto ho veriaci uzatvárajú po úprimnom hľadaní Božej vôle, aby bolo zväzkom dvoch ľudí, ktorých spojil Boh. Písmo žiada, aby veriaci uzatvárali manželstvo len s veriacimi (1K 7:39). Manželstvo vzniká uzatvorením sobáša. Predmanželský a mimomanželský pohlavný styk považuje cirkev na základe Písma za hriech (Gn 2:24; Mt 19:5; 1K 7:2; 1Tes 4:3-4).

(2) Kresťanskí manželia majú svojím vzťahom zobrazovať jednotu Krista a jeho cirkvi. Muž má ako hlava rodiny milovať ženu ako Kristus cirkev a žena má byť podriadená mužovi ako cirkev Kristovi (Ef 5:21-25). Obaja manželia sú si však pred Bohom aj ľuďmi rovní (G 3:28). Manželský život neslúži len k zachovaniu ľudského rodu, ale je tiež prejavom lásky, v ktorej si manželia i v sexuálnej oblasti slúžia tým, čo prijali ako muž a žena od Boha. Spoločný život riadia ohľaduplne, s rešpektovaním svojich vzájomných duševných aj telesných dispozícií (1K 7:3-5; Hb 13:4).

(3) Ak prinesie manželstvo sklamanie, nesie veriaci trpezlivo dôsledky, snaží sa všetko premáhať láskou a ušľachtilým správaním (Kol 3:13). Kresťan sa preto vždy snaží vyhnúť rozvodu, okrem výnimočných prípadov, ktoré pripúšťa Písmo (Mt 19:3-9; 1K 7:15).

(4) Aj v prípade, že veriaci žije v zmiešanom manželstve s neveriacim, snaží sa svojím životom získať svojho partnera pre Pána Ježiša Krista (1Pt 3:1).

(5) Cirkev bratská považuje sexuálne spolunažívanie osôb rovnakého pohlavia za porušenie stvoriteľských ustanovení pre človeka, a teda za hriech (Gn 19:1-13; Lv 18:22, 20:13; R 1:18-32; 1K 6:9-10; 1Tim 1:8-11). Takéto zväzky nežehná a rieši ich pastoračne a kázensky.

Článok 21 - Rodinný život

(1) Kresťanská rodina je časťou cirkvi, ktorá pestuje svoj duchovný život. Rodičia, predovšetkým otec ako hlava rodiny (Ef 5:23; 1Tim 3:4), nesú pred Bohom a cirkvou zodpovednosť za deti im zverené. Spoločne sa starajú o to, aby deti mohli spoznávať Boha Otca a Pána Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa

a Pána, rozvíjajú v rodine živé spoločenstvo viery, ku ktorému patrí predovšetkým znalosť a poslušnosť Božiemu slovu a modlitba. Forma vedenia duchovného života rodiny sa prispôsobuje aktuálnym potrebám jej členov, vrátane detí. Dôležitý a budujúci je aj spev duchovných piesní (Mt 18:20; Kol 3:16; Joz 1:8).

(2) Za výchovu detí sú zodpovední predovšetkým rodičia (Pr 22:6; 1Tim 5:8). Ich prvoradým cieľom je priviesť deti ku viere v Pána Ježiša Krista. Pritom si uvedomujú, že najpôsobivejším prostriedkom je osobný príklad ich života. Rodičia nemajú byť voči deťom ani tvrdí (Kol 3:21), ani príliš povoľní a nedôslední. Vychovávajú svoje deti k Božej bázni, úcte k Písmu a umožňujú, aby sa cirkev mohla o deti starať rôznymi formami, ktorými Zbor dopĺňa duchovnú výchovu rodičov.

(3) Ruka v ruke s duchovnou výchovou musí ísť všeobecná výchova, zameraná na to, aby z detí vyrastali ľudia, ktorí dokážu poctivo pracovať a svedecky žiť doma, v škole a neskôr aj v zamestnaní. Pri výchove rodičia používajú prostriedky, ktoré im ukazuje Písmo: povzbudzovanie, vyučovanie, napomínanie a napokon aj trestanie (Pr 13:24). Zvláštnu pozornosť je potrebné venovať deťom v dospievaní a poučiť ich taktiež vo vhodný čas o biblickom pohľade na manželstvo a pohlavný život.

(4) Vzťah detí k rodičom určuje piate prikázanie, ktoré žiada od detí úctu k rodičom a poslušnosť v láske (Ex 20:12; Ef 6:1-2). Vzťah úcty a lásky k rodičom má pokračovať aj po dosiahnutí dospelosti a má rovnako platiť pre vzťah mladšej generácie ku staršej generácii v cirkvi aj mimo nej.

Hlava 4. PORIADOK SPRÁVY CIRKVI

4.1. Zbory Cirkvi bratskej

Článok 22 - Zbory Cirkvi bratskej

(1) Členovia Cirkvi bratskej vytvárajú Zbory, ktoré sú podľa Písma cirkvou na určitom mieste. Zborové spoločenstvá slúžia k rozvíjaniu kresťanskej viery, lásky a nádeje v životoch svojich Členov a umožňujú im spoločne sa spolupodieľať na šírení Božieho kráľovstva pri zachovaní duchovnej jednoty a biblickej usporiadanosti života. K životu zborového spoločenstva slúži zvestovanie Božieho slova, uctievanie Boha, modlitby a spoločenstvo sviatostí. Zbory Cirkvi bratskej nie sú iba organizáciami, ale rodinami Božích detí. Božou vôľou je, aby cirkev bola jedným telom, ktorého hlavou je Ježiš Kristus (Ef 1:22nn). Kresťan k duchovnému rastu potrebuje plné spoločenstvo cirkvi a aktívnu účasť na živote svojho Zboru.

(2) Úlohou Zboru je všestranne napomáhať konaniu pravidelných zhromaždení, a to i v miestach mimo sídla Zboru. Mimo sídla Zboru sa pre vykonávanie pravidelných zhromaždení zriaďujú kazateľské stanice alebo Samostatné kazateľské stanice (článok 50 a 51).

(3) Pokiaľ je možné bohoslužobný život mimo sídlo Zboru osamostatniť, vytvorí sa tam samostatný Zbor.

Článok 23 - Samostatnosť a jednota Zborov

(1) Cirkev bratská je zväzkom Zborov Cirkvi bratskej. Svojím pripojením k Cirkvi bratskej jednotlivé Zbory vyjadrujú, že potrebujú žiť a slúžiť v duchovnej a záväznej jednote, spolupráci a vzájomnej pomoci.

(2) Svoje záležitosti si Zbory spravujú samostatne, ak nie je v Ústave alebo ďalších záväzných dokumentoch Cirkvi bratskej stanovené inak. Za plnenie svojho poslania (Ústava, článok 4/3) sa Zbory zodpovedajú Konferencii.

(3) Zbory si vzájomne pomáhajú a spájajú sa k službe a rozsiahlejším spoločným akciám. Robia to prostredníctvom spoločných orgánov a užšej medzizborovej (seniorátnej) spolupráce.

Článok 24 - Zriaďovanie Zborov

(1) Podmienkou pre založenie Zboru je dostatočný počet Členov schopných vytvoriť podmienky pre naplnenie poslania Zboru a zaistiť duchovné, organizačné i hmotné zabezpečenie života Zboru. K tomu patrí aj ustanovenie fungujúceho Staršovstva.

(2) Žiadosť o zriadenie Zboru podáva Staršovstvo materského Zboru, Staršovstvo stanice alebo Členovia na určitom mieste Rade. Rada návrh posúdi a predloží Konferencii.

(3) Zriaďovanie, pristúpenie, zlúčenie, rozdelenie, vylúčenie alebo rušenie Zboru navrhuje a na základe rozhodnutia Konferencie vykonáva Rada.

(4) Zborom so špecifickým charakterom môže byť na základe rozhodnutia Konferencie udelený či odobraný zvláštny status so špecifickými právami a povinnosťami. Udelenie alebo odobratie tohto statusu Konferencii navrhuje Rada.

Článok 25 - Misijný zbor

(1) Tam, kde si to vyžaduje misijná situácia a stratégia šírenia evanjelia a kresťanskej služby, môže Rada na základe rozhodnutia Konferencie dočasne zriadiť Misijný zbor. V tomto Zbore je možné upustiť od niektorých podmienok vzťahujúcich sa na riadny Zbor.

(2) Na Misijný zbor dohliada Rada buď priamo alebo prostredníctvom príslušného odboru Rady. Po konzultácii s miestnymi pracovníkmi menuje Rada pre Misijný zbor správcu Zboru a starších Zboru (Tít 1:5). Staršovstvo Misijného zboru musí mať minimálne troch členov s hlasovacím právom (vrátane správcu a vikárov).

(3) Misijné zbory sú vizitované každé dva roky a o ich živote sa podáva správa Konferencii. Cieľom je zaradiť Zbor medzi Zbory riadne. O zaradení rozhoduje Rada. Pokiaľ tento cieľ nebude dosiahnutý v priebehu šiestich rokov, Misijný zbor môže byť na základe záverov vizitácie Radou priradený k niektorému z riadnych Zborov, ktorý s týmto vysloví súhlas, ako jeho kazateľská stanica.

Článok 26 - Senioráty

(1) Rada po dohode s kazateľmi zriaďuje senioráty. V každej oblasti si kazatelia v činnej službe volia svojho seniora na obdobie dvoch rokov. Opakovanie funkčného obdobia je možné. Seniorom môže byť iba kazateľ.

(2) Voľbou za seniora nevznikajú žiadne práva autority nad ostatnými kazateľmi a vikármi. Ide o pastoračnú a koordinačnú službu v danej oblasti – senioráte. Úlohou seniorátneho spoločenstva a seniora je:

(a) pastoračná služba medzi kazateľmi, vikármi a vedúcimi pracovníkmi Samostatných kazateľských staníc,

(b) pomoc v krízových situáciách,

(c) poradenská pomoc vikárom,

(d) podpora pracovníkov novozakladaných Zborov a staníc,

(e) koordinácia spoločných seniorátnych stretnutí pracovníkov v príslušnej oblasti, medzizborových kontaktov a akcií,

(f) podpora vzájomnej modlitebnej a pastoračnej služby medzi kazateľmi a vikármi a ich rodinami,

(g) komunikácia s Radou o návrhoch a pripomienkach z daného seniorátu,

(h) plnenie úloh delegovaných Radou.

4.2. Ustanovovanie a odvolávanie osôb vykonávajúcich duchovenskú činnosť v Cirkvi bratskej

Článok 27 - Osoby vykonávajúce duchovenskú činnosť v Cirkvi bratskej

(1) Osobami vykonávajúcimi duchovenskú činnosť v Cirkvi bratskej sú:

(a) kazatelia a administrátori,

(b) vikári,

(c) diakoni (článok 35), celocirkevní pracovníci a ďalší pracovníci určení Radou alebo Konferenciou (článok 38 a 39),

(d) členovia Rady.

(2) Osoby uvedené v odseku 1 sú v činnej službe po dobu trvania ich mandátu.

(a) Mandát zvoleného kazateľa vzniká ustanovením za kazateľa v rámci inštalačného zhromaždenia, pri ktorom zložil príslušný sľub.

(b) Mandát administrátora vzniká menovaním Radou k dátumu určenému v menovacom dekréte.

(c) Mandát vikára vzniká ustanovením za vikára v zhromaždení, pri ktorom zložil príslušný sľub.

(d) Mandát diakona vzniká zložením sľubu pri diakonickej ordinácii.

(e) Mandát celocirkevného pracovníka a člena Rady vzniká ku dňu zahájenia funkčného obdobia, pokiaľ táto osoba zložila príslušný sľub.

(3) Mandát osoby v činnej službe zaniká uplynutím príslušného funkčného obdobia, vlastnou písomnou rezignáciou, stratou členstva v Cirkvi bratskej alebo odvolaním orgánom, ktorý osobu v činnej službe do príslušnej služby zvolil alebo menoval s uvedením dôvodu a dátumu.

(a) Mandát kazateľa v Zbore zaniká aj v prípade postupu podľa článku 36.

(b) Mandát vikára zaniká aj jeho ustanovením za kazateľa Zboru v rámci inštalačného zhromaždenia alebo rozhodnutím Rady.

(4) Osoby v činnej službe môžu byť zamestnaní inými domácimi alebo zahraničnými subjektmi, samostatne podnikať, prípadne vykonávať zárobkovú alebo ob-

chodnú činnosť, pokiaľ je to zlučiteľné s výkonom ich funkcie. Jednotlivé Staršovstvá sú pre súbeh uvedenej činnosti u kazateľov oprávnené stanoviť podmienky a kritériá. Podobne Rada, ak sa jedná o vikárov, diakonov, celocirkevných pracovníkov alebo o štatutárnych zástupcov Cirkvi bratskej.

Článok 28 - Ustanovovanie a odvolávanie osôb vykonávajúcich duchovenskú činnosť v Cirkvi bratskej

Osoby uvedené v článku 27 ustanovuje a odvoláva podľa svojich kompetencií Staršovstvo (článok 47), Členské zhromaždenie (článok 49), Rada (článok 64) a Konferencia (článok 60).

Článok 29 - Požiadavky pre výkon duchovenskej činnosti v Cirkvi bratskej

(1) Osoby vykonávajúce duchovenskú činnosť musia spĺňať požiadavky:

(a) všeobecnej spôsobilosti pre výkon ich činnosti,

(b) zvláštnej spôsobilosti pre výkon ich činnosti.

(2) Všeobecné požiadavky pre výkon duchovenskej činnosti určujú všeobecne záväzné právne predpisy.

(3) Zvláštne požiadavky pre výkon duchovenskej činnosti určujú príslušné orgány Cirkvi bratskej vždy vopred, a to pre každý jednotlivý druh činnosti zvlášť.

(4) Základnou požiadavkou pre výkon duchovenskej činnosti v Cirkvi bratskej je Božie povolanie, členstvo v Cirkvi bratskej, osobný súhlas s biblickou etikou a vieroukou Cirkvi bratskej tak, ako sú zapísané v Ústave, vo Vyznaní viery a v Poriadku. S prihliadnutím k zvláštnemu poslaniu osôb vykonávajúcich duchovenskú činnosť a k rozsahu a dopadu ich pôsobenia na spoločenstvo Cirkvi bratskej sa považujú za nesplnenie požiadaviek pre riadny výkon duchovenskej činnosti medzi inými prípady konania,

(a) ktoré viedlo k odsúdeniu za úmyselný trestný čin,

(b) ktoré je v rozpore s požiadavkou manželskej vernosti a nerozlučiteľnosti manželstva,

(c) pri ktorom je praktikovaný sexuálny život osôb rovnakého pohlavia,

(d) ktoré inak, než je uvedené v písm. a) až c), hrubým spôsobom porušilo etické a morálne pravidlá uznávané Cirkvou bratskou.

(5) Za kazateľa pre službu v Cirkvi bratskej môže byť ustanovený iba ordinovaný brat, ktorý kazateľskú ordináciu získal v Cirkvi bratskej, alebo bol ordinovaný v inej kresťanskej cirkvi a o jeho voliteľnosti za kazateľa v Cirkvi bratskej dopredu rozhodla Konferencia na základe odporúčania Rady.

(6) K ďalším podmienkam ustanovenia za kazateľa v Zbore patrí vždy:

(a) členstvo v Cirkvi bratskej,

(b) voľba v Členskom zhromaždení,

(c) zloženie príslušného sľubu a verejné uvedenie do služby v Zbore.

(7) Osoby vykonávajúce duchovenskú činnosť majú povinnosť zachovávať spovedné tajomstvo podľa ustanovení článku 119.

(8) Správanie, ktoré je v rozpore s etikou a vieroukou Cirkvi bratskej, najmä konanie, ktoré je uvedené v odseku 4, rovnako, ako nerešpektovanie uloženej cirkevnej kázne, môže byť dôvodom na odvolanie osôb vykonávajúcich duchovenskú činnosť.

Článok 30 - Predpoklady kazateľskej služby

(1) Kandidátov pre kazateľskú službu vyhľadávajú Staršovstvá a Rada z tých, ktorí žijú ako ozajstní Kristovi učeníci a pri ktorých sa ukazuje Božie povolanie do služby s potrebným obdarovaním, pevným duchovným zakotvením vo Svätom písme, zapojením do zborovej práce, modlitebným životom a dobrým vzťahom voči Zboru a Staršovstvu i cirkvi s ochotou podriaďovať sa.

(2) Popri uvedených duchovných predpokladoch je dôležité aj všeobecné a teologické vzdelanie a primeraný zdravotný stav. Prospešná je tiež prax a osvedčenie v inom občianskom zamestnaní.

(3) Kandidáti do kazateľskej služby absolvujú najskôr vikariát.

Článok 31 - Príprava na kazateľskú službu – vikariát

(1) Prihlášku na prijatie do vikariátu predkladá uchádzač Rade s odporúčaním Staršovstva Zboru, ktorého je Členom. Rada po rozhovore s uchádzačom rozhodne, či uchádzača ustanoví za vikára. V kladnom prípade mu určí Zbor, v ktorom bude pracovať pod vedením správcu Zboru alebo administrátora.

(2) Pokiaľ Radou prijatý vikár nemá teologické vzdelanie, je mu odporučené denné alebo diaľkové štúdium na niektorej bohosloveckej škole. V odôvodnených prípadoch môže Rada odporučiť individuálny študijný plán.

(3) Vikára do služby v Zbore uvádza predseda Rady alebo poverený člen Rady. Po zložení príslušného sľubu sa vikár počas trvania vikariátu stáva členom Staršovstva bez hlasovacieho práva. Zúčastňuje sa kazateľských pastorálnych konferencií a stretnutí seniorátov.

(4) Vikariát má dve časti – praktickú a študijnú. Pri praktickej službe pod vedením správcu Zboru alebo administrátora sa má preukázať spôsobilosť vikára ku kazateľskému a pastierskemu povolaniu. Táto spôsobilosť je písomne hodnotená správcom Zboru alebo administrátorom a Staršovstvom. Pod vedením Študijného odboru Rady prebieha študijná príprava (vikariátne cvičenia), ktorá zahŕňa rôzne teologické disciplíny v súvislosti s kazateľskou službou, vypracovanie zadaných referátov a kázní. Všetci vikári musia preukázať Rade znalosť dejín Cirkvi bratskej a jej záväzných a základných dokumentov.

(5) Vikariát trvá jeden až tri roky. Vo zvláštnych prípadoch môže Rada po dohode so Zborom túto dobu predĺžiť.

(6) Absolvovaním vikariátu nevzniká nárok na udelenie kazateľskej ordinácie a nemusí byť uzatvorený návrhom na jej udelenie.

(7) Pokiaľ je do vikárskej služby povolaný skúsený pracovník cirkvi, upraví Študijný odbor po dohode s Radou vikariátnu prípravu s ohľadom na prax a vek.

(8) Financovanie vikariátu upravuje konferenčné uznesenie.

Článok 32 - Ordinácia

(1) Cirkev bratská vyznáva všeobecné kňazstvo veriacich (1Pt 2:9), ktoré však nevylučuje poverenie ku zvláštnym službám v cirkvi (napr. Timotej). Poverenie k službe (ordinácia) je výrazom spoločného rozoznania, že ordinovaná osoba je nositeľom konkrétnej charizmy, ktorou Kristus obdaroval svojich služobníkov k budovaniu svojho tela a žije v súlade s biblickými etickými nárokmi.

(2) V Cirkvi bratskej sa rozlišujú dva spôsoby ordinácie:

(a) kazateľská ordinácia s poverením k službe Slovom, vysluhovaniu sviatostí cirkvi a správe Zboru, ktorou potvrdzuje, že Cirkev bratská pri ordinovanom bratovi rozpoznala najmä dar výkladu Biblie a pastierskeho vedenia,

(b) iná ordinácia s poverením k špecifickej službe v Cirkvi bratskej.

(3) V Zboroch i v Cirkvi bratskej slúžia aj vikári a obdarovaní neordinovaní pastorační a misijní pracovníci. Medzi ordinovanou a neordinovanou službou v Cirkvi bratskej nie je hierarchický rozdiel a postavenie ordinovanej služby nevyjadruje prenesenie právomocí Zboru na jednotlivca.

Článok 33 - Kazateľská ordinácia a inštalácia

(1) Podmienkou ordinácie za kazateľa je – v uvedenom poradí – absolvovanie vikariátu, najmenej jednoročná služba v určenom Zbore, vypracovanie písomnej ordinačnej práce uloženej Radou a jej kladné prijatie, odporúčanie príslušného Staršovstva a návrh Rady na základe predordinačných rozhovorov v Študijnom odbore a v Rade.

(2) Predmetom predordinačného rozhovoru v Rade je otázka duchovného stavu vikára, Božieho povolania k službe, vzťahu k Vyznaniu viery, Ústave a Poriadku a znalosť dejín Cirkvi bratskej. Rada pozve vikára na rozhovor a podľa výsledku tohto rozhovoru rozhodne Rada o návrhu na ordináciu, ktorý predloží Konferencii.

(3) O udelení alebo zrušení kazateľskej ordinácie pre službu v Cirkvi bratskej rozhoduje vždy Konferencia, a to na základe odporúčania Rady. Ordinácia okrem zrušenia môže zaniknúť aj písomným oznámením kazateľa o vzdaní sa ordinácie do rúk Rady, ktoré Konferencia berie na vedomie.

(4) Po schválení ordinácie Konferenciou vykoná ordináciu predseda Rady alebo v jeho zastúpení iný poverený ordinovaný člen Rady. Kazateľské ordinácie prebiehajú spravidla v rámci bohoslužobnej časti Konferencie. Pokiaľ sa ordinácia koná v Zbore, je okrem ordinujúceho potrebná účasť ešte najmenej dvoch ďalších kazateľov Cirkvi bratskej.

(5) Kazateľská ordinácia pozostáva z ordinačného sľubu podľa Agendy a písomného súhlasu s Vyznaním viery, Ústavou a Poriadkom.

(6) Ordináciou získava kazateľ právo byť volený ktorýmkoľvek Zborom za kazateľa alebo správcu Zboru. Ordinácia platí pre službu v celej Cirkvi bratskej.

(7) Pokiaľ má kazateľ ďalej pracovať v Zbore, kde slúžil pred ordináciou, je potrebné urobiť jeho voľbu za kazateľa Zboru.

(8) Do služby v Zbore je kazateľ uvedený inštaláciou, spojenou s inštalačným sľubom podľa Agendy, ktorý skladá do rúk predsedu Rady alebo povereného člena Rady.

(9) Kazateľ inštalovaný v Zbore má po piatich rokoch nepretržitej služby nárok na tri mesiace študijného voľna.

(10) O dočasnom odňatí ordinácie alebo voliteľnosti za kazateľa v Cirkvi bratskej môže v odôvodnených prípadoch (napr. z kázenských dôvodov, pri dlhodobom nevykonávaní činnosti ordinačného poverenia a pod.) do rozhodnutia najbližšej Konferencie rozhodnúť Rada.

(11) Pokiaľ sa kazateľ vracia do kazateľskej služby po dlhšej prestávke (spravidla po troch a viac rokoch), je pred prípadnou voľbou pozvaný na rozhovor s Radou, ktorá sa k jeho návratu do kazateľskej služby vyjadrí.

Článok 34 - Iná ordinácia s poverením k špecifickej službe

K iným ordináciám patrí aj diakonická ordinácia.

Článok 35 - Diakonická ordinácia

(1) Diakonická ordinácia je poverením cirkvi v rámci misijného poslania, a to na vykonávanie konkrétnej služby charakteru sociálneho, evanjelizačného a pastoračného, napr. ako kapláni vo väzenských zariadeniach, v nemocniciach, pri spolupráci s ďalšími zložkami štátnej správy, pri akútnych situáciách ohrozenia a katastrof, v práci s deťmi, mládežou a pod. Diakonickú ordináciu schvaľuje Rada.

(2) Návrh kandidátov na diakonickú ordináciu (Sk 6:1-7; 1Pt 4:10-11) predkladá Rade Staršovstvo. Rada tiež môže navrhovať kandidátov na diakonickú ordináciu, najmä vo vzťahu k zabezpečeniu diakonických služieb celocirkevného rozsahu.

(3) Diakonickú ordináciu spojenú so sľubom podľa Agendy vykoná na základe poverenia Rady predseda Rady alebo ním poverený ordinovaný člen Rady.

(4) V prípade, že diakon prechádza do kazateľskej služby, nastupuje do zborovej práce ako vikár. Po ukončení vikariátu môže byť navrhnuté udelenie kazateľskej ordinácie.

Článok 36 - Striedanie kazateľov a ukončenie ich služby.

(1) V prípade Zboru, ktorý nie je obsadený kazateľom alebo kde sa práve uvoľňuje, začne Staršovstvo hľadať vhodného nástupcu. Toto vyhľadávanie kazateľov sa deje v spolupráci s Radou, ktorá môže Zboru navrhnúť vhodného kandidáta (článok 64/6). Rada vedie a dáva Staršovstvám k dispozícii zoznam kazateľov, ktorí sú kandidátmi na striedanie. Obsadenie kazateľského miesta vikárom je vždy vecou dohody medzi Radou a Staršovstvom.

(2) Pokiaľ má kazateľ záujem o ďalšie pôsobenie v Zbore, tak v siedmom a trinástom roku od dátumu inštalácie kazateľa v Zbore, a následne vždy vo štvrtom roku od ostatného hlasovania o službe kazateľa v zbore sa Členské zhromaždenie a Staršovstvo tajným hlasovaním vyjadria k otázke, či má kazateľ pokračovať v službe zboru. Hlasovania Členského zhromaždenia a Staršovstva sa uskutočnia nezávisle v rovnakom čase, pričom členovia Staršovstva hlasujú ako členovia aj na Členskom zhromaždení. Kazateľ, o ktorom sa hlasuje, nemá v tomto prípade hlasovacie právo.

(3) Kazateľ zotrvá v službe v zbore, ak za pokračovanie jeho služby hlasovali najmenej dve tretiny prítomných členov s hlasovacím právom (čl.94) a nadpolovičná väčšina členov Staršovstva s hlasovacím právom.

(4) Ak Členské zhromaždenie a Staršovstvo hlasovaním rozhodlo o ukončení služby kazateľa, mandát kazateľa vyjadrený inštaláciou v danom Zbore zaniká najneskôr do jedného roka odo dňa hlasovania.

(5) V prípade, že sa výsledky hlasovania Členského zhromaždenia a Staršovstva nezhodujú, Rada urýchlene vykoná v Zbore vizitáciu, na základe ktorej Rada rozhodne o zotrvaní alebo ukončení služby kazateľa v danom zbore. V prípade rozhodnutia Rady o ukončení služby kazateľa v danom zbore, zaniká mandát kazateľa v tomto zbore najneskôr do jedného roka odo dňa rozhodnutia Rady.

(6) Kazateľ je počas piatich rokov pred vznikom nároku na starobný dôchodok v ochrannom období. Pokiaľ by počas ochranného obdobia malo dôjsť k hlasova-

niu podľa čl. 36/2, toto hlasovanie sa neuskutoční, a mandát kazateľa v Zbore sa predĺži až do času, keď kazateľovi vznikne nárok na starobný dôchodok. Kazateľ v ochrannom období zabráni predĺženiu svojho mandátu podľa predchádzajúcej vety, ak aspoň jeden rok pred uplynutím riadnej doby mandátu písomne oznámi Staršovstu a Rade, že o predĺženie mandátu nemá záujem.

Pokiaľ má kazateľ záujem o ďalšie pôsobenie v Zbore aj po uplynutí ochranného obdobia, teda po vzniku nároku na starobný dôchodok, písomne o tom včas oboznámi Staršovstvo a Radu, a následne sa najneskôr rok pred skončením ochranného obdobia kazateľa uskutočňuje hlasovanie o zotrvaní kazateľa v Zbore (čl. 36/2, čl. 94). Mandát kazateľa je v prípadoch predĺženia mandátu podľa predchádzajúcej vety štyri roky a môže byť opakovane predĺžený o ďalšie štyri roky ďalším hlasovaním o zotrvaní kazateľa v Zbore, Na hlasovanie o zotrvaní kazateľa v Zbore podľa tohto ustanovenia sa primerane vzťahuje čl. 36/2.

(7) K rokovaniu o odchode kazateľa zo Zboru môže dôjsť na vlastnú žiadosť kazateľa, pri nespĺňaní požiadaviek na výkon duchovenskej činnosti v Cirkvi bratskej (článok 29), ale i z kázenských dôvodov. Ukončenie služby v Zbore prerokováva vždy Rada s kazateľom, so Staršovstvom a Zborom. Podľa možností sa prihliada na potreby kazateľskej rodiny.

(8) Odchádzajúci správca Zboru protokolárne odovzdá zborovú agendu novému správcovi Zboru alebo administrátorovi za prítomnosti podpredsedu Staršovstva a hospodára.

(9) Tieto ustanovenia sa týkajú rovnako správcu Zboru ako i ďalších kazateľov Zboru v činnej službe.

Článok 37 - Kázeň kazateľov a vikárov

(1) Kazatelia a vikári kázensky podliehajú Rade, ktorá svoje rozhodnutia konzultuje so Staršovstvom Zboru.

(2) Kazateľ a vikár musí mať na seba prísnejšie kritéria ako na Členov cirkvi (1Tim 3:2-7; 2Tim 2:4; 2:24; Tít 1:6). Kázensky podlieha Rade, ktorá má právo ho napomínať, kázniť, prípadne prerokovať jeho premiestnenie. V odôvodnených prípadoch sa kázeň kazateľa oznamuje Staršovstvu a/alebo kazateľskej konferencii. Proti rozhodnutiu Rady sa môže kazateľ odvolať ku Konferencii.

(3) Kázenské dôvody môžu viesť k odňatiu ordinácie alebo voliteľnosti za kazateľa.

Článok 38 - Celocirkevní pracovníci

(1) Celocirkevní pracovníci sú poverení prácou na vybraných úlohách prijatých Cirkvou bratskou (Ústava, článok 4/6). O zriadení či zrušení miesta pre službu celocirkevného pracovníka rozhoduje Konferencia na návrh Rady.

(2) Celocirkevných pracovníkov menuje Rada z Členov, ktorí spĺňajú požiadavky ustanovení článkov 27 až 29 a článku 40, určuje ich náplň práce, funkčné obdobie a ďalšie podmienky ich činnosti. Je oprávnená ich taktiež odvolať. Po svojom menovaní skladajú sľub do rúk povereného člena Rady.

Článok 39 - Pastoračí asistenti a misijní pracovníci

(1) Pastoračí asistenti a misijní pracovníci sú neordinovaní pracovníci a pracovníčky v oblasti pastoračnej a misijnej služby. Schvaľuje ich Rada na návrh Staršovstva. Do služby v Zbore ich uvádza poverený člen Rady. V rámci Zboru podliehajú títo pracovníci správcovi Zboru a Staršovstvu.

(2) Pastoračných asistentov a misijných pracovníkov s celocirkevnou pôsobnosťou môže menovať Rada aj z vlastnej iniciatívy. Do služby sú uvedení na Konferencii, prípadne na kazateľskej konferencii. Vo svojej službe podliehajú Rade.

(3) Odvolanie pastoračných asistentov aj misijných pracovníkov je v kompetencii Rady.

Článok 40 - Verejná a politická činnosť pracovníkov cirkvi

Osoby v činnej službe a riaditeľ Kancelárie Rady nesmú byť členmi politických strán a hnutí. Nie je taktiež možné prekrývanie činnej služby týchto osôb s prácou v orgánoch komunálnej či štátnej politiky, ktoré vyžadujú pracovný úväzok alebo jeho obdobu. Kandidatúra do zastupiteľských orgánov je možná iba pri súhlasnom stanovisku Staršovstva a Rady.

4.3. Správa Zboru

Článok 41 - Správa Zboru

(1) Zbory Cirkvi bratskej ako právnické osoby sú spôsobilé vystupovať pod vlastným menom v právnych vzťahoch a niesť aj majetkovú zodpovednosť vznikajúcu z týchto vzťahov. Správu Zboru vykonáva správca Zboru, Staršovstvo a Členské zhromaždenie.

(2) Najvyšším orgánom Zboru je Členské zhromaždenie.

Článok 42 - Oprávnenie konať za Zbor

(1) Za Zbor Cirkvi bratskej sú ako štatutárni zástupcovia oprávnení konať:

(a) správca Zboru alebo administrátor,

(b) podpredseda Staršovstva,

(c) hospodár v rozsahu oprávnení stanovených Staršovstvom.

(2) Dokumenty podpisuje samostatne ktorýkoľvek štatutárny zástupca Zboru s prihliadnutím na ich charakter. Podpisovanie dokumentov pri nakladaní s majetkom Zboru upravuje článok 53.

Článok 43 - Vedenie Zboru

V Cirkvi bratskej sú si všetci Členovia vrátane kazateľov rovní ako bratia a sestry v Kristovi (Mt 23:8). Cirkev bratská navyše dôsledne zastáva biblickú zásadu, že všetci kresťania sú svätým kňazstvom skrze Krista (1Pt 2:5). Nie sú medzi nimi hierarchické stupne. Líšia sa od seba iba rôznym obdarovaním a poverením v službe. Vedenie Zboru je zverené Staršovstvu a správcovi Zboru alebo administrátorovi.

4.3.1. Správca Zboru

Článok 44 - Správca Zboru

(1) Správcom Zboru je kazateľ, ktorého si Zbor zvolil. Kandidáta pre voľbu určuje Staršovstvo spomedzi kazateľov cirkvi po dohode s Radou. Spôsob voľby určuje Rokovací poriadok (článok 78) a Volebný poriadok (článok 94).

(2) Zvolený kazateľ je ustanovený za správcu Zboru na inštalačnom zhromaždení, na ktorom skladá inštalačný sľub a prijíma sľub Členov Zboru, ktorí si ho zvolili. Inštalačné zhromaždenie vedie predseda Rady alebo poverený člen Rady.

(3) Pokiaľ Zbor nemá svojho správcu, určí mu Rada administrátora.

(4) Úlohou správcu Zboru je predovšetkým:

(a) Verne a dôsledne kázať Božie slovo a viesť a vychovávať ku zvestovaniu aj druhých. Duchovne sa vzdelávať osobným štúdiom Písma a modlitbami (1Tim 4:16). Byť Zboru a okoliu príkladom svojím kresťanským životom (1K 9:27). Starať sa o to, aby sa posolstvo evanjelia o zmierení s Bohom i ľuďmi šírilo v čo najširšom okruhu ľudí. Študovať teologickú literatúru a zúčastňovať sa teologických a pastorálnych konferencií.

(b) Starať sa o zdravý duchovný život Zboru a jeho Členov biblickým vzdelávaním a pastoračnou službou viesť k modlitebnému životu, k jednomyseľnosti viery, k slúžiacej láske, radostnej nádeji a misijnej službe. Niesť zodpovednosť za zachovanie zdravého učenia, ktoré buduje Zbor a bráni šíreniu scestného učenia, vedúceho k sektárstvu (Tít 1:9; 2Tim 4:2-4).

(c) Starať sa o vhodný priebeh a náplň bohoslužobných zhromaždení, biblických a modlitebných hodín.

(d) Slúžiť sviatosťami krstu a Večere Pánovej.

(e) Využívať stretnutia Staršovstva k duchovnému biblickému vzdelávaniu a spoločným modlitbám, viesť starších k využívaniu zverených darov a podľa nich ich zapájať do služby slovom, pastierskej starostlivosti, služby účinnej lásky aj misijnej služby.

(f) Spolu so zvolenými delegátmi zastupovať Zbor na konferenciách cirkvi a dbať, aby bol Zbor o ich výsledkoch riadne informovaný.

(g) Pri všetkom vystupovaní a konaní sa vystríhať panovačnosti, načúvať druhým a rešpektovať uznesenia Staršovstva, Členského zhromaždenia, Rady, Konferencie a Spoločnej konferencie.

(h) Spolu so Staršovstvom dbať na výchovu spolupracovníkov, vrátane vikára a podľa obdarovania im zverovať úlohy.

(i) Po dohode so Staršovstvom rozdeľovať prácu medzi kazateľmi, vikármi, pastoračnými asistentmi a misijnými pracovníkmi.

(j) Navštevovať Členov Zboru a pastoračne im slúžiť.

(k) Dohliadať na dodržovanie cirkevnej kázne v Zbore.

(l) Predsedať poradám Staršovstva a Členským zhromaždeniam, prípadne tým poveriť iného člena Staršovstva.

(m) Dbať na riadne a včasné plnenie povinností štatutárneho zástupcu Zboru, vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov.

(5) Správca Zboru je zodpovedný Staršovstvu, Členskému zhromaždeniu a Rade.

(6) Správca Zboru môže byť odvolaný:

(a) Členským zhromaždením, ktorému predsedá poverený člen Rady,

(b) odňatím alebo zrušením ordinácie z kázenských dôvodov (článok 37/3).

Článok 45 - Administrátor

Administrátora určuje a vymenováva Rada spomedzi kazateľov. Úlohou administrátora je vykonávať hlavné úlohy správcu Zboru. V jeho neprítomnosti ho

zastupuje podpredseda Staršovstva alebo podľa dohody vikár, ktorý administrátora o všetkých závažných rokovaniach informuje. Výnimočne môže Rada poveriť úlohou administrátora aj člena Staršovstva. Na neho sa vzťahujú ustanovenia článku 44/4 primerane.

4.3.2. Staršovstvo

Článok 46 - Staršovstvo

(1) Staršovstvo je výkonným a riadiacim orgánom Zboru. Skladá sa zo zvolených starších, správcu Zboru, prípadne ďalších kazateľov a vikárov Zboru.

(2) Staršovstvo má najmenej troch volených členov. Volí a prípadne ich odvoláva Členské zhromaždenie. Spôsob voľby určuje Volebný poriadok (článok 94).

(3) V Zboroch, kde existuje aspoň jedna Samostatná kazateľská stanica s Miestnym staršovstvom (článok 50 a 51), musí byť taktiež zvolené celozborové staršovstvo. Členské zhromaždenie v takom prípade rozhodne, či bude zriadené Miestne staršovstvo aj v sídle Zboru, alebo sa záležitosťami sídla Zboru bude zaoberať priamo celozborové Staršovstvo.

(4) Funkčné obdobie Staršovstva začína dňom zloženia príslušného sľubu. Funkčné obdobie Staršovstva je štvorročné s tým, že je automaticky predĺžené o tri mesiace, pokiaľ nebude včas zvolené nové Staršovstvo. Pokiaľ Zbor zostane dlhšie ako tri mesiace bez riadne zvoleného Staršovstva alebo bez dvoch štatutárnych zástupcov, musí správca Zboru (administrátor) bezodkladne požiadať Radu o vykonanie mimoriadnej vizitácie (článok 72 a 73).

(5) Staršovstvo je zodpovedné Členskému zhromaždeniu.

(6) Za starších majú byť volení osvedčení Členovia, bratia i sestry, obdarovaní pre službu v Zbore, ktorí spĺňajú biblické kritériá pre službu staršieho (1Tim 3:1-7; Tít 1:6-9; 1Pt 5:1-4; Sk 20:28).

(7) Predsedom Staršovstva je správca Zboru. Staršovstvo volí zo svojich členov podpredsedu, hospodára a zapisovateľa. V prípade, že Staršovstvo nezvolí hospodára Zboru, postupuje sa podľa článku 54 odsek 1(a) – 1(b).

(8) Staršovstvo sa schádza na porady obvykle raz mesačne, v prípade potreby častejšie. Jeho rokovanie sa riadi Rokovacím poriadkom (článok 77). Porady majú slúžiť aj k duchovnému vzdelávaniu.

(9) Staršovstvo ako celok nesie spolu so správcom Zboru zodpovednosť nielen za operatívne úlohy zborovej práce a prevádzky, ale aj za dlhodobé duchovné i hospodárske nasmerovanie Zboru. Spoločne majú usilovať o hľadanie priorít služby vo všetkých zložkách zborovej práce a pôsobnosti nad rámec Zboru. Je vhodné si určiť výhľadové duchovné úlohy alebo vízie, následne ich vyhodnocovať a predkladať ich plnenie Zboru.

(10) Staršovstvo sa vyjadruje k pôsobeniu Zboru a dbá na to, aby jeho Členovia žili podľa Svätého písma a zachovávali Ústavu, Vyznanie viery a Poriadok rovnako ako i uznesenia Konferencie a Spoločnej konferencie.

(11) Staršovstvo je zodpovedné za duchovnú podporu, ale aj usmernenie kazateľa, ktorého majú v prípade potreby právo aj povinnosť napomenúť. Túto strážnu službu napomínania musia starší Zboru prijímať aj od svojho kazateľa, ktorý má svojich najbližších spolupracovníkov tiež povzbudzovať. Vzájomná modli-

tebná podpora v duchovnej práci aj v živote je znamením dobrej kvality vzájomných vzťahov.

(12) Staršovstvo spolu so správcom Zboru musí rešpektovať prijaté uznesenia a dokumenty Zboru i celej cirkvi.

(13) Správca Zboru spolu so Staršovstvom zodpovedá za vybavovanie zborovej korešpondencie a jej starostlivú evidenciu, vedenie zborových písomností, kníh, kartoték a databáz Členov, udržiavanie spojenia s Radou a ostatnými Zbormi a za stav zborového archívu.

(14) Pri väčšine úloh, ktoré spadajú pod správu Zboru, dochádza k rozdeľovaniu tejto práce na Staršovstve.

Článok 47 - Úlohy Staršovstva

(1) Úlohou Staršovstva je hlavne:

(a) rozvíjať evanjelizačnú a diakonickú službu,

(b) rozhodovať o prijímaní prípravných členov a Členov Cirkvi bratskej, riešiť kázenské prípady a rozhodovať o ukončení členstva (článok 9, článok 12 a článok 15/2),

(c) zvolávať Členské zhromaždenia a pripravovať ich program vrátane volieb Staršovstva, a v spolupráci s Radou i voľbu kazateľa,

(d) v prípade potreby v spolupráci s Radou vyhľadávať vhodných kandidátov na kazateľskú službu v Zbore,

(e) zakladať a rušiť kazateľské stanice, podľa potreby zborovej práce zakladať, poverovať a odvolávať vedenie hudobných telies, skupín (modlitebných, záujmových a pracovných, sesterských, sociálnych, mládežníckych a iných),

(f) uzatvárať a rozväzovať pracovné pomery so zamestnancami Zboru,

(g) rozhodovať o hospodárskych záležitostiach, spravovať zborový majetok, zostavovať rozpočet a záverečné účty Zboru,

(h) udržiavať modlitebne a zborové domy so svedomitou starostlivosťou,

(i) iniciovať vznik a zánik Účelových zariadení cirkvi alebo Zboru,

(j) rozhodovať o prenájme majetku Zboru, pričom dbá o to, aby zmluvy neboli pre Zbor nevýhodné,

(k) rozhodovať o odvolaniach Členov proti rozhodnutiam Miestneho staršovstva.

(2) Staršovstvo poveruje členov Staršovstva a vybraných Členov zodpovednosťou za niektorú oblasť zborovej práce. Ak pri činnosti, ktorou boli poverení, spôsobia škodu, zodpovedá za ňu Zbor.

Článok 48 - Úlohy staršieho Zboru

(1) Úlohou staršieho Zboru je najmä:

(a) S modlitbami, prípadne s pôstom, sa starať o duchovný život Zboru a podieľať sa podľa obdarovaní na službe kázaním, vyučovaním a na pastierskej starostlivosti v sídle Zboru aj na staniciach.

(b) Byť pripravený vydávať svedectvo o svojom živote viery v Zbore, aj pri každodennom pôsobení v civilnom živote. Usilovať sa o súlad medzi nedeľným kresťanstvom a tým, ako hodnoverne vydávame svedectvo a pôsobíme na svojich blížnych vo všednom živote.

(c) Zabezpečovať biblické vyučovanie detí, dorastu, mládeže aj začínajúcich kresťanov a sústavné duchovné vzdelávanie Členov. Vyhľadávať obdarovaných bratov a sestry, ktorí by sa na tejto výchovnej a katechetickej službe podieľali.

(d) Žiť so Zborom a byť aj so svojou rodinou príkladom v zbožnosti a v praktickom živote viery (1Pt 5:2-3).

(e) Venovať sa s láskou a trpezlivosťou novým Členom aj „domácim viery“, pamätať na úlohu biblických strážnych (Ez 3:17-21; Jk 5:10-20), zvlášť v prípadoch Členov, ktorí zanedbávajú spoločné zhromaždenia a sú ohrození duchovnou vlažnosťou (Hb 10:24-25).

(f) Navštevovať Členov a ich rodiny i osamelých, chorých a starých Členov a pritom ich pastiersky povzbudzovať.

(g) Bdieť nad usporiadanosťou života Členov a bratsky ich podľa Písma povzbudzovať aj napomínať (Mt 18:15-17; 1Tes 5:14-15).

(h) Byť osobným príkladom v pravidelnej účasti na nedeľných bohoslužbách, biblických hodinách, domácich skupinkách a ďalších zaužívaných duchovných stretnutiach v Zbore.

(i) Podopierať svojho kazateľa modlitbami a zachovávať si ku nemu bratský vzťah, modliť sa aj za celú prácu v cirkvi. Sledovať finančné a hospodárske zabezpečenie kazateľskej rodiny, vrátane stavu služobného bytu a v prípade zistenia nedostatkov predkladať návrhy na opatrenia Staršovstvu, prípadne Rade.

(j) Zúčastňovať sa všetkých porád Staršovstva a neprítomnosť ospravedlniť.

(2) Všetci členovia Staršovstva sú viazaní mlčanlivosťou o všetkých prerokúvaných skutočnostiach, ktoré majú dôverný charakter, pokiaľ spoločne nerozhodnú ináč. To platí aj vo vzťahu k ich manželským partnerom.

(3) Starší Zboru aj kazateľ Zboru musí okrem služby v Zbore a v cirkvi a svojho zamestnania dbať na potreby vlastnej rodiny. Má mať pravidelne vyčlenený čas na plnenie nezastupiteľnej duchovnej úlohy vo svojej rodine.

4.3.3. Členské zhromaždenie

Článok 49 - Členské zhromaždenie

(1) Najvyšším orgánom Zboru je Členské zhromaždenie. Členské zhromaždenie je oprávnené samostatne rozhodovať o všetkých záležitostiach Zboru, určovať zásady jeho činnosti a personálne obsadenie jeho orgánov, pokiaľ to nie je v rozpore s Ústavou alebo ďalšími záväznými dokumentmi Cirkvi bratskej (Ústava, článok 9).

(2) Členské zhromaždenie je zhromaždením cirkvi Pána Ježiša, a preto, pokiaľ nenadväzuje bezprostredne na nedeľné zhromaždenie Zboru, má i svoju bohoslužobnú časť, vrátane piesne, Božieho slova a modlitby.

(3) Členské zhromaždenie je zvolávané Staršovstvom podľa potreby, najmenej však jedenkrát do roka. Členské zhromaždenie k uzatvoreniu uplynulého roka sa musí stretnúť najneskôr do 31. marca nasledujúceho roka. Členské zhromaždenie musí byť zvolané tiež vtedy, ak o to požiada písomne najmenej jedna tretina Členov s hlasovacím právom, alebo správca Zboru.

(4) Členské zhromaždenie je nutné zvolať vždy, keď ide o riešenie závažnejších záležitostí, ktoré svojím významom presahujú právomoc Staršovstva alebo vyžadujú celozborovú zodpovednosť.

(5) Členské zhromaždenie má umožniť všetkým Členom Zboru, aby prinášali svoje návrhy a podnety pre prácu a život Zboru aj cirkvi. Jeho rokovanie sa riadi Rokovacím poriadkom (článok 78). Spôsob volieb určuje Volebný poriadok (článok 94).

(6) Členské zhromaždenie hlavne:

(a) určuje počet členov Staršovstva, volí a prípadne odvoláva členov Staršovstva,

(b) volí a prípadne odvoláva správcu Zboru a kazateľa,

(c) volí volebnú komisiu a určuje trvanie jej mandátu,

(d) volí delegátov na Konferenciu a Spoločnú konferenciu, prípadne náhradníkov,

(e) volí revízorov, ktorí kontrolujú hospodárenie Zboru,

(f) spolupracuje s Radou pri zakladaní Zboru, pri jeho zrušení, spojení s iným Zborom, prípadne pri prekladaní sídla Zboru, alebo pri jeho vystúpení zo zväzku Zborov Cirkvi bratskej,

(g) zaoberá sa odvolaním Členov proti uzneseniu Staršovstva,

(h) skúma duchovnú a hospodársku činnosť Staršovstva, správcu Zboru, ďalších kazateľov a pracovníkov Zboru, a to hlavne pri výročnom Členskom zhromaždení,

(i) rozhoduje o nakladaní s nehnuteľným majetkom Zboru v súlade s článkom 53 a 64/22.

4.3.4. Kazateľské stanice

Článok 50 - Kazateľská stanica

(1) V miestach mimo sídla Zboru, kde bývajú Členovia Zboru, zriaďuje Staršovstvo podľa možnosti kazateľské stanice, v ktorých sa pravidelne zvestuje evanjelium.

(2) Na väčších kazateľských staniciach (nad 15 Členov) si miestni Členovia so súhlasom celozborového Staršovstva môžu zvoliť Miestne staršovstvo s 3 až 5 členmi, ktoré podlieha celozborovému Staršovstvu. Spôsob voľby určuje Volebný poriadok (článok 94).

(3) Miestne staršovstvo má právo a povinnosť starať sa o bežné duchovné a hospodárske potreby kazateľskej stanice. Členovia Miestneho staršovstva môžu v spolupráci so správcom Zboru pripravovať programy pracovných stretnutí Členov kazateľskej stanice. Miestne staršovstvo je priamo zodpovedné celozborovému Staršovstvu.

(4) Vedúcim Miestneho staršovstva je celozborovým Staršovstvom poverený pracovník stanice. Miestne staršovstvo volí zo svojich členov zástupcu vedúceho a hospodára. V prípade, že Staršovstvo nezvolí hospodára Zboru, postupuje sa analogicky podľa článku 54 odsek 1.

(5) Proti rozhodnutiu Miestneho staršovstva je možné sa odvolať podľa Odvolacieho poriadku.

Článok 51 - Samostatná kazateľská stanica

(1) Väčšej kazateľskej stanici, v ktorej miestni Členovia sami zabezpečujú väčšiu časť služieb Božím slovom a ďalších aktivít (napr. besiedka, vzdelávanie, evanjelizácia, diakonia) a spoločné zhromaždenia sú pravidelne dobre navštevované, môže Rada udeliť status Samostatnej kazateľskej stanice.

(2) Návrh na zriadenie Samostatnej kazateľskej stanice predkladá Rade celozborové Staršovstvo po prerokovaní na celozborovom Členskom zhromaždení. Samostatná kazateľská stanica si musí zvoliť Miestne staršovstvo, ktoré plní úlohy podľa článku 50/3. Spôsob voľby určuje Volebný poriadok (článok 94). Samostatné kazateľské stanice je potrebné vidieť ako zárodky nových Zborov, a preto by sa mal podporovať ich vznik a rozvoj.

(3) O Samostatnú kazateľskú stanicu sa stará vedúci pracovník. Je to buď kazateľ Zboru alebo starší Zboru, ktorý je poverený Radou na základe návrhu celozborového Staršovstva.

(4) Poverený starší sa podieľa na službe Slovom a je členom celozborového Staršovstva. Radou je pozývaný na pastorálne a teologické stretnutia kazateľov. Jeho mandát trvá zhodne so Staršovstvom Zboru a môže byť predĺžený.

(5) Porady Miestneho staršovstva vedie vedúci pracovník. Správca Zboru alebo administrátor sa rokovaní zúčastňuje podľa možností. Pre rokovanie Miestneho staršovstva platí Rokovací poriadok (článok 77) primerane. Zápisy z rokovaní Miestneho staršovstva sa pravidelne predkladajú na prerokovanie celozborovému Staršovstvu.

(6) Uznesenie Miestneho staršovstva môže byť zrušené alebo pozastavené celozborovým Staršovstvom.

Článok 52 - Samostatná kazateľská stanica so špecifickým charakterom

(1) Samostatnej kazateľskej stanici môže byť na základe rozhodnutia Rady udelený či odobraný zvláštny status so špecifickými právami a povinnosťami. Návrh na udelenie alebo odobratie tohto statusu predkladá Rade Staršovstvo príslušného Zboru.

(2) Práva a povinnosti, ktoré sa viažu k zvláštnemu statusu Samostatnej kazateľskej stanice so špecifickým charakterom, stanovuje Rada po dohode so Staršovstvom príslušného Zboru.

4.3.5. Hospodárenie Zboru

Článok 53 - Hospodárenie Zboru

(1) Zdrojom príjmu Zboru sú hlavne príspevky fyzických a právnických osôb, príjmy z predaja a prenájmu hnuteľného, nehnuteľného a nehmotného majetku, úroky z vkladov, dary, príspevky z časti výťažkov, príjmy z podnikania alebo inej zárobkovej činnosti, dotácie, pôžičky, príspevky z fondu.

(2) Zbor hospodári s majetkom, ktorý sa delí podľa významu pre život Zboru na:

(a) základný nehnuteľný majetok Zboru:

- hlavne modlitebne a zborové domy vrátane súvisiacich pozemkov (priestory slúžiace na bohoslužby, cirkevné obrady, na vzdelávanie a výuku),
- služobné byty,

(b) ostatný nehnuteľný majetok Zboru – tj. nehnuteľný majetok, ktorý nie je uvedený pod písmenom (a),

(c) peniaze, ostatný hnuteľný majetok, pohľadávky a práva Zboru.

(3) O nakladaní so základným nehnuteľným majetkom Zboru rozhoduje Členské zhromaždenie; k účinnosti tohto rozhodnutia je potrebný písomný súhlas Rady. Tento súhlas však nie je potrebný pri právnych úkonoch týkajúcich sa nájmu, s výnimkou nájmu modlitební. Právny dokument o disponovaní so základným nehnuteľným majetkom Zboru podpisujú vždy dvaja štatutárni zástupcovia Zboru.

(4) O nakladaní s ostatným nehnuteľným majetkom Zboru rozhoduje Členské zhromaždenie. Právny dokument o disponovaní s ostatným nehnuteľným majetkom Zboru podpisujú vždy dvaja štatutárni zástupcovia Zboru.

(5) O nakladaní s peniazmi a ostatným hnuteľným majetkom Zboru rozhoduje Staršovstvo, ktoré týmto môže poveriť hospodára alebo hospodársku radu, pokiaľ je zriadená; o nakladaní s právami a pohľadávkami Zboru rozhoduje Staršovstvo.

(6) V prípade zrušenia Zboru určuje spôsob likvidácie a osobu likvidátora Rada.

Článok 54 - Hospodár Zboru

(1) Hospodár zodpovedá Zboru za starostlivé a uvážlivé nakladanie s finančnými prostriedkami Zboru, aj ďalším zborovým majetkom. Preto je potrebné do tejto funkcie voliť starších, ktorí majú pre túto prácu nielen duchovné, ale aj odborné predpoklady.

(a) V prípade, že Staršovstvo nezvolí hospodára Zboru, Staršovstvo vymenuje hospodára Zboru z Členov Zboru, ktorí spĺňajú požiadavky kladené na diakona (Sk 6:3; 1Tim 3:8–13) a majú pre túto prácu aj odborné predpoklady. Funkčné obdobie takto vymenovaného hospodára Zboru je zhodné s funkčným obdobím Staršovstva. Staršovstvo je oprávnené vymenovaného hospodára aj odvolať.

(b) Vymenovaný hospodár pred nástupom do funkcie zloží na porade Staršovstva sľub mlčanlivosti (čl. 48 ods. 2) do rúk správcu Zboru alebo administrátora a zúčastňuje sa porád Staršovstva bez hlasovacieho práva.

(2) Hospodár a ostatní štatutárni zástupcovia Zboru zodpovedajú za všetok nehnuteľný a hnuteľný majetok Zboru. Starajú sa o jeho evidenciu a riadnu údržbu.

(3) Hospodár zodpovedá za riadne vedenie účtovných záznamov a riadi sa pokynmi Rady a všeobecne platnými predpismi.

(4) Bežné opravy zborových objektov zabezpečuje hospodár alebo poverený člen hospodárskej rady (článok 55), o väčších opravách a úpravách rozhoduje Staršovstvo podľa návrhu hospodára. Ak akcia presahuje možnosti Zboru a ak sa ráta s pomocou cirkvi, majú byť úpravy pred začatím prác schválené Radou.

(5) V prípade, že Zbor má platených hospodárskych zamestnancov, je hospodár ich priamym nadriadeným.

(6) Vedením zborového účtovníctva, prípadne majetkovej evidencie môže Staršovstvo po dohode s hospodárom poveriť iného Člena alebo tretiu osobu, ktorá má k tomu odbornú spôsobilosť. Takýto účtovník pracuje podľa pokynov hospodára a v úzkej spolupráci s ním.

Článok 55 - Hospodárska rada

(1) V prípade, že to vyžaduje väčší rozsah zborového hospodárenia, môže Staršovstvo menovať hospodársku radu.

(2) Hospodárska rada Zboru spravuje hospodárske a majetkové záležitosti, ktoré presahujú bežnú hospodársku prevádzku. Ak ide o dôležitejšie záležitosti, napr. väčšie výdaje, nákladnejšie opravy a pod., pripravuje hospodárska rada návrh pre rozhodnutie Staršovstva.

(3) Predsedom hospodárskej rady je hospodár Zboru, ktorý dôležité opatrenia a rozhodnutia hospodárskej povahy predkladá na schválenie Staršovstvu.

(4) Členmi hospodárskej rady môžu byť len Členovia Zboru. Hospodárska rada si k spolupráci môže pozvať ďalších obdarovaných bratov a sestry.

(5) Hospodársku radu zvoláva hospodár Zboru. Schádza sa podľa potreby, najmenej raz za štvrť roka. Jej rokovanie sa riadi Rokovacím poriadkom (článok 76).

(6) Všetci členovia hospodárskej rady sú viazaní mlčanlivosťou o všetkých prerokúvaných skutočnostiach, ktoré majú dôverný charakter, pokiaľ spoločne nerozhodnú ináč. To platí aj vo vzťahu k ich manželským partnerom.

Článok 56 - Revízori hospodárenia

(1) Pre kontrolu hospodárenia Zboru a jeho Účelových zariadení volí Členské zhromaždenie revízorov spomedzi Členov.

(2) Volia sa najmenej dvaja revízori a ich funkčné obdobie je zhodné s funkčným obdobím Staršovstva. Spôsob voľby upravuje Volebný poriadok (článok 94/18). Funkcia revízora je nezlučiteľná s výkonom funkcie člena Staršovstva, člena hospodárskej rady a účtovníka.

(3) Revízori majú právo kedykoľvek kontrolovať hospodárenie Zboru a jeho Účelových zariadení. Majú právo si za tým účelom vyžiadať predloženie účtovných záznamov a dokladov i vysvetlenie nejasných vecí. Spravidla robia revíziu hospodárenia v polroku a vždy na konci kalendárneho roka. Kontrolujú účtovné záznamy, účtovnú závierku a daňové záležitosti a v nutných prípadoch upozornia Staršovstvo na nedostatky.

(4) Revízori sú zodpovední Členskému zhromaždeniu, ktorému podávajú správu o výsledku kontrol najmenej jedenkrát ročne s prípadným odporúčaním.

4.4. Správa cirkvi

Článok 57 - Orgány cirkvi

Orgánmi cirkvi sú Konferencia, Spoločná konferencia a Rada.

4.4.1. Konferencia

Článok 58 - Konferencia Cirkvi bratskej

(1) Konferencia je najvyšším orgánom Cirkvi bratskej v SR. Je zhromaždením delegátov.

(2) Konferencia sa koná najmenej raz ročne v Zbore, ktorý spravidla určí predchádzajúca Konferencia. Ak nedošlo k určeniu miesta alebo sa Konferencia nemôže konať na určenom mieste, rozhodne o ňom Rada. Takisto v prípade mimoriadnej Konferencie určí miesto konania Rada.

(3) Delegátmi Konferencie s hlasovacím právom sú delegáti zborov, kazatelia v činnej službe, členovia Rady a celocirkevní pracovníci.

(4) Delegátmi bez hlasovacieho práva sú riaditelia Účelových zariadení cirkvi, vikári a zapisovatelia, pokiaľ sa na nich nevzťahuje ustanovenie odseku 3; riaditeľ Kancelárie Rady a hostia a poradcovia podľa rozhodnutia Rady. Konferencie sa môžu zúčastniť aj ďalší kazatelia Cirkvi bratskej s právom vystúpiť.

(5) Zbor do 50 Členov evidovaných k 31. decembru predchádzajúceho roku vysiela dvoch delegátov, z ktorých jeden je správca Zboru alebo Staršovstvom určený zástupca, pokiaľ Zbor nemá správcu alebo sa správca Zboru nemôže Konferencie zúčastniť. Ako druhého delegáta vysiela Zbor vždy nekazateľa. Na každých ďalších začatých 50 Členov vysiela Zbor ďalšieho delegáta.

Článok 59 - Zvolanie a príprava Konferencie

(1) Konferenciu zvoláva Rada aspoň šesť týždňov vopred. V prípade potreby môže Rada zvolať mimoriadnu Konferenciu. Mimoriadnu Konferenciu zvoláva aspoň dva týždne vopred. Je povinná tak urobiť vtedy, keď o to požiada aspoň tretina Zborov. V prípade zvolania mimoriadnej Konferencie je potrebné uviesť dôvod zvolania.

(2) V oznámení o zvolaní Konferencie stanoví Rada body programu, výšku a spôsob platenia konferenčného poplatku a lehotu podania konferenčných prihlášok. Prihlášky podávajú jednotlivé Zbory za všetkých delegátov zo svojho Zboru.

(3) Konferenčný poplatok stanovený Radou hradia za všetkých svojich prihlásených delegátov vysielajúce subjekty. Konferenčný poplatok za hostí a poradcov hradí Rada.

(4) Ustanovenia v ďalších článkoch sa mimoriadnej Konferencie dotýkajú primerane.

(5) Organizáciu vrátane ubytovania a stravovania zabezpečuje s pomocou Rady hostiteľský Zbor, ktorému patrí úhrada nákladov v rámci konferenčného poplatku.

(6) Rada pripravuje program Konferencie. Dohliada na to, aby všetky komisie a odbory dokončili načas svoje úlohy; pripravuje konferenčný materiál, ktorý posiela Zborom aspoň tri týždne pred Konferenciou. Správy odborov môžu byť zahrnuté v správe o činnosti Rady. Rada taktiež pripravuje návrhy na zloženie predsedníctva Konferencie, komisií a voľbu revízorov hospodárenia Cirkvi bratskej a jej Účelových zariadení (článok 99).

Článok 60 - Program konferenčného rokovania

(1) Konferencia má časť rokovaciu a bohoslužobnú, prípadne vzdelávaciu. Rokovacia časť je vyhradená iba pre delegátov Konferencie a riadi sa Rokovacím poriadkom (články 81 – 93), spôsob volieb určuje Volebný poriadok (články 95 - 99). Bohoslužobná a vzdelávacia časť je verejná.

(2) Bohoslužobná a vzdelávacia časť Konferencie má slúžiť duchovnému rastu účastníkov Konferencie, objasňovať aktuálne duchovné otázky a prispievať k prehĺbeniu práce v Zboroch.

(3) Konferencia rozhoduje o najdôležitejších záležitostiach týkajúcich sa Cirkvi bratskej, hlavne o:

(a) Poriadku Cirkvi bratskej a ďalších dokumentoch Cirkvi bratskej podľa článku 6,

(b) výklade prípadných sporných ustanovení Ústavy a uznesení Spoločnej konferencie do doby ich záväzného a konečného výkladu Spoločnou konferenciou (Ústava, článok 9/7),

(c) spôsobe výberu delegátov na Spoločnú konferenciu,

(d) udelení, uznaní, alebo zrušení kazateľskej ordinácie na základe odporúčania Rady,

(e) spôsobe stanovovania a výške príspevkov odvádzaných Zbormi Rade na činnosť cirkvi,

(f) odvolaniach sa proti rozhodnutiu Rady, pokiaľ rozhodnutie Rady nebolo konečné,

(g) zriadení, pristúpení, vylúčení alebo zrušení Zboru a Misijného zboru,

(h) nakladaní so základným nehnuteľným majetkom cirkvi (článok 75/6),

(i) o prípadnej likvidácii Cirkvi bratskej.

(4) Konferencia ďalej:

(a) prerokováva duchovný stav cirkvi,

(b) posudzuje pôsobenie cirkvi a dbá, aby Zbory zachovávali Ústavu, Vyznanie viery a Poriadok rovnako ako uznesenia Konferencie a Spoločnej konferencie,

(c) robí dohľad nad činnosťou Zborov,

(d) priamo alebo prostredníctvom Rady napomína Zbor, ktorý sa previnil voči Ústave, Vyznaniu viery, Poriadku alebo uzneseniu Konferencie alebo Spoločnej konferencie a výchovne ho kázni,

(e) pokiaľ sa napomenutím podľa písmena d) nedosiahne náprava, má právo Zbor vylúčiť zo zväzku Zborov Cirkvi bratskej,

(f) hodnotí činnosť Rady a ukladá jej hlavné úlohy na ďalšie obdobie,

(g) schvaľuje hospodárenie cirkvi; v prípade neschválenia ukladá Rade potrebné kroky k náprave,

(h) rozhoduje o vysporiadaní výsledku hospodárenia cirkvi,

(i) volí predsedu Rady a ďalších členov Rady na stanovené funkčné obdobie (článok 63/2) a má právo ich odvolať,

(j) ustanovuje, prípadne ruší konferenčné komisie a volí, prípadne odvoláva ich členov,

(k) volí vždy na obdobie štyroch rokov dvoch revízorov hospodárenia Cirkvi bratskej a dvoch revízorov jej Účelových zariadení.

Článok 61 - Konferenčné komisie

(1) Na prípravu a zjednodušenie konferenčného rokovania Konferencia ustanovuje, prípadne ruší komisie. Komisie sú zložené najmenej z troch členov. Voľbu komisií upravuje Volebný poriadok (článok 99). Komisie si spomedzi svojich členov volia predsedu komisie a ich rokovanie sa riadi Rokovacím poriadkom (článok 76).

(2) Stálymi komisiami sú:

(a) Komisia pre návrhy. Zodpovedá za spracovanie konferenčných návrhov (článok 86/2).

(b) Komisia pre Poriadok Cirkvi bratskej. Navrhuje a spracováva návrhy na zmenu Poriadku Cirkvi bratskej.

(c) Volebná komisia. Jej úlohou je príprava volieb Rady a prípadných doplňujúcich volieb Rady.

(d) Odvolacia komisia. Preskúmava odvolania ku Konferencii a podáva Konferencii správu s návrhom na rozhodnutie.

(3) Funkčné obdobie stálych komisií je štyri roky.

(4) Na zvládnutie zložitejších úloh volí Konferencia aj iné komisie a stanovuje ich funkčné obdobie.

4.4.2. Spoločná konferencia

Článok 62 - Spoločná konferencia

(1) Spoločná konferencia je vyjadrením jednoty Zborov Cirkvi bratskej vo všetkých krajinách jej pôsobenia.

(2) Spoločná konferencia je jediným orgánom Cirkvi bratskej, ktorý rozhoduje o všetkých spoločných záležitostiach či dokumentoch Cirkvi bratskej vo všetkých krajinách, kde pôsobí, t.j. najmä o Ústave, Zásadách, uzneseniach Spoločnej konferencie či ďalšom vieroučnom a etickom smerovaní Cirkvi bratskej.

(3) Ďalšie záležitosti týkajúce sa Spoločnej konferencie upravuje Ústava, prípadne uznesenia Spoločnej konferencie.

4.4.3. Rada

Článok 63 - Rada

(1) Výkonným a riadiacim orgánom Cirkvi bratskej v príslušnej krajine je Rada, ktorú volí a odvoláva Konferencia. Rada sa za svoju činnosť zodpovedá Konferencii.

(2) Voľby Rady sa riadia Volebným poriadkom (články 95 – 97). Funkčné obdobie Rady je štyri roky a začína plynúť spravidla 1. júna kalendárneho roka nasledujúceho po jej zvolení.

(3) Rada má sedem členov. Predsedom Rady je kazateľ. Medzi ostatnými členmi Rady sú najmenej traja kazatelia v činnej službe a najmenej dvaja nekazatelia.

(4) Rada si spomedzi svojich členov volí prvého a druhého podpredsedu Rady, pričom jeden z nich musí byť nekazateľ.

(5) Predsedníctvo Rady tvorí predseda Rady, prvý a druhý podpredseda Rady. Člen predsedníctva Rady nesmie byť súčasne štatutárnym zástupcom Účelových zariadení cirkvi.

(6) Rokovanie Rady sa riadi Rokovacím poriadkom (články 79 – 80).

(7) Na plnenie svojich úloh má Rada k dispozícii Kanceláriu Rady.

(8) Rada zodpovedá za hospodárenie samostatného právneho subjektu Cirkev bratská v Slovenskej republike.

Článok 64 - Úlohy a kompetencie Rady

Rada hlavne:

(1) uskutočňuje uznesenia Konferencie a Spoločnej konferencie,

(2) zvoláva Konferenciu, pripravuje program jej rokovania a podáva správu o svojej činnosti,

(3) z radov Členov Cirkvi bratskej menuje a odvoláva riaditeľa Kancelárie Rady, určuje rozsah jeho štatutárnych oprávnení a pracovnú náplň,

(4) na základe odporučenia Zborov navrhuje Konferencii ordináciu kazateľov,

(5) po dohode so Staršovstvom uvádza do služby, prípadne odvoláva vikárov, pastoračných asistentov a misijných pracovníkov,

(6) navrhuje Zborom kandidátov na voľbu kazateľa,

(7) inštaluje Členským zhromaždením zvoleného kazateľa,

(8) menuje administrátora,

(9) vyjadruje sa k návratu kazateľa do služby v Cirkvi bratskej po dlhšej prestávke,

(10) rozhoduje o dočasnom odňatí kazateľskej ordinácie,

(11) rozhoduje o udelení a odňatí inej ordinácie (napr. diakonickej),

(12) navrhuje zriadenie, pristúpenie, vylúčenie alebo zrušenie Zboru a Misijného zboru a na základe rozhodnutia Konferencie to realizuje,

(13) plánuje vizitácie Zborov a menuje vizitátorov,

(14) udeľuje alebo odoberá status Samostatnej kazateľskej stanice vrátane statusu so špecifickými právami a povinnosťami; po dohode so Staršovstvom stanovuje jej práva a povinnosti,

(15) napomáha vyučovaniu náboženstva, duchovnej výchove detí, dorastu a mládeže,

(16) stará sa o duchovné vzdelávanie Členov a zborových pracovníkov,

(17) rozhoduje o udelení študijného voľna kazateľom a schvaľuje jeho náplň,

(18) podľa potreby organizuje vzdelávacie kurzy, konferencie a stretnutia kazateľov,

(19) sleduje duchovný rast kazateľov a robí kázenské opatrenia,

(20) podporuje misijnú, evanjelizačnú, diakonickú a literárnu činnosť v cirkvi,

(21) pomáha Zborom v duchovnom raste, sleduje ich život a prácu; ak niektorý Zbor koná proti Vyznaniu viery, Ústave, Poriadku alebo uzneseniu Konferencie či Spoločnej konferencie, napomína ho a informuje o tom Konferenciu,

(22) udeľuje súhlas s disponovaním nehnuteľného majetku Zboru (článok 53/3),

(23) rozhoduje o disponovaní majetkom cirkvi (článok 75/6,7,8),

(24) podľa potreby zriaďuje regionálne celky – senioráty,

(25) rozhoduje o zriadení a zrušení Účelových zariadení cirkvi, vydáva ich štatúty, menuje a odvoláva ich štatutárnych zástupcov,

(26) určuje spôsob likvidácie a osobu likvidátora v prípade zrušenia Zboru,

(27) zaoberá sa odvolaniami proti rozhodnutiu Členských zhromaždení,

(28) sleduje a rozvíja ekumenické kontakty s domácimi i zahraničnými kresťanskými cirkvami,

(29) v prípade potreby menuje tlačového hovorcu Rady,

(30) vydáva potvrdenia/osvedčenia o štatutároch Zborov a Účelových zariadení Zborov a cirkvi pre tretie strany.

Článok 65 - Predseda Rady

(1) Predseda Rady je predstaviteľom Cirkvi bratskej, ktorý hlavne:

(a) ordinuje kazateľov,

(b) uvádza do služby vikárov a inštaluje zvolených kazateľov,

(c) navštevuje Zbory a zoznamuje sa s ich životom,

(d) robí najnaliehavejšie vizitácie,

(e) pastiersky sa venuje kazateľom, vikárom, celocirkevným pracovníkom (a ich rodinám) a študentom z Cirkvi bratskej na teologických školách,

(f) predsedá stretnutiam kazateľov a navštevuje ich seniorátne stretnutia,

(g) predsedá schôdzam Rady a zabezpečuje vykonávanie ich uznesení,

(h) predkladá Konferencii správu predsedu a prehľad vizitačných správ,

(i) po dohode s Radou vydáva pastierske listy pre Zbory a vyhlasuje dni pôstu a pokánia.

(2) Plnením týchto úloh môže predseda Rady v prípade potreby poveriť iného člena Rady.

Článok 66 - Podpredsedovia Rady

Podpredsedovia Rady vedú schôdze Rady v neprítomnosti predsedu Rady. Pomáhajú predsedovi Rady v duchovnej práci a na základe jeho poverenia ho zastupujú.

Článok 67 - zrušený

Článok 68 - Odbory Rady

(1) Rada podľa potreby zriaďuje pre jednotlivé úseky svojej činnosti odbory (napr. finančný, evanjelizačný a misijný). Určuje počet členov jednotlivých odborov a menuje a odvoláva ich predsedov i členov. Ich funkčné obdobie je zhodné s funkčným obdobím Rady. Predsedom odboru je spravidla člen Rady. Úlohy odborov môžu plniť taktiež občianske združenia založené na podnet Rady.

(2) Neodporúča sa, aby členmi odborov boli súčasne blízki príbuzní (súrodenci, rodičia a deti, manželia).

(3) Rokovanie odborov sa riadi Rokovacím poriadkom (článok 76 a 80).

Článok 69 - Riaditeľ Kancelárie Rady

(1) Riadi činnosť Kancelárie Rady. Je nadriadený pracovníkom Kancelárie Rady.

(2) Za svoju činnosť sa zodpovedá Rade. Jeho priamym nadriadeným je predseda Rady.

(3) Zúčastňuje sa rokovaní Rady a Konferencií bez hlasovacieho práva. Funkcia riaditeľa Kancelárie Rady nie je zlučiteľná s funkciou člena Rady a funkciou delegáta Konferencie s hlasovacím právom.

(4) Vykonáva rozhodnutia Rady vo vzťahu k zamestnávateľským kompetenciám Rady/cirkvi.

(5) Vykonáva rozhodnutia Rady vo vzťahu k zriaďovateľským kompetenciám Rady/cirkvi.

(6) Vykonáva určené rozhodnutia Rady vo vzťahu k Zborom, staniciam, Účelovým zariadeniam a iným organizačným zložkám Cirkvi a organizáciám, ktorých je Cirkev zriaďovateľom, vlastníkom, alebo spoluvlastníkom.

(7) Zabezpečuje cirkevné záležitosti hospodárskej, právnej, majetkovej, správnej a organizačnej povahy.

(8) Zodpovedá za určené hospodárske a majetkové záležitosti Rady. Riadi jej ekonomickú agendu, vypracováva ekonomické plány, rozpočty a záverečné vyúčtovania.

(9) Zodpovedá za obchodno-technické parametre celocirkevných podujatí.

(10) Pripravuje pre Konferenciu správu o hospodárení cirkvi za uplynulý kalendárny rok.

(11) Sleduje hospodárenie a činnosť Účelových zariadení cirkvi a vyžaduje od nich správy o hospodárení.

(12) Zodpovedá za včasné a presné informovanie Rady, správcov a hospodárov Zborov, vedúcich Účelových zariadení cirkvi a ďalších organizačných zložiek cirkvi o právnych predpisoch týkajúcich sa hospodárenia cirkvi, Zborov a Účelových zariadení a o právnych predpisoch týkajúcich sa pracovnoprávnych vzťahov.

(13) Má na starosti agendu Rady a komunikáciu so Zbormi a Účelovými zariadeniami.

(14) Vedie ústredný archív.

(15) Vykonáva iné úlohy určené Radou.

Článok 70 - Kancelária Rady

Kancelária Rady vykonáva administratívne a iné práce, ktoré súvisia s činnosťou ústredia cirkvi. Pracovníci Kancelárie Rady by mali byť Členmi Cirkvi bratskej.

Článok 71 - Archív

(1) Cirkev bratská má ústredný archív, v ktorom sú uložené dôležité písomnosti a predmety archívnej povahy týkajúce sa cirkvi.

(2) Archivára menuje Rada. Činnosť archívu sa riadi všeobecne záväznými právnymi predpismi a smernicami vydanými Radou.

4.4.4. Vizitácie

Článok 72 - Vizitácia

(1) Účelom vizitácie je podať obraz o duchovnom stave Zboru, o práci správcu Zboru, prípadne ďalších kazateľov alebo vikárov v činnej službe, o práci Staršovstva a všetkých ostatných pracovníkov a o perspektívach zborovej práce. Vizitácia má Zboru pomôcť, a preto sa má robiť s múdrosťou, v duchu Kristovej lásky a s bratským porozumením. Vizitáciu Zboru, ktorého správcom je člen Rady, vyko-

návajú spravidla nečlenovia Rady. Vizitácii predchádza revízia hospodárenia, ktorú robí obvykle niekto z členov Finančného odboru Rady.

(2) O vizitácii Zboru rozhoduje Rada, ktorá tiež vymenuje jedného alebo viacej vizitátorov.

(3) Vizitácie sú:

(a) riadne, ktoré sa konajú v každom Zbore raz za 3 – 5 rokov podľa poradia, ktoré určuje Rada,

(b) mimoriadne, ktoré sa konajú v prípadoch bezodkladných a vážnych problémov Zboru na základe rozhodnutia Rady. Podnet k nej môže dať aj kazateľ, Staršovstvo alebo Členské zhromaždenie.

(4) Podrobnejšie pokyny obsahuje Vizitačný poriadok.

Článok 73 - Mimoriadna vizitácia

Mimoriadnu vizitáciu koná člen predsedníctva Rady na čele vizitačnej komisie menovanej Radou, ktorá súčasne určuje jej program. Úlohou vizitačnej komisie je vyriešiť problémy Zboru. Počas konania mimoriadnej vizitácie musí kazateľ, Staršovstvo i Členské zhromaždenie všetky svoje rozhodnutia týkajúce sa riešených problémov vopred konzultovať s vizitačnou komisiou. Vizitačná komisia tak na určité obdobie preberá vedenie Zboru, pokiaľ Rada nerozhodne inak.

4.4.5. Účelové zariadenia

Článok 74 - Účelové zariadenia

(1) Pre plnenie úloh v jednotlivých druhoch činnosti môže Rada aj jednotlivé Zbory podľa potreby zriaďovať príslušné Účelové zariadenia.

(2) Účelové zariadenia, potrebné pre cirkev a jej službu, zriaďuje Rada alebo Zbor v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi tak, aby boli právnickými osobami, za ktorých záväzky cirkev alebo Zbor nezodpovedá. Zriaďovacia listina potom bližšie vymedzuje vlastné imanie tohto Účelového zariadenia. Rada (resp. Staršovstvo) menuje vedúceho zariadenia, ktorý sa týmto stáva štatutárnym zástupcom zariadenia, oprávneným konať v mene zariadenia vo všetkých jeho záležitostiach.

(3) Činnosť a vnútorná organizácia Účelového zariadenia sa riadi štatútom a smernicami, ktoré pripravuje vedúci zariadenia a schvaľuje Rada (resp. Staršovstvo).

(4) Vedúci zariadenia predkladá Rade (resp. Staršovstvu) do 3 mesiacov po skončení roka ročnú účtovnú závierku. Pokiaľ nie je zriadená správna rada alebo podobný riadiaci orgán Účelového zariadenia, o rozdelení zisku, prípadne úhrade straty rozhoduje Rada (resp. Staršovstvo). O každom Účelovom zariadení sa predkladá výročnej Konferencii (resp. Členskému zhromaždeniu) písomná správa, ktorá obsahuje správu o činnosti a výsledok hospodárenia za uplynulé obdobie.

4.4.6. Hospodárenie

Článok 75 - Hospodárenie cirkvi

(1) Zdrojom príjmov cirkvi sú hlavne príspevky fyzických a právnických osôb, príjmy z predaja a prenájmu hnuteľného, nehnuteľného a nehmotného majetku, úroky z vkladov, dary, príspevky z časti zisku, príjmy z podnikania alebo inej zárobkovej činnosti, dotácie a príspevky z fondov.

(2) Zbory finančne prispievajú na zabezpečenie činnosti ústredia cirkvi a na činnosť a priority celej cirkvi. Výšku príspevkov a pravidlá ich rozdeľovania stanovuje Konferencia.

(3) Hospodárenie Cirkvi bratskej a jej Účelových zariadení kontrolujú revízori, ktorí podávajú Konferencii správu o kontrole hospodárenia.

(4) Funkcia revízora hospodárenia Cirkvi bratskej je nezlučiteľná s členstvom v Rade a pracovným pomerom v Cirkvi bratskej. Funkcia revízora Účelových zariadení je nezlučiteľná s pracovným pomerom v týchto zariadeniach.

(5) Cirkev hospodári s majetkom, ktorý sa podľa významu pre jej život delí na:

(a) základný nehnuteľný majetok cirkvi:
- hlavne stavby celocirkevného významu,
- modlitebne a zborové domy, pokiaľ zostali v majetku celej cirkvi,
- pozemky súvisiace s týmito stavbami,

(b) ostatný nehnuteľný majetok cirkvi (nehnuteľný majetok cirkvi, ktorý nie je uvedený pod písmenom a),

(c) peniaze a ostatný hnuteľný majetok cirkvi, práva a pohľadávky cirkvi.

(6) O nakladaní so základným nehnuteľným majetkom cirkvi rozhoduje Konferencia. V naliehavých prípadoch môže byť súhlas Konferencie nahradený písomným súhlasom nadpolovičnej väčšiny Zborov. O nájmoch základného nehnuteľného majetku cirkvi rozhoduje Rada. Tá rozhoduje aj o prevode nehnuteľností z majetku cirkvi do majetku Zboru.

(7) O nakladaní s ostatným nehnuteľným majetkom cirkvi rozhoduje Rada. Tá rozhoduje aj o nakladaní s peniazmi, s ostatným hnuteľným majetkom, právami a pohľadávkami cirkvi, pokiaľ toto oprávnenie nie je zverené menovitým oprávneným pracovníkom cirkvi (hlavne prvému podpredsedovi Rady alebo riaditeľovi Kancelárie Rady).

(8) Pre nakladanie s majetkom Účelových zariadení cirkvi obdobne platia ustanovenia odsekov 5 až 7.

4.5. Rokovací poriadok

4.5.1. Rozhodovanie v cirkvi

Článok 76 - Základné princípy rozhodovania

(1) Rozhodovanie v Cirkvi bratskej a v Zboroch sa deje predovšetkým prostredníctvom volených či inak ustanovených kolektívnych orgánov. Pri rozhodovaní je potrebné vždy dbať na biblické princípy. Tieto rozhodovania nemajú vyjadrovať len želanie a vôľu ľudí, ale majú byť výrazom Božej vôle.

(2) Konferencia právoplatne rozhoduje, pokiaľ je zaregistrovaná aspoň polovica prihlásených delegátov Konferencie s hlasovacím právom. Rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov zaregistrovaných delegátov s hlasovacím právom.

(3) Poriadok Cirkvi bratskej môže zmeniť Konferencia najmenej dvojtretinovou väčšinou hlasov zaregistrovaných delegátov s hlasovacím právom.

(4) Komisie, Rada, odbory Rady, Staršovstvá, hospodárske a iné rady Zborov sú schopné sa uznášať, pokiaľ boli riadne ustanovené a ich porada riadne zvolaná, a ak je prítomná nadpolovičná väčšina ich členov, najmenej však tri osoby. Všetky tieto orgány rozhodujú nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných členov.

(5) Uznášaniaschopnosť a rozhodovanie Členského zhromaždenia stanovuje článok 78.

(6) Voľba či hlasovanie kolektívnych orgánov cirkvi a Zboru môže byť tajné alebo verejné.

(7) Voľba Rady, Staršovstva, správcu Zboru a ďalších kazateľov Zboru, prípadne ich odvolanie, sa realizuje tajným hlasovaním. Iné hlasovania (napr. voľba komisií, voľba delegátov na konferencie, a i.) môžu byť verejné. Tajným hlasovaním sa rozhoduje i v prípade iných závažných rozhodnutí.

(8) Zo všetkých rokovaní určený zapisovateľ zhotovuje vecný zápis z rokovania, ku ktorému sa prikladá prezenčná listina. Zápis overuje predsedajúci. V prípade volieb alebo hlasovania, musí byť urobený zápis s uvedením výsledkov hlasovania. Zápis o voľbách podpisujú všetci prítomní členovia volebnej komisie. Zápis o voľbe, hlasovaní o zotrvaní alebo odvolaní kazateľa Zboru podpisuje i prítomný poverený člen Rady.

(9) V prípade sporu o priebehu a záveroch rokovania rozhodujú údaje zápisu.

4.5.2. Rokovací poriadok Staršovstva

Článok 77 - Rokovací poriadok Staršovstva

(1) Staršovstvo je schopné sa uznášať, ak je prítomná aspoň polovica jeho členov s hlasovacím právom, najmenej však tri osoby. Rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných členov. Vikár, ktorý nebol zvolený za staršieho Členským zhromaždením alebo nebol vymenovaný za staršieho Zboru podľa článku 25/2, nemá v Staršovstve hlasovacie právo. Prijaté rozhodnutie je záväzné pre všetkých jeho členov.

(2) Predsedom Staršovstva je správca Zboru. Správca Zboru môže poveriť riadením rokovania Staršovstva alebo niektorej jeho časti niektorého z členov Staršovstva. V neprítomnosti správcu Zboru vedie schôdzu Staršovstva podpredseda alebo iný poverený člen Staršovstva. Podpredseda vedie tie časti schôdze Staršovstva a Členského zhromaždenia, na ktorých sa rokuje o správcovi Zboru.

(3) Staršovstvo sa schádza na porady obvykle raz mesačne, v prípade potreby častejšie. Stretnutie zvoláva predseda alebo podpredseda, ktorý navrhuje aj ich program, ktorý majú dostať starší Zboru tak, aby sa mohli vopred pripraviť. Každý starší má právo predkladať na stretnutí návrhy na doplnenie, aj zmeny. O ich prijatí do programu rozhoduje Staršovstvo ako celok.

(4) Zapisovateľ robí zápisy o všetkých rokovaniach Staršovstva i Členských zhromaždeniach, pokiaľ pre ne nie sú zvolení iní zapisovatelia. Zápisy musia byť

schválené Staršovstvom a podpísané okrem zapisovateľa aj tým, kto vedie príslušné rokovanie. Prílohou k zápisu je vždy prezenčná listina.

4.5.3. Rokovací poriadok Členského zhromaždenia

Článok 78 - Rokovací poriadok Členského zhromaždenia

(1) Členské zhromaždenie je zvolávané Staršovstvom podľa potreby, najmenej však jedenkrát do roka. Členské zhromaždenie k uzatvoreniu uplynulého roka sa musí stretnúť najneskôr do 31. marca nasledujúceho roka. Členské zhromaždenie musí byť zvolané tiež vtedy, ak o to požiada písomne najmenej jedna tretina Členov s hlasovacím právom alebo správca Zboru.

(2) Členské zhromaždenie musí byť včas ohlásené v sídle Zboru aj na kazateľských staniciach, obvykle aspoň dva týždne vopred. Oznámenie sa deje spôsobom v Zbore obvyklým (oznámenie v rámci pravidelných zhromaždení, zborový obežník) vrátane hlavných bodov programu s uvedením ich dôležitosti. Mimoriadne Členské zhromaždenie sa ohlasuje najmenej týždeň vopred.

(3) Členské zhromaždenie vedie správca Zboru alebo administrátor, v ich zastúpení podpredseda Staršovstva alebo iný, správcom Zboru poverený člen Staršovstva. Pri vizitácii vedie Členské zhromaždenie vizitátor a pri voľbe, hlasovaní o zotrvaní alebo odvolaní kazateľa Zboru poverený člen Rady.

(4) Členské zhromaždenie je schopné sa právoplatne uznášať, ak bolo riadne zvolané a ak je prítomná aspoň jedna tretina Členov s hlasovacím právom. Pri závažnejších rozhodovaniach, ako je voľba a odvolanie správcu Zboru alebo kazateľa, hlasovanie o zotrvaní alebo predĺžení doby pôsobenia kazateľa v Zbore, voľba a odvolanie Staršovstva, zriadenie, rozdelenie, zrušenie Zboru alebo prenos jeho sídla, disponovanie s nehnuteľným majetkom, musí byť prítomná najmenej polovica Členov Zboru s hlasovacím právom. Členské zhromaždenie má právo požadovať prítomnosť aspoň polovice Členov s hlasovacím právom aj pri iných závažných rozhodnutiach.

(5) Členské zhromaždenie rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných Členov s hlasovacím právom. O zvolení alebo odvolaní správcu Zboru alebo kazateľa, o zotrvaní kazateľa v Zbore alebo predĺžení doby jeho pôsobenia v Zbore rozhoduje minimálne dvojtretinovou väčšinou hlasov prítomných Členov s hlasovacím právom.

(6) Členské zhromaždenie má umožniť všetkým Členom Zboru, aby prinášali svoje návrhy a podnety pre prácu a život Zboru aj cirkvi. Ak sa má o návrhu Člena/Členov hlasovať, musí byť písomne predložený Staršovstvu pred začiatkom rokovania Členského zhromaždenia, a to do termínu, ktorý Staršovstvo oznámi pri ohlásení Členského zhromaždenia.

(7) V odôvodnených prípadoch môže Členské zhromaždenie na návrh Staršovstva umožniť účasť na Členskom zhromaždení aj neplnoletým Členom.

(8) Staršovstvo môže umožniť účasť na Členskom zhromaždení aj prípravným členom, a to na ich žiadosť a bez hlasovacieho práva.

4.5.4. Rokovací poriadok Rady

Článok 79 - Rokovanie Rady

(1) Rada sa schádza podľa potreby, najmenej však raz za dva mesiace. Zvoláva ju predseda Rady, v jeho neprítomnosti prvý, prípadne druhý podpredseda Rady.

(2) Program pripravuje predseda Rady. Z rokovania sa robí zápis, ktorý členovia Rady schvaľujú. Pritom sa zisťuje, či sa uznesenia realizovali. Každé stretnutie Rady začína modlitebným stíšením a má byť vedené v línii Božieho slova so záujmom o Božie dielo a túžbou po vedení Svätým Duchom.

(3) Rokovania Rady sa zúčastňuje riaditeľ Kancelárie Rady bez hlasovacieho práva.

(4) Rada je schopná sa uznášať, ak bola riadne zvolaná (buď písomne alebo ústne) a ak je prítomná nadpolovičná väčšina jej členov. Hlasuje sa spravidla verejne a rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných členov. Ak si to niektorý z jej členov praje, je zaznamenané, ako hlasoval. Prijaté rozhodnutie je však záväzné pre všetkých členov Rady.

(5) Členovia Rady sa podieľajú na práci Rady podľa zverených úloh. Žiadny člen nemôže rozhodovať v mene Rady sám, bez súhlasu ostatných členov Rady. O svojej činnosti podávajú členovia Rady správu na najbližšom rokovaní.

(6) O neodkladných záležitostiach rozhoduje Predsedníctvo Rady. Jeho rozhodnutie pritom platí len do najbližšieho rokovania Rady, ktorá ho buď potvrdí alebo zruší.

Článok 80 - Rokovanie odborov Rady

(1) Predseda odboru zvoláva schôdze, na ktorých sa prerokovávajú záležitosti uložené odboru Radou, ďalej návrhy predsedu a jednotlivých členov odboru. Vnútorný postup práce si odbor určí sám.

(2) Odbor je uznášaniaschopný, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jeho členov. Rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných členov.

(3) O bežných veciach vyplývajúcich z činnosti odboru odbor rozhoduje sám. Ostatné záležitosti predkladá odbor po prerokovaní na schválenie Rade. Z každej schôdze odboru sa robí písomný zápis.

4.5.5. Rokovací poriadok Konferencie

Článok 81 - Ustanovenie Konferencie

(1) Konferencia začína pobožnosťou, na ktorej Božím slovom slúži predseda Rady alebo ním poverený delegát (prípadne hosť), a slávi sa Večera Pánova. Večeru Pánovu je možné sláviť aj pri večernom zhromaždení s miestnym Zborom.

(2) Po pobožnosti otvorí predseda Rady konferenčné rokovanie, a to voľbou predsedníctva Konferencie, ktoré sa skladá z predsedu Konferencie, jeho zástupcu a dvoch členov (dvaja kazatelia a dvaja nekazatelia). Súčasne sú volení dvaja zapisovatelia. Štvorčlenné predsedníctvo rozhoduje o programe rokovania, pokiaľ považuje za účelné meniť oznámený a obvyklý program Konferencie. Predseda a jeho zástupca sa v riadení Konferencie striedajú a zapisovatelia zaznamenávajú podstatné časti rokovania.

(3) K otvoreniu Konferencie patrí zistenie prítomnosti delegátov, ktoré sa vykoná pri registrácii. Zisťuje sa oprávnenosť ich účasti na Konferencii podľa prihlášok zo Zborov a podľa počtu Členov. Sporné prípady rieši Konferencia. Prihlásení náhradníci sa môžu Konferencie zúčastniť len vtedy, ak nastúpia za neprítomného riadneho delegáta. O účasti hostí na rokovacej časti Konferencie rozhoduje Rada a po svojom zvolení predsedníctvo Konferencie.

(4) Ihneď po ustanovení Konferencie vyhlasuje Rada svoj návrh na zloženie konferenčných komisií s uvedením mien, veku a zborovej príslušnosti. Potom nasledujú voľby komisií. Tieto voľby sa robia s náležitým časovým odstupom, aby delegáti mali možnosť návrhy preštudovať a pripraviť si prípadné návrhy na zmeny.

Článok 82 - Program konferenčného rokovania

(1) Konferencia má časť rokovaciu a bohoslužobnú, prípadne vzdelávaciu.

(2) Rokovacia časť Konferencie obsahuje: rekapituláciu plnenia trvalých a jednorazových uznesení z minulej Konferencie, správu predsedu Rady o jeho pohľade na stav cirkvi, správu o činnosti Rady, správu o hospodárení, správy komisií, odborov a ďalších zložiek, pokiaľ neboli zahrnuté do správy o činnosti Rady. Predseda Rady predkladá prehľad vizitačných správ.

(3) Pri každej správe je daný priestor na otázky a rozpravu. Dostatočný priestor je potrebné vyhradiť aj na prerokovanie konferenčných návrhov.

Článok 83 - Účasť na Konferencii

(1) Rokovacia časť s úvodnou pobožnosťou je neverejná, určená iba pre delegátov Konferencie s hlasovacím právom aj bez hlasovacieho práva. Delegáti bez hlasovacieho práva sa môžu hlásiť o slovo a zúčastniť sa rozpráv.

(2) Bohoslužobnú a vzdelávaciu časť Konferencie tvoria spravidla spoločné zhromaždenia s miestnym Zborom a prednášky, na ktoré majú prístup Členovia cirkvi a hostia.

Článok 84 - Prítomnosť účastníkov

Vyžaduje sa, aby všetci delegáti rokovacej časti Konferencie boli prítomní po celý čas jej trvania. Predčasný odchod delegáta z rokovacej časti Konferencie môže byť povolený len z vážnych dôvodov. Súhlas udeľuje predsedníctvo Konferencie. Súhlas predsedníctva si vyžaduje aj dočasné opustenie rokovania.

Článok 85 - Konferenčný materiál

Konferenčný materiál má byť doručený Zborom aspoň tri týždne pred Konferenciou. Musí obsahovať správu o činnosti Rady, správu o hospodárení ústredia a všetkých jeho zložiek a konferenčné návrhy so stanoviskom príslušnej komisie. Delegáti sú povinní tieto materiály preštudovať. Materiály poslané Zborom sa už na Konferencii nečítajú, a keď prídu na program rokovania, rozprava o nich začína hneď po krátkom úvode.

Článok 86 - Podávanie návrhov

(1) Návrhy pre Konferenciu vo veci zmeny Poriadku Cirkvi bratskej môžu podávať Staršovstvá, Rada a Komisia pre Poriadok v termínoch stanovených Komisiou

pre Poriadok. Návrhy spolu s odôvodnením sa podávajú predsedovi Komisie pre Poriadok.

(2) Iné návrhy pre Konferenciu môžu podávať Staršovstvá, kazatelia a Rada v termínoch stanovených Radou tak, aby bol vytvorený dostatočný časový priestor na ich posúdenie, dopracovanie, podanie prípadných pozmeňovacích návrhov aj následnú prípravu konferenčného materiálu. Tieto návrhy majú mať celocirkevný dosah a jasnú, stručnú a jednoznačnú formuláciu. Návrhy spolu s odôvodnením sa podávajú predsedovi Komisie pre návrhy.

(3) Príslušná komisia posúdi návrhy predložené v prvom kole a zaujme k nim stanovisko. Potom rozpošle návrhy spolu so svojím stanoviskom Zborom. V druhom kole môžu byť k rozposlaným návrhom z prvého kola zaslané oprávnenými predkladateľmi iba návrhy pozmeňovacie. Definitívne znenie návrhov a pozmeňujúcich návrhov musia Zbory dostať s konferenčnými materiálmi (článok 85).

(4) Komisia pre návrhy môže odmietnuť návrhy o veciach, ktoré nie sú pre život cirkvi dôležité. Odmietnutie oznámi tomu, kto návrh podal. Proti odmietnutiu je možné odvolanie ku Konferencii.

(5) Ak návrh nie je jednoznačný a jasný, môže komisia požiadať, aby bol upravený alebo doplnený. V tomto prípade ho vráti tomu, kto ho podal a dá mu lehotu na úpravu alebo doplnenie návrhu.

(6) Nepripúšťa sa podávanie návrhov priamo na Konferencii bez predchádzajúceho posúdenia v komisii. To sa nevzťahuje na návrhy v neodkladných záležitostiach, ktoré je potrebné vyriešiť. O tom, či ide o taký návrh, rozhoduje predsedníctvo Konferencie.

Článok 87 - Zapisovatelia

(1) Za zapisovateľov majú byť volení delegáti, ktorí sú oboznámení s cirkevnými záležitosťami a vedia výstižne zachytiť podstatné veci. Zapisovatelia nemusia byť delegátmi s hlasovacím právom.

(2) Zapisovatelia zachytávajú vhodným spôsobom podstatné časti celého konferenčného rokovania a do troch týždňov od skončenia Konferencie predložia Rade zápis. Podobu a formát zápisu určuje Rada.

Článok 88 - Konferenčný zápis

(1) V konferenčnom zápise sa uvádza miesto a dátum konania Konferencie a zaznamenávajú sa všetky body konferenčného rokovania, najmä všetky uznesenia, výsledky volieb a podstatné časti rozhovorov o jednotlivých bodoch rokovania. V závere konferenčného rokovania zopakujú zapisovatelia všetky schválené trvalé i jednorazové uznesenia. Ich presné znenie sa po odsúhlasení Konferenciou zapíše do konferenčného zápisu. Konferenčné uznesenia sa v najbližšom obežníku Rady oznamujú Zborom a trvalé uznesenia eviduje Rada v osobitnom zozname.

(2) K zápisu sa prikladajú očíslované prílohy. Prílohami zápisu sú: oznámenie o zvolaní Konferencie, prezenčná listina účastníkov, správa predsedu Rady, správa o činnosti Rady, správa o hospodárení a revízna správa, správy komisií a odborov, štatistika cirkvi, konferenčné referáty a iné písomnosti týkajúce sa Konferencie.

(3) Je povinnosťou všetkých, ktorí na Konferencii predkladajú správy, referáty, nekrológy a iné prejavy, aby jedno ich vyhotovenie odovzdali zapisovateľom v elektronickej alebo písomnej podobe. Úlohou zapisovateľov je dbať, aby sa tak stalo a aby dokumentácia ku konferenčnému zápisu bola úplná.

(4) Zápis podpisujú obidvaja zapisovatelia, predseda Konferencie a dvaja overovatelia, určení Radou. Úlohou overovateľov je kontrola správnosti zápisu. Môžu od zapisovateľov žiadať jeho opravu či doplnenie. Prípadné rozpory medzi overovateľmi a zapisovateľmi rieši Rada, ktorá si môže overiť skutočnosť podľa zvukového záznamu rokovania. Okrem zabezpečenia zvukového záznamu Konferencie pre overenie skutočnosti sa nahrávanie priebehu rokovacej časti nedovoľuje.

(5) Rada má právo vykonať potrebné legislatívne, štylistické a jazykové úpravy prijatých uznesení Konferencie, pričom sa nimi nesmie zmeniť zmysel a obsah prijatých uznesení a dokumentov. O prípadnom odmietnutí týchto úprav je oprávnená rozhodnúť najbližšia Konferencia.

Článok 89 - Rozpravy

(1) Dôležitou časťou Konferencie sú rozpravy. O správe predsedu, správe o činnosti Rady a správe o hospodárení sa vedú samostatné diskusie.

(2) Každý konferenčný návrh sa prerokováva samostatne a diskusia sa uzatvorí hlasovaním o návrhu.

(3) O ostatných záležitostiach prerokovávaných Konferenciou môže byť spoločná rozprava.

Článok 90 - Účasť v rozpravách

(1) Na prednesenie diskusného príspevku je potrebné sa prihlásiť. Predsedajúci môže tiež požiadať o písomnú prihlášku k prejavu. Nie je dovolené hovoriť a zasahovať do rozpravy bez prihlásenia sa. Predseda udeľuje prihláseným slovo v poradí, v akom sa do rozpravy prihlásili. Ak sa do rozpravy prihlási väčší počet účastníkov, môže Konferencia na návrh predsedajúceho stanoviť pre príspevky skrátený časový limit. Diskusný príspevok by nemal prekročiť päť minút.

(2) Predsedajúci dbá, aby sa rečníci držali témy, neopakovali argumenty už prednesené a neprekročili spôsobom prejavu bratskú slušnosť. Ak dôjde k takému príspevku, napomenie rečníka a v prípade neuposlúchnutia mu zoberie slovo.

(3) Pokiaľ by niektorá rozprava bola príliš rozsiahla a bol by ohrozený časový priebeh Konferencie, môže predsedajúci alebo ktokoľvek z účastníkov Konferencie navrhnúť skrátenie alebo ukončenie rozpravy. Ak Konferencia prejaví s ukončením rozpravy súhlas, udelí sa slovo už len tým, ktorí sa do rozpravy prihlásili pred podaním návrhu na jej ukončenie.

(4) Mimo poradie možno udeliť slovo tým, ktorí chcú podať návrh na skrátenie alebo ukončenie rozpravy alebo pripomenúť ustanovenie Ústavy či Poriadku, prípadne chcú opraviť osobné alebo vecné nezrovnalosti s upozornením, že majú len faktickú poznámku. Dĺžka takýchto prejavov nesmie presiahnuť dve minúty. Predsedníctvo môže určiť vhodný spôsob kontroly dĺžky prejavu; v takom prípade s ním účastníkov Konferencie zoznámi vopred.

(5) Nikto nesmie o rovnakom predmete hovoriť viac ako dvakrát, pokiaľ Konferencia nepovolí výnimku.

Článok 91 - Prerokovávanie návrhov

(1) Ak oprávnení k podávaniu návrhov chcú navrhnúť zmenu niektorého návrhu, musia to urobiť do rúk predsedajúceho na začiatku konferenčného rokovania, resp. v takom čase, aby Komisia pre návrhy mala čas zaujať k zmene stanovisko. Pozmeňovací návrh sa podáva písomne s presnou formuláciou. Ak návrh na zmenu nespĺňa uvedené náležitosti, nebude zaradený do rokovania Konferencie. Posúdenie, či bol návrh na zmenu podaný včas, je kompetenciou predsedu Komisie pre návrhy. Pozmeňovací návrh postúpi predsedníctvo Konferencie Komisii pre návrhy, aby k nemu zaujala stanovisko.

(2) O stiahnutí konferenčného návrhu, ktorý už bol rozoslaný Zborom, rozhoduje Konferencia.

(3) Na prerokovanie návrhov je nutné vyhradiť potrebný čas. V rozprave o nich nie je dovolené podávať pozmeňujúce návrhy. Rozpravu uvedie predseda Komisie pre návrhy citáciou návrhu a oznámi stanovisko komisie. Ak bol podaný pozmeňovací návrh, uvedie aj ten spolu so stanoviskom komisie.

(4) Po skončení rozpravy sa hlasuje najskôr o všetkých pozmeňovacích návrhoch k príslušnému bodu, a to v opačnom poradí, ako boli podané. Prijaté pozmeňovacie návrhy sú následne zapracované do prijatého uznesenia.

Článok 92 - Interpelácie

Každý delegát má právo žiadať o informácie vo veciach, ktoré nie sú predmetom rokovania Konferencie. Robí tak písomným dotazom adresovaným predsedníctvu. Otázka by mala byť zodpovedaná ešte v priebehu konferenčného rokovania. Ak to nie je možné, musí byť otázka zodpovedaná písomne a doručená všetkým Zborom ako príloha konferenčných uznesení.

Článok 93 - Prerušenie rokovania

(1) Predsedníctvo má právo zasadnutie Konferencie prerušiť zo závažných dôvodov, a to na minimálnu potrebnú dobu.

(2) K prerušeniu sa pristúpi, ak je nutné zistiť dôležité skutočnosti týkajúce sa prerokúvanej záležitosti, alebo ak je potrebné vyžiadať si vysvetlenie či stanovisko Rady alebo niektorej komisie.

4.6. Volebný poriadok

4.6.1. Voľby v Zbore

Článok 94 - Voľby v Zbore

(1) Voľby Staršovstva pripravuje a riadi volebná komisia zvolená Členským zhromaždením. Volebná komisia ďalej spolupracuje so Staršovstvom pri voľbe, hlasovaní o zotrvaní alebo odvolaní kazateľa. Voľbu, hlasovanie o zotrvaní alebo odvolaní kazateľa pripravuje po dohode s Radou Staršovstvo a riadi ju poverený člen Rady. Iné voľby pripravuje a riadi Staršovstvo.

(2) Voľby Staršovstva, voľby kazateľa alebo správcu Zboru, hlasovanie o jeho zotrvaní v službe Zboru, prípadne hlasovanie o odvolaní sa vykonajú tajným hlasovaním na Členskom zhromaždení.

(3) Voliť a hlasovať mimo Členského zhromaždenia možno, ak sú splnené tieto podmienky:

(a) Na stanici vzdialenej od sídla Zboru sa voľby a hlasovania môžu konať v predstihu, spravidla v ten istý deň a na mieste konania bohoslužieb. Voľby riadia najmenej dvaja členovia volebnej komisie. O výsledkoch hlasovania na stanici vyhotovia zápisnicu a doručia ju v uzatvorenej obálke na Členské zhromaždenie Zboru predsedovi volebnej komisie. Ak sa podpísaná zápisnica o výsledkoch hlasovania na stanici nedá doručiť do začiatku Členského zhromaždenia, členovia volebnej komisie oznámia výsledok hlasovania na stanici predsedovi volebnej komisie telefonicky alebo iným vhodným spôsobom a zápisnica o výsledkoch hlasovania na stanici sa neodkladne doručí do sídla Zboru a pripojí sa k zápisnici o výsledkoch hlasovania na Členskom zhromaždení. Čiastkové výsledky hlasovania na staniciach sa pripočítajú k výsledku hlasovania na Členskom zhromaždení. Predčasné zverejnenie čiastkových výsledkov hlasovania spôsobí neplatnosť volieb.

(b) Členovia Zboru, ktorým zdravotný stav nedovoľuje zúčastniť sa volieb na Členskom zhromaždení, môžu požiadať volebnú komisiu alebo Staršovstvo o možnosť hlasovať mimo Členského zhromaždenia. V takomto prípade volebná komisia vyšle k Členovi dvoch svojich členov s prenosnou volebnou schránkou. Toto hlasovanie sa uskutoční najviac desať dní pred konaním Členského zhromaždenia takým spôsobom, aby sa zachovala tajnosť hlasovania. Schránku otvorí volebná komisia až pri spočítavaní hlasov odovzdaných na Členskom zhromaždení.

(c) Členom Zboru, ktorí sa z iných vážnych dôvodov (pracovné, rodinné a pod.) nemôžu zúčastniť volieb na Členskom zhromaždení, môže Staršovstvo umožniť hlasovať v predstihu, najviac však desať dní pred konaním Členského zhromaždenia. Volebná komisia určí čas a miesto takéhoto hlasovania a zabezpečí, aby na určenom mieste boli v danom čase prítomní najmenej dvaja členovia volebnej komisie. Na hlasovanie sa použije prenosná volebná schránka a postup podľa odseku b).

(d) Člen volebnej komisie odovzdá neoznačený hlasovací lístok Členovi Zboru oproti jeho podpisu na zozname hlasujúcich Členov. Volebná komisia zodpovedá za to, že nevydá tomu istému Členovi hlasovací lístok pre hlasovanie mimo Členského zhromaždenia aj na Členskom zhromaždení.

(e) Hlasujúci podľa odsekov a) až c) sa započítavajú do počtu prítomných na Členskom zhromaždení len pre to rozhodovanie, o ktorom hlasovali mimo Členského zhromaždenia, nie však pre ďalšie rozhodovania Členského zhromaždenia, ani pre ďalšie kolá volieb, ktoré sa konajú už len na Členskom zhromaždení[1].

(4) K zvoleniu je potrebné dosiahnuť nadpolovičný počet hlasov prítomných Členov s hlasovacím právom. Pri voľbe správcu Zboru alebo kazateľa alebo pri hlasovaní o zotrvaní alebo predĺžení doby pôsobenia kazateľa v Zbore sa vyžaduje minimálne dvojtretinová väčšina hlasov prítomných Členov s hlasovacím právom (článok 78/4,5).

(5) Volebná komisia pre voľbu Staršovstva má byť zostavená z duchovne osvedčených bratov a sestier, ktorí sú schopní posúdiť vhodnosť kandidátov pre službu

[1] Pre toto hlasovanie je potrebná prítomnosť nadpolovičnej väčšiny členov zboru s hlasovacím právom.

staršieho. V komisii majú byť zastúpené rôzne zložky zborového spoločenstva a súčasné Staršovstvo nesmie mať vo volebnej komisii väčšinu.

(6) Pred voľbou Staršovstva musí byť určené, koľko členov sa volí alebo podľa akého kľúča bude vytvorené celozborové Staršovstvo. Ak celozborové Staršovstvo tvoria zástupcovia jednotlivých kazateľských staníc, kľúč pre počet zástupcov má byť vytvorený v pomere k počtu členov na jednotlivých miestach. Tieto rozhodnutia je vhodné urobiť už na predchádzajúcom Členskom zhromaždení, aby ich volebná komisia mohla pri svojej práci uplatniť.

(7) Pre voľby do miestnych staršovstiev na kazateľských staniciach sú celozborovým Staršovstvom ustanovené miestne volebné komisie.

(8) Úloha volebnej komisie nie je len administratívna. Komisia je povinná zvážiť vhodnosť kandidáta pre voľbu do Staršovstva. Volebná komisia pripraví zoznam voliteľných Členov, ktorých považuje za vhodných pre službu staršieho Zboru podľa biblických kritérií (1Tim 3:1-7; Tít 1:5-9; 1Pt 5:1-4; Sk 20:28). Tento zoznam prerokuje so Staršovstvom, ktoré má právo pripomienkovať, ale nie právo veta. Po prerokovaní so Staršovstvom a rozhovoroch s navrhovanými kandidátmi zostaví zoznam kandidátov. Počet kandidátov sa musí rovnať minimálne počtu volených členov Staršovstva. Zoznam kandidátov je potrebné zverejniť v Zbore najmenej dve nedele pred voľbami.

(9) Kandidátom na člena Staršovstva môže byť Člen, ktorý dosiahol najmenej 21 rokov a je aspoň 5 rokov Členom Cirkvi bratskej. V opodstatnených prípadoch (napríklad pri nedostatku vhodných kandidátov alebo v malých Zboroch) môže Členské zhromaždenie upustiť od podmienky päťročného členstva.

(10) Päťročné členstvo, stanovené pre možnosť byť volený do Staršovstva, je možné skrátiť až na jeden rok v prípade Člena, ktorý do niektorého Zboru Cirkvi bratskej prišiel z inej kresťanskej cirkvi, kde bol Členom aspoň štyri roky.

(11) Neodporúča sa, aby členovia Staršovstva boli súčasne blízki príbuzní (súrodenci, rodičia a deti, manželia).

(12) Členské zhromaždenie pred konaním volieb určí počet volených členov Staršovstva. Voľby sa vykonajú tajným hlasovaním.

(a) V prípade, že počet kandidátov je vyšší ako určený počet volených členov Staršovstva a v prvom kole volieb nadpolovičnú väčšinu hlasov nezíska dostatočný počet kandidátov, uskutoční sa ďalšie kolo volieb, pri ktorom sa chýbajúci počet volených členov Staršovstva volí z doposiaľ nezvolených kandidátov, ktorí v predchádzajúcom kole dosiahli najvyššie počty hlasov.

(b) V prípade, že počet kandidátov je rovnaký, ako určený počet volených členov Staršovstva a vo voľbách nadpolovičnú väčšinu hlasov nezíska určený počet kandidátov, ale bude zvolený aspoň minimálny počet podľa článku 46/2, Členské zhromaždenie rozhodne, buď o znížení počtu volených členov Staršovstva, alebo o vykonaní doplňujúcich volieb.

(c) Kandidáti, ktorí získali nadpolovičnú väčšinu hlasov, ale v poradí od najvyššieho počtu hlasov sa umiestnili na mieste, ktoré prevyšuje určený počet volených členov Staršovstva, sa považujú za zvolených náhradníkov.

(13) Volebná komisia riadi voľbu Staršovstva, spočítava hlasy a oznamuje predsedovi Členského zhromaždenia výsledky.

(14) Zvolení starší sú do služby uvedení zložením sľubu podľa Agendy počas nedeľného zhromaždenia po voľbe.

(15) (a) Ak sa počas funkčného obdobia uprázdni miesto voleného staršieho (napr. z dôvodu odstúpenia, alebo z inej príčiny), Staršovstvo kooptuje zvoleného náhradníka s najvyšším počtom hlasov zo zoznamu tých, ktorí pri poslednej voľbe získali nadpolovičnú väčšinu hlasov (odsek 12/c).

(b) V prípade, že zvolený náhradník nie je, Staršovstvo zvolá Členské zhromaždenie, ktoré rozhodne, buď o konaní doplňujúcich volieb, alebo o znížení počtu volených členov Staršovstva pre zostávajúcu časť funkčného obdobia. Pri doplňujúcich voľbách postupuje volebná komisia obdobne ako pri riadnych voľbách.

(c) Funkčné obdobie kooptovaného staršieho alebo staršieho zvoleného v doplňujúcich voľbách trvá do konca funkčného obdobia aktuálneho Staršovstva. Kooptovaný alebo v doplňujúcich voľbách zvolený člen Staršovstva skladá sľub staršieho Zboru pri nástupe na uprázdnené miesto.

(16) Kandidáta pre voľbu správcu Zboru alebo ďalšieho kazateľa určuje Staršovstvo spomedzi kazateľov cirkvi po dohode s Radou (článok 44/1). Je volený tajným hlasovaním na Členskom zhromaždení Zboru, ktoré vedie poverený člen Rady.

(17) Delegátov na konferencie cirkvi volí Členské zhromaždenie na návrh Staršovstva verejným hlasovaním. Za delegátov majú byť volení skúsení, v Božom diele stojaci Členovia, najmä starší Zboru. Odporúča sa voliť aspoň časť delegátov s mandátom na dlhšie obdobie kvôli kontinuite rozhodovania na konferenciách.

(18) Revízorov pre kontrolu hospodárenia Zboru a jeho Účelových zariadení volí na návrh Staršovstva Členské zhromaždenie spomedzi Členov Zboru obvykle verejným hlasovaním. Volia sa najmenej dvaja revízori.

4.6.2. Volebný poriadok Konferencie

Článok 95 - Podmienky voliteľnosti

(1) Do celocirkevných funkcií sú voliteľní Členovia cirkvi, ktorí dosiahli najmenej 21 rokov, osvedčili sa v zborovej práci a sú aspoň päť rokov Členmi cirkvi.

(2) Pri kandidátovi na predsedu Rady sa okrem podmienky v odseku 1 vyžaduje, aby bol kazateľom a mal skúsenosť správcu Zboru.

(3) Pri kandidátovi na člena Rady sa okrem podmienky v odseku 1 vyžaduje, aby mal skúsenosť člena Staršovstva, odboru Rady alebo celocirkevnej funkcie.

(4) Kandidatúra na predsedu Rady je zároveň kandidatúrou na člena Rady.

(5) Neodporúča sa, aby členmi Rady a komisií boli súčasne blízki príbuzní (súrodenci, rodičia a deti, manželia).

Článok 96 - Príprava voľby Rady

(1) Voľba Rady má byť ukončená obvykle jeden rok pred začiatkom jej funkčného obdobia.

(2) Volebná komisia vyzve Staršovstvá a Radu, aby jej do stanoveného termínu poslali svoje návrhy, ktoré budú obsahovať návrh na predsedu Rady a ďalších členov Rady. Určený termín nesmie vymedzovať obdobie kratšie ako jeden mesiac.

(3) Úlohou Volebnej komisie je pripraviť zoznam kandidátov, ktorí spĺňajú požiadavky Poriadku (články 40, 63/5, 75/4 a 95). Pri overovaní voliteľnosti navrh-

nutých osôb si vyžiada stanovisko Staršovstva Zboru, ktorého je navrhovaná osoba Členom (ak návrh nepochádzal zo Staršovstva Zboru, kde je Členom) a v prípade kazateľov aj stanovisko Rady (ak návrh nepochádzal z Rady). O prípadnom nesplnení podmienok voliteľnosti informuje navrhovateľa a Konferenciu.

(4) Volebná komisia overí, či navrhnuté osoby, ktoré spĺňajú podmienky voliteľnosti, sú ochotné kandidatúru prijať. Pri overovaní ochoty prijať kandidatúru oznámi navrhovanej osobe, koľko nominácií získala a zaviaže ju mlčanlivosťou nešíriť túto informáciu ďalej. Všetky osoby, ktoré spĺňajú podmienky voliteľnosti a so svojou kandidatúrou súhlasia, zaradí na zoznam kandidátov.

(5) Na zozname kandidátov má byť podľa možnosti väčší počet kandidátov než je volený počet miest v jednotlivých volebných skupinách – na predsedu Rady, kazateľov a nekazateľov. Kandidáti v jednotlivých volebných skupinách sú zoradení abecedne.

(6) V prípade, že v jednotlivých volebných skupinách nebude na počet volených miest ani minimálny počet kandidátov, ktorí prijali kandidatúru, bude volebná komisia pokračovať vo vyhľadávaní ďalších nominácií.

(7) Volebná komisia musí o navrhnutých kandidátoch pred uzavretím zoznamu kandidátov zachovávať mlčanlivosť. Zoznam kandidátov doručí Zborom najneskôr dva mesiace pred Konferenciou, na ktorej prebehnú voľby. Okrem toho Volebná komisia predloží Konferencii úplný prehľad o všetkých navrhnutých kandidátoch pre voľbu do Rady, získaných v rámci prieskumu v cirkvi, vrátane informácie o odmietnutí kandidatúry.

Článok 97 - Spôsob voľby Rady

(1) Voľbu Rady riadi predseda Volebnej komisie. O kandidátoch sa hlasuje tajne. Najskôr sa volí predseda Rady a po ňom ostatní členovia Rady. Kandidáti nezvolení na miesto predsedu Rady sú po jeho voľbe priradení k ostatným kandidátom na členov Rady.

(2) Ak v prvom kole voľby predsedu Rady nezíska ani jeden z kandidátov nadpolovičnú väčšinu hlasov, nasleduje druhé kolo voľby, do ktorého postúpia dvaja kandidáti s najvyšším počtom hlasov v prvom kole, prípadne jeden kandidát s vyšším počtom hlasov, pokiaľ sa prvého kola zúčastnili dvaja kandidáti. Ak v druhom kole voľby predsedu Rady nezíska ani jeden z dvoch kandidátov nadpolovičnú väčšinu hlasov, nasleduje tretie kolo voľby, do ktorého postúpi kandidát s vyšším počtom hlasov v druhom kole. V prípade rovnosti počtu hlasov u viacerých kandidátov, ktorí by mali postúpiť do ďalšieho kola voľby, doň postúpia všetci títo kandidáti. Ak v kole voľby, ktorého sa zúčastnil iba jeden kandidát na predsedu Rady, tento nezíska nadpolovičnú väčšinu hlasov, je voľba predsedu Rady i voľba Rady ukončená a Konferencia rozhodne buď o konaní mimoriadnej Konferencie za účelom voľby, alebo o predĺžení mandátu súčasnej Rady v prípade súhlasu jej členov, alebo o inom riešení.

(3) V prípade, že kandidáti na členov Rady nedosiahnu nadpolovičnú väčšinu hlasov, nasleduje ďalšie kolo užšej voľby. Pre každé ďalšie kolo volieb spresní Volebná komisia počty kandidátov v jednotlivých volebných skupinách podľa čiastkových výsledkov volieb.

(4) Okrem predsedu Rady musia byť celkovo zvolení najmenej traja kazatelia v činnej službe a najmenej dvaja nekazatelia.

(5) Prípadná doplňujúca voľba do Rady sa riadi ustanoveniami volebného poriadku primerane.

(6) Volebná komisia môže pre potreby volieb vypracovať podrobnejší spôsob voľby Rady. Ak sa tak rozhodne, musí jeho návrh Zborom doručiť súčasne so zoznamom kandidátov. Staršovstvá môžu vzniesť k tomuto návrhu pripomienky a doručiť ich volebnej komisii najneskôr tri dni pred začiatkom Konferencie. V prípade závažných pripomienok môže volebná komisia svoj návrh pred začiatkom Konferencie upraviť formou pozmeňovacieho návrhu. Podmienkou pre uskutočnenie voľby podľa podrobnejšieho spôsobu je jeho schválenie Konferenciou.

Článok 98 - Uvedenie zvolenej Rady do služby

Pred nástupom do funkcie skladajú zvolení členovia Rady predpísaný sľub spravidla na bohoslužobnej časti Konferencie. Sľub Rady a modlitby za Radu vedie vekom najstarší prítomný kazateľ, ktorý nie je členom Rady.

Článok 99 - Ostatné voľby

(1) Návrhy na zloženie predsedníctva Konferencie, komisií a revízorov hospodárenia Cirkvi bratskej a jej Účelových zariadení pripravuje Rada.

(2) Návrh Rady môže Konferencia doplniť alebo pozmeniť. Na to musí predsedníctvo Konferencie vytvoriť dostatočný časový priestor.

(3) Voľbu predsedníctva Konferencie riadi predseda Rady. Voľby komisií a revízorov riadi predseda Konferencie. Voľbe každej komisie musí predchádzať rozhodnutie o počte jej členov. Pokiaľ nerozhodne Konferencia ináč, voľba prebieha verejným hlasovaním.

4.7. Vizitačný poriadok

Článok 100 - Príprava vizitácie

(1) Vizitátori dohodnú so Staršovstvom vhodný termín vizitácie tak, aby sa zborové zhromaždenie mohlo, pokiaľ je to možné, konať v deň pracovného voľna, aby tak bola umožnená účasť všetkých Členov. Termín vizitácie oznámi Staršovstvo svojmu Zboru aspoň tri týždne vopred. Vizitátori stanovia program vizitácie, ktorý konzultujú so Staršovstvom vizitovaného Zboru. Vizitácia má trvať najmenej tri dni.

(2) Cestovné a ostatné výdavky spojené s vizitáciou hradí Rada.

Článok 101 - Rozhovor s kazateľom

(1) Vizitátori hovoria najskôr so správcom Zboru, prípadne s ďalšími kazateľmi Zboru v činnej službe, resp. vikármi.

(2) Vizitátori v osobnom rozhovore s kazateľom prediskutujú najmä jeho povolanie k práci v Zbore, v ktorom pracuje, zdravotný stav, rodinné a sociálne pomery, vzájomný vzťah kazateľa, Staršovstva a Zboru, prípadne priania a sťažnosti voči Rade. Hovoria taktiež s manželkou kazateľa, prípadne i s ďalšími členmi rodiny.

(3) Predmetom rozhovoru je tiež denný rozvrh práce kazateľa, spôsob prípravy, modlitebný život, ďalšie sebavzdelávanie, starostlivosť o jednotlivé zložky zborového života, pastorácia, starostlivosť o zhromaždenie v sídle Zboru a kazateľských staniciach, zborové písomnosti. Vizitátori si nechajú predložiť dokumenty Zboru podľa článku 7, vrátane zápisov z rokovaní Staršovstva a Členských zhromaždení.

Článok 102 - Rokovanie so Staršovstvom

(1) V prvej časti rokovania hovoria vizitátori s celozborovým Staršovstvom za prítomnosti správcu Zboru (a prípadne ďalších kazateľov a vikárov) o živote Zboru a o práci v ňom. Prerokovávajú stav Zboru po duchovnej stránke, hovoria o jednotlivých úsekoch práce vrátane štatistiky (služba deťom, dorast, mládež, pastorácia, evanjelizácia, spev, kazateľské stanice) a oznámia Staršovstvu závažné skutočnosti z predchádzajúceho rozhovoru s kazateľom. Pokiaľ sú v Zbore ťažkosti, radia sa vizitátori s kazateľom a Staršovstvom o najlepšom spôsobe riešenia. Zhodnotia sa tiež hospodárske záležitosti Zboru (obetavosť v Zbore, podiel na celocirkevných podujatiach, zborové budovy) a prerokováva sa príprava vizitačného zhromaždenia a služba Slovom.

(2) V druhej časti hovoria vizitátori so Staršovstvom bez prítomnosti správcu Zboru (a prípadne bez ďalších kazateľov a vikárov). Dajú príležitosť, aby sa všetci členovia Staršovstva vyjadrili o správcovi Zboru a o jeho rodine; hovoria s nimi o spôsobe jeho služby a podľa výsledku zhrnú závery, ktoré potom oznámia správcovi Zboru po jeho opätovnom návrate na rokovanie. Vizitátori riadia aj prípadnú výmenu názorov medzi správcom Zboru a Staršovstvom.

(3) Ak je v Zbore ďalší kazateľ v činnej službe alebo vikár, ustanovenia o správcovi Zboru sa ďalších kazateľov a vikárov týkajú primerane.

(4) Vizitátori prerokujú so Staršovstvom závery podľa zápisu z revízie hospodárenia, ktorú pred vizitáciou vykonal niekto z členov Finančného odboru Rady.

Článok 103 - Rokovanie vo vizitačnom zhromaždení

(1) Vizitačné Členské zhromaždenie vedie vizitátor. Vizitátori najskôr vysvetlia zmysel vizitácie, krátko informujú o doterajšom priebehu vizitácie a potom so Zborom hovoria o duchovnom stave Zboru a o práci v ňom. Zistia stanovisko Zboru k práci Staršovstva a všetkých pracovníkov Zboru a zmienia sa o práci jednotlivých zložiek Zboru. Pýtajú sa na zborové pobožnosti, rokovania na Členských zhromaždeniach, vysluhovanie sviatostí, modlitebný život Zboru, na stav rodín a zborového spoločenstva. Dajú všetkým Členom príležitosť vyjadriť sa vecne a stručne ku všetkým otázkam zborového života a práce.

(2) V druhej časti vizitačného zhromaždenia dajú vizitátori Členskému zhromaždeniu možnosť vyjadriť sa k službe správcu Zboru, prípadne ďalších kazateľov a vikárov a o ich rodinách. Kazatelia a ich rodiny zostávajú pri tomto rozhovore prítomní, ale ich účasť nie je povinná. Rozhovor má zahrnúť službu Slovom, organizáciu zborového života a vedenie všetkých zložiek zborovej práce. Záverom vizitátori dohodnú s Členským zhromaždením stanovisko Zboru ku kazateľom, ich službe a ich rodinám. Potom je kazateľom daná možnosť sa k tomuto stanovisku vyjadriť.

Článok 104 - Ďalšie úlohy vizitátorov

(1) Počas vizitácie navštívia vizitátori niektoré rodiny a Členov Zboru. Tieto návštevy uskutočnia podľa vlastného výberu, prípadne po konzultácii s kazateľom a Staršovstvom, bez prítomnosti kazateľa.

(2) Pri vizitácii Zboru s väčším počtom Členov môžu vizitátori stanoviť čas a miesto k vzájomným rozhovorom s Členmi. Táto možnosť sa oznamuje spolu s vyhlásením vizitácie.

(3) Vizitátori navštívia aj Samostatné kazateľské stanice Zboru a podľa možnosti taktiež kazateľské stanice Zboru, detskú besiedku, zhromaždenie mládeže a dorastu.

(4) Všetky rozhovory a rokovania počas vizitácie sú vedené tak, aby si vizitátori z vlastnej skúsenosti mohli utvoriť obraz o duchovnom stave Zboru, o práci kazateľa, Staršovstva a všetkých ďalších pracovníkov Zboru.

(5) Pri všetkých rozhovoroch, či s kazateľom, s jednotlivcami, pri návštevách rodín, v Staršovstve alebo v zborovom zhromaždení, platí, že uvádzanie negatívnych informácií alebo obvinení o kazateľovi, alebo o inom Členovi Zboru nemôže byť kryté anonymitou a musí sa dokázať.

Článok 105 - Záver vizitácie

(1) V závere vizitačného zhromaždenia vizitátori povzbudia Zbor k ďalšej práci pre Božie kráľovstvo. Po ukončení vizitačného zhromaždenia hovoria, podľa potreby, ešte so správcom Zboru. Vizitátori vypracujú do 30 dní písomnú správu o výsledkoch vizitácie, ktorá je po prerokovaní v Rade zaslaná Staršovstvu.

(2) Rada prerokuje vizitačnú správu, zaujme k nej stanovisko a najzávažnejšie závery oznámi vizitovanému Zboru. Staršovstvo prerokuje vizitačnú správu, zaujme k nej stanovisko a s výsledkami vizitácie zoznámi Zbor. Staršovstvo zašle svoje stanovisko Rade, ktorá ho priloží k vizitačnej správe. Pokiaľ by v niektorých veciach bola potrebná náprava, Staršovstvo i Rada pôsobia smerom k tomu, aby prekážky zdravého vývoja Zboru boli odstránené a život Zboru tak neutrpel.

4.8. Odvolací poriadok

Článok 106 - Odvolací poriadok

(1) Členovia majú právo odvolať sa proti písomnému rozhodnutiu Miestneho staršovstva na kazateľskej stanici do 30 dní od jeho prevzatia k celozborovému Staršovstvu. Odvolanie sa podáva písomne. Celozborové Staršovstvo musí o odvolaní rozhodnúť do 30 dní od jeho prijatia a odpovedať takisto písomne.

(2) Členovia majú právo sa odvolať proti písomnému rozhodnutiu celozborového Staršovstva do 30 dní po potvrdenom prevzatí alebo odmietnutí prevzatia k Členskému zhromaždeniu. Členské zhromaždenie musí prerokovať odvolanie do 30 dní od jeho prijatia. Proti písomnému rozhodnutiu Členského zhromaždenia sa v tej istej lehote môžu Členovia odvolať k Rade. Odvolanie v oboch prípadoch musí byť podané písomne s uvedením dôvodu. Odvolanie k členskému zhromaždeniu sa podáva do rúk predsedu alebo podpredsedu Staršovstva, odvolanie k Rade sa podáva doporučenou poštovou zásielkou.

(3) Proti rozhodnutiu Rady je možné sa odvolať ku Konferencii, pokiaľ záležitosť presahuje rámec Zboru. Inak je rozhodnutie Rady konečné. O tom, či záležitosť presahuje rámec Zboru, rozhodne v prípade pochybností Odvolacia komisia.

(4) Proti rozhodnutiu Rady sa môže Zbor, ktorého sa rozhodnutie týka, odvolať ku Konferencii prostredníctvom Rady najneskôr dva mesiace pred konaním najbližšej Konferencie.

(5) Proti odmietnutiu návrhu konferenčnou Komisiou pre návrhy je možné sa odvolať ku Konferencii.

(6) Odvolanie k Spoločnej konferencii je možné iba v prípadoch uvedených v Ústave v článku 9/7.

(7) Odvolanie nemá odkladný účinok.

4.9. Osobitné ustanovenia

Článok 107 - Zvláštne ustanovenie pre prípad zániku Cirkvi bratskej

(1) V prípade zániku Cirkvi bratskej v Slovenskej republike Rada určí:

(a) z členov Rady predsedu likvidačnej komisie,

(b) členov likvidačnej komisie,

(c) záväzné zásady likvidácie a spôsob jej uskutočnenia.

(2) Po dobu likvidácie náležia likvidačnej komisii právomoci predsedníctva Rady, pokiaľ sú v súlade s účelom likvidácie. Predsedovi likvidačnej komisie náleží právomoc predsedu Rady a jeho zástupcovi právomoc prvého a druhého podpredsedu Rady.

Hlava 5. AGENDA

5.1. Bohoslužobný poriadok

5.1.1. Bohoslužobné zhromaždenie

Článok 108 - Zmysel zhromaždenia

Jadrom zborového života v Cirkvi bratskej sú bohoslužobné zhromaždenia. V nich sa zvestuje Božie slovo predovšetkým kázaním a službou sviatosťami. Na toto Božie oslovenie cirkev odpovedá vzývaním a chválením Pána v modlitbách a piesňach. Zhromaždenia Zboru sú tak miestom spoločenstva s Bohom a cirkvou a príležitosťou k pestovaniu zborového spoločenstva (1Jn 1:3). Zhromaždenia sú otvorené aj pre neveriacich a hostia sú v nich srdečne vítaní.

Článok 109 - Náplň zhromaždení

(1) Náplňou zhromaždení Cirkvi bratskej je predovšetkým čítanie Písma a kázanie Božieho slova, tiež svedectvá, spev, modlitby, požehnania a pri vhodných príležitostiach, napr. na biblických hodinách, tiež rozhovory. V rámci zhromaždenia sa konajú aj krsty, slávenie Večere Pánovej, požehnania detí, svadby, pohreby, inštalácie, ordinácie. Počas zhromaždenia je daná príležitosť k dobrovoľnej zbierke.

(2) Z liturgického hľadiska sa zhromaždenia vyznačujú značnou voľnosťou. Kázania a svedectvá majú byť zrozumiteľné, zamerané nielen na vzdelávanie cirkvi, ale aj misijne. K verejným modlitbám má byť daná príležitosť všetkým bratom i sestrám. Okrem spevu celého zhromaždenia sa zaraďuje i služba spevom a hudbou, prípadne recitácie vhodnej poézie alebo dramatické spracovanie biblických či ilustračných príbehov. Odporúča sa vziať do úvahy aj hlavné sviatky cirkevného roku.

Článok 110 - Vedenie zhromaždenia

(1) Vedením zhromaždenia je poverený kazateľ alebo iný k tomu obdarovaný brat alebo sestra. Je potrebné usilovať sa o dodržanie biblickej zásady, aby sa v cirkvi všetko dialo „slušne a podľa poriadku“ (1K 14:40), a preto voľné zhromaždenia bez vedenia poverenou osobou nekonáme.

(2) Kazatelia nemajú predpísaný zvláštny bohoslužobný odev. Pre mimoriadne bohoslužobné príležitosti môžu použiť bežný liturgický odev (napr. krstný, či slávnostný talár) s ohľadom na kultúrne a cirkevné zvyklosti daného prostredia.

Článok 111 - Rôzne ustanovenia

(1) Zhromaždenia sa konajú v modlitebniach, kostoloch, v prenajatých miestnostiach, bytoch a výnimočne, obzvlášť pri krstoch ponorením, aj vo voľnej prírode; evanjelizačné zhromaždenia sa môžu konať aj na uliciach a verejných priestoroch.

(2) Modlitebne sú zariaďované účelne, bez nákladnej a okázalej výzdoby. V interiéroch môžu byť použité biblické verše, kresťanské symboly a vkusná výzdoba. Modlitebne nemajú pôsobiť ako zasadačky, ale majú byť, pokiaľ sa to dá, dôstojným bohoslužobným priestorom. Obzvlášť treba dbať na čistotu a poriadok v sálach modlitební, vo vstupných a priľahlých priestoroch. Naše modlitebne nie sú sakrálnymi priestormi, ktoré by nebolo možné využívať aj viacúčelovo. V Zboroch, kde k tomu vznikajú dobré príležitosti, nebránime architektonicky moderne poňatým stavbám modlitební, ktoré svojím interiérom a exteriérom oslovujú dnešného človeka.

(3) Do služby pri vchode do zhromaždenia sa určujú bratia a sestry, ktorí majú dar dobrého vystupovania a nadväzovania kontaktov. Ich úlohou je vítať prichádzajúcich a uvádzať ich na miesta. Zvlášť hosťom je potrebné venovať nevtieravú pozornosť a ukázať im, že sú v Zbore vítaní.

(4) K duchovnému vzdelávaniu a z misijných dôvodov sa konajú aj menšie zhromaždenia v domácnostiach Členov, alebo na iných vhodných miestach. Tieto zhromaždenia v skupinkách nemajú kolidovať so zhromaždením Zboru, má ich viesť duchovne skúsený brat, či sestra. Organizujú sa predovšetkým z iniciatívy niektorého Člena, ale vždy s vedomím Staršovstva.

5.1.2. Večera Pánova

Článok 112 - Všeobecné ustanovenia

(1) Večera Pánova sa koná v Zbore najmenej šesťkrát do roka, na kazateľských staniciach podľa potrieb a možností. O dátume rozhoduje Staršovstvo s kazateľom Zboru; odporúča sa pravidelnosť. Večera Pánova sa slávi spravidla počas nedeľných bohoslužieb. Je možné odporučiť taktiež slávenie počas kresťanských sviatkov a pri mimoriadnych udalostiach zborového života, ako sú napr. dni pokánia a posvätenia, voľby Staršovstva, dôležité rozhodovania a pod.

(2) Večeru Pánovu vysluhuje kazateľ. Staršovstvo môže touto službou v rámci svojho Zboru dočasne poveriť aj niektorého brata staršieho. Za riadne vysluhovanie sviatostí a priebeh zhromaždení zodpovedá správca Zboru (administrátor), ktorý je v takom prípade povinný povereného brata staršieho náležite poučiť o význame sviatostí a o príslušných ustanoveniach Ústavy a Poriadku.

Článok 113 - Príprava

(1) Na Večeru Pánovu sa majú účastníci pripravovať, preto je v Zbore oznamovaná s výzvou k príprave účastníkov najmenej týždeň vopred. Zúčastňujú sa jej spravidla Členovia a umožňuje sa účasť taktiež pokrsteným a znovuzrodeným hosťom z iných kresťanských cirkví, ktorí vyznávajú Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Pána. Tí, ktorí pristupujú, sú riadne poučení a všetci účastníci sú vyzvaní, aby odstránili prekážky k požehnanej účasti pri stole Pánovom.

(2) Pokiaľ niekto nie je pripravený, alebo nemôže odstrániť prekážky prijímania sviatosti, zvlášť ak ide o odpustenie druhým ľuďom, odporúča sa mu, aby sa nezúčastnil a bezodkladne vyhľadal pomoc skúsenejších kresťanov. Kazateľ so Staršovstvom majú napomínať tých, ktorí nežijú v pokoji so svojimi blížnymi. Aj kázanie Slova, ktoré predchádza tomuto zvestovaniu smrti Pána Ježiša (1K 11:26), sa má zamerať na to, aby pripravilo k biblicky zodpovednému a radostnému sláveniu Večere Pánovej.

(3) Cirkev bratská sa hlási k interkomúnii s tými, ktorí spoločne s nami vyznávajú trojičnú vieru, Ježiša Krista prijímajú ako Pána a Spasiteľa a sú Svätým Duchom znovuzrodenými členmi svojej cirkvi. Rozdeľovať nás nemusia odlišné chápania Kristovej prítomnosti vo Večeri Pánovej (eucharistii). Pokiaľ sa člen inej cirkvi pravidelne zúčastňuje Večere Pánovej v Cirkvi bratskej, poverený člen Staršovstva s ním vedie rozhovor o dôvodoch jeho slávenia sviatosti v inej cirkvi.

Článok 114 - Priebeh Večere Pánovej

(1) Večeri Pánovej predchádzajú kajúce modlitby účastníkov, vyznania hriechov a chvíľa ticha pre osobné sústredenie. Pred podávaním chleba a vína je tiež možné zaradiť modlitby, vyznanie viery, napr. v spoločných modlitbách a v recitácii Apoštolského vyznania viery.

(2) Po opakovaní slov, ktorými Pán Ježiš ustanovil Večeru Pánovu (Mt 26:26-29; Lk 22:14-20; 1K 11:23-25), láme kazateľ chlieb pred zrakmi všetkých a buď sám alebo so staršími Zboru podáva stolujúcim. Podobne podáva aj kalich s vínom. Pri podávaní chleba a vína zhromaždenie zotrváva v tichom sústredení, spieva vhodné piesne, alebo načúva vhodnej hudbe, či veršom z Písma.

(3) Chlieb a víno (kalich) sa podáva najprv účastníkom a potom vysluhujúcim. Posledný si berie chlieb a víno ten, ktorý Večeru Pánovu slúži.

(4) Večera Pánova sa končí spoločnou piesňou a požehnaním, ktorému spravidla predchádza modlitba Pánova.

(5) Pri Večeri Pánovej sa môže podľa rozhodnutia Staršovstva Zboru používať spoločný kalich a/alebo individuálne kalíšky. Rovnako je možné na základe miestnej situácie rozhodnúť o používaní muštu namiesto vína, resp. používať oboje.

5.1.3. Požehnanie a krst

Článok 115 - Všeobecné ustanovenia

(1) Požehnaním dieťaťa alebo krstom slúži kazateľ. Staršovstvo môže touto službou v rámci svojho Zboru dočasne poveriť aj niektorého brata staršieho. Za riadne vysluhovanie sviatostí a priebeh zhromaždení zodpovedá správca Zboru (administrátor), ktorý je v takom prípade povinný povereného brata staršieho náležite poučiť o význame sviatostí a o príslušných ustanoveniach Ústavy a Poriadku.

(2) O krste dospelých rozhoduje kazateľ so Staršovstvom Zboru na základe žiadosti a osobného vyznania toho, kto má byť pokrstený.

(3) Kazateľ, ktorý kvôli svojmu osobnému presvedčeniu deti nekrstí, pozve ku krstu dieťaťa kazateľa, ktorý ho zastúpi.

Článok 116 - Požehnanie dieťaťa a krst dieťaťa

(1) Veriaci rodičia, ktorí nechávajú krst svojho dieťaťa na obdobie jeho slobodného a vedomého rozhodnutia po jeho obrátení, prinesú dieťa do zhromaždenia Zboru (Lk 2:22; Mk 10:13-16), aby ho predstavili Pánovi a spoločne so Zborom vyprosovali Božie požehnanie. Služba požehnania môže byť poskytnutá aj deťom prípravných členov a priateľov Zboru, ktorí o to požiadajú.

(2) Krst dieťaťa sa v Cirkvi bratskej vysluhuje len v tom prípade, keď o krst požiadajú rodičia, z ktorých aspoň jeden je Členom Zboru a verí, že ich dieťa je sväté v Pánovi (1K 7:14) a ako také je zahrnuté do zmluvy milosti, ktorú Boh uzatvára s veriacimi rodinami (Gn 17:21-27; Sk 2:38-39; 16:31-33).

(3) Krst i požehnanie dieťaťa sa má konať v zhromaždení Zboru, pretože zaväzuje rodičov i Zbor k modlitbám za tieto deti a k ich kresťanskej výchove. Priebeh bohoslužieb krstu, alebo zhromaždenia, kde má byť dieťa požehnané, sa riadi zvyklosťami miestneho Zboru.

(4) Pred krstom i požehnaním dieťaťa skladajú veriaci rodičia sľub podľa Základných formulárov. Pri požehnaní dieťaťa vezme kazateľ dieťa do náručia, alebo mu položí ruku na hlavu. Dieťa sa krstí poliatím hlavy vodou. Pri krste a pri požehnaní osloví kazateľ dieťa jeho krstným menom.

Článok 117 - Krst dospelých

(1) Krst má byť spojený s prijatím za Člena Zboru. Kazateľ so Staršovstvom vedie pred krstom prípravné vyučovanie.

(2) Krst dospelých sa vykonáva buď ponorením, alebo pokropením resp. poliatím hlavy. V Zbore, kde je baptistérium, môžu byť krstení hostia z iných Zborov alebo cirkví len s vedomím Staršovstva svojho Zboru.

(3) Krstený vysloví najskôr v prítomnosti Zboru vyznanie a sľub na základe otázok, ktoré mu kladie krstiaci. V prípade krstu viacerých osôb je aspoň jedna otázka vždy položená jednotlivcovi, aby odpovedal a vyznával sám za seba. Pritom je možné použiť otázky uvedené v Základných formulároch.

(4) Krst považujeme v zásade za neopakovateľný. Pre tých, ktorí boli pokrstení v detstve a túžia pri vstupe do Zboru obnoviť svoje vyznanie a sľub v krste, je možné odporučiť formulár bohoslužobnej pripomienky krstu podľa Základných formulárov. V prípade, že predchádzajúci krst nebol vykonaný v mene Boha Otca, Syna i Svätého Ducha a nešlo tak o trojičný krst, je možné pokrstiť. Ak je niekto po svojom obrátení vážne znepokojený v otázke platnosti svojho krstu (napr. rodičia krstenca neboli v čase jeho krstu veriaci), vedie s ním kazateľ najskôr pastiersky rozhovor o neopakovateľnosti krstu. Ak trvá i potom dotyčný brat či sestra na tom, že chce byť ako veriaci pokrstený, nemá im v tom byť bránené. Nie sme povolaní k tomu, aby sme panovali nad vierou a svedomím druhých ľudí (2K 1:24; 1K 10:29).

5.1.4. Služba chorým

Článok 118 - Služba chorým

(1) Odporúča sa, aby sa dlhodobo chorým, ktorí sa nemôžu zúčastňovať na spoločných zhromaždeniach, slúžilo Večerou Pánovou v ich domácnosti, prípadne v nemocnici pri lôžku v kruhu niekoľkých prizvaných bratov a sestier. Podľa Božieho slova majú chorí možnosť zavolať na návštevu starších Zboru k modlitbám s kladením rúk a mazaním olejom (Jk 5:14-16).

(2) Za jednu zo služieb starších Zboru sa považuje služba modlitieb nad chorým s prípadným kladením rúk a pomazaním olejom. Pri službe kladenia rúk je treba podčiarknuť, že je to ruka Pánova, ktorá žehná, posiela, občerstvuje a dotýka sa chorého. Tým, kto pomazáva olejom, je sám Pomazaný – Kristus. Osoba, ktorá je olejom pomazaná, je oddelená pre Božie pôsobenie. V Jk 5 je ako súčasť tejto služby zmienená modlitba viery. Ide o modlitbu viery plnú nádeje a očakávania. Modlitba veriaceho človeka má byť v nádeji, vyrovnávajúca sa s Božou vôľou, ktorá je vždy na dobro človeka. Z týchto dôvodov je dobre venovať čas modlitebnej príprave, ktorá zahŕňa vyznanie hriechov. Posvätenie sa deje čítaním Svätého písma, modlitbami, prípadne pôstom a slávením Večere Pánovej. Spôsob služby chorým je uvedený v Základných formulároch.

5.1.5. Spovedné tajomstvo

Článok 119 - Spovedné tajomstvo

(1) Pastoračná diskrétnosť je veľmi dôležitou hodnotou, ktorú je potrebné chrániť. Schopnosť dodržiavať spovedné tajomstvo je jednou zo základných predpokladov pre pastoračnú službu.

(2) Zachovávanie spovedného tajomstva slúži k ochrane a dôvernosti v pastoračnom vzťahu. Porušenie alebo zneužitie tejto dôvery má pre pastoračnú službu ťažké dôsledky.

(3) Podstatou spovedného tajomstva je zákaz odovzdávania akejkoľvek osobnej informácie bez súhlasu dotyčného a to ani manželskému partnerovi spovedníka. Ak je vážny dôvod túto informáciu odovzdať niekomu inému, je nevyhnutné najskôr získať súhlas dotyčnej osoby, okrem prípadu podľa odseku (7).

(4) Je nutné zachovať mlčanlivosť o hriechoch, ktoré boli pred spovedníkom v pokání vyznané.

(5) Spovedné tajomstvo nesmie byť porušené ani z dôvodu naliehavej potreby modlitieb v situácii, ktorá je zložitá nielen pre dotyčného človeka, ale aj pre spovedníka.

(6) Ochrana ľudí, ktorí by sa v dôsledku zachovania spovedného tajomstva dostali do vážneho ohrozenia, môže byť dôvodom pre otvorenie spovedného tajomstva.

(7) Spovedné tajomstvo nemôže kryť kriminálne činy a/alebo chrániť pred odôvodneným (trestným) stíhaním.

(8) Od spovedného tajomstva odlišujeme:

  (a) Služobné tajomstvo, ktoré sa týka zachovávania dôverných informácií spojených so správou cirkvi (napr. ekonomických, pracovno-právnych).

  (b) Súkromné informácie, ktoré nemajú byť rozširované bez vážnych a primeraných dôvodov, aj keď neboli zverené ako pastoračné či spovedné tajomstvo.

5.1.6. Svadba

Článok 120 - Svadba

V rámci duchovnej starostlivosti majú Členovia a priatelia Zboru možnosť požiadať o usporiadanie svadobnej bohoslužby. To je pre cirkev príležitosť k zvestovaniu Božieho slova, k pripomenutiu Božích sľubov a poriadku manželstva a k výzve, aby manželia v spoločnom živote nasledovali Pána Ježiša. Priebeh svadobnej bohoslužby má mať verejný, dôstojný a slávnostný ráz a má vyjadrovať úctu k manželstvu a rodine.

Článok 121 - Cirkevný sobáš a svadobné zhromaždenie

(1) V Cirkvi bratskej je dvojaký spôsob svadobnej bohoslužby: cirkevný sobáš s právnym účinkom a svadobné zhromaždenie bez právneho účinku. Nedeliteľnou súčasťou oboch spôsobov je zvestovanie Božieho slova, príhovorné modlitby, osobné sľuby manželskej vernosti a lásky a spravidla spoločný spev zhromaždenia.

(2) Snúbenci požiadajú o sobáš minimálne 2 mesiace vopred. Staršovstvo Zboru po dohode so snúbencami schvaľuje spôsob a miesto svadobnej bohoslužby (v zmysle článku 111/1). Takisto sa rozlišuje, či použitý spôsob bude obsahovať modlitbu požehnania s kladením rúk alebo bez kladenia rúk. Staršovstvo má v odôvodnených prípadoch právo cirkevný sobáš alebo svadobné zhromaždenie odmietnuť. Cirkevným sobášom alebo svadobným zhromaždením slúžime tam, kde snúbenci stoja o modlitby cirkvi, sľubujú si manželskú vernosť a lásku a zúčastňujú sa prípravy na manželstvo.

(3) Cirkevný sobáš s právnym účinkom uzavretia manželstva podľa zákona o rodine je možné uskutočniť, pokiaľ snúbenci splňujú podmienky príslušného zákona.

   (a) Cirkevný sobáš s kladením rúk: Týmto spôsobom sa slúži predovšetkým Členom a prípravným členom a veriacim priateľom Zboru. Cirkevný sobáš Členov z rôznych Zborov Cirkvi bratskej sa koná s vedomím ich staršovstiev.

   (b) Cirkevný sobáš snúbencov z iných kresťanských cirkví (s kladením rúk alebo bez neho) sa môže uskutočniť za predpokladu, že vedenie ich zboru alebo cirkvi k tomu dalo svoj súhlas.

   (c) V ostatných prípadoch Staršovstvo môže rozhodnúť o uskutočnení cirkevného sobáša bez kladenia rúk pri splnení vyššie uvedených podmienok.

(4) Svadobné zhromaždenie bez právneho účinku sa môže uskutočniť len po uzavretí občianskeho sobáša.

   (a) Svadobné zhromaždenie s kladením rúk: Týmto spôsobom slúžime predovšetkým Členom a prípravným členom a veriacim priateľom Zboru. Svadobné zhromaždenie Členov z rôznych Zborov Cirkvi bratskej sa koná s vedomím ich staršovstiev.

   (b) Svadobné zhromaždenie snúbencov z iných kresťanských cirkví (s kladením rúk alebo bez neho) sa môže uskutočniť za predpokladu, že vedenie ich zboru alebo cirkvi k tomu dalo svoj súhlas.

   (c) V ostatných prípadoch Staršovstvo môže rozhodnúť o uskutočnení svadobného zhromaždenia pri splnení vyššie uvedených podmienok.

(5) Pri cirkevnom sobáši aj svadobnom zhromaždení sa spravidla používajú príslušné Základné formuláre.

(6) Kazateľ, ktorý kvôli svojmu osobnému presvedčeniu nemôže snúbencov napriek súhlasnému stanovisku Staršovstva zosobášiť, pozve k svadobnej bohoslužbe kazateľa, ktorý ho zastúpi.

5.1.7. Pohreb

Článok 122 - Pohreb

Cirkev bratská považuje aj úmrtie a pohreb za príležitosť zvestovať Kristovo evanjelium ako posolstvo potešenia a nádeje. Preto poskytuje túto službu pri pohrebe nielen svojim Členom, ale všetkým, ktorí o to požiadajú. Ak nie je k dispozícii kazateľ, pohrebnú pobožnosť vykoná niekto zo starších Zboru podľa rozhodnutia Staršovstva.

Článok 123 - Program a priebeh pohrebnej pobožnosti

(1) Pohrebné zhromaždenie má byť sústredené na zvestovanie evanjelia. Pozornosť účastníkov sa nemá narušovať zbytočnou okázalosťou. Jasná zvesť evanjelia a potešenia pozostalých má zaznieť bez nevhodného pôsobenia na city.

(2) Členovia Zboru sa majú snažiť svojou účasťou umožniť spoločný spev kresťanských piesní, prípadne službu speváckej skupiny. Je vhodným doplnením, keď sa ku slovu kazateľa pripojí modlitbou ešte niekto z prítomných.

(3) Dĺžka pohrebnej pobožnosti závisí na časových možnostiach daných miestom pohrebu. Jej priebeh však v žiadnom prípade nemá byť rozvláčny. Pohrebné zhromaždenie má končiť modlitbou s požehnaním a poďakovaním kazateľa za účasť na pohrebe.

(4) Cirkev bratská sa snaží pôsobiť na to, aby úmrtné oznámenie, vystrojenie pohrebu i celý jeho priebeh boli triezve a aby vynikla predovšetkým zvesť o Pánovi života a smrti a o požehnaní viery v Neho.

5.2. Základné formuláre

V tejto časti Agendy sú uvedené len základné znenia niektorých formulárov.

5.2.1. Požehnanie dieťaťa a krst dieťaťa

Milí rodičia,

priniesli ste svoje dieťa do tohto zhromaždenia, aby sme mu vyprosili Božie požehnanie. Tým prejavujete súhlas so slovami Písma, že deti sú požehnaním od Hospodina. Zverujete toto svoje dieťa do starostlivosti a vedenia nášho nebeského Otca s vierou, že prosby zaň budú vypočuté.

Spoločne s vami kladieme toto dieťa do Božích rúk, aby ho Boh viedol, chránil a zachoval. Nech zo života tohto dieťaťa vzíde Bohu česť. Sľubujete, že budete toto svoje dieťa vychovávať v bázni Božej a umožníte cirkvi, aby sa mohla oň duchovne starať. Budete sa zaň modliť, budete ho viesť a svojím kresťanským životom mu budete príkladom.

Ak takto sľubujete, odpovedzte: ***S pomocou Božou sľubujeme.***

Pri požehnaní dieťaťa vezme kazateľ dieťa do náručia, alebo mu vloží ruku na hlavu. Dieťa sa krstí poliatím hlavy vodou. Pri krste a pri požehnaní osloví kazateľ dieťa jeho krstným menom. Napríklad:

Pri požehnaní: *„Mária, nech ťa požehná Hospodin zo Siona a ty uvidíš dobré veci po všetky dni svojho života. Amen.“*

Pri krste: *„Pavel, krstím ťa v mene Boha Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.“*

(Môžu byť použité aj iné texty z Písma, ktorými sa vyprosuje požehnanie.)

Pri požehnaní detí neobrátených rodičov sa sľub neskladá a použije sa tento formulár:

Milí rodičia,

priniesli ste svoje dieťa do tohto zhromaždenia, aby sme mu vyprosili Božie požehnanie. Tým prejavujete súhlas so slovami Písma, že deti sú požehnaním od Hospodina a vieru, že prosby za vaše dieťa budú vypočuté. Spoločne s vami kladieme toto dieťa do Božích rúk. Nech z jeho života vzíde Bohu česť. Nezabúdajte, že bude záležať aj na vašej sústavnej výchovnej starostlivosti. Tiež cirkev sa chce podieľať na kresťanskej výchove vášho dieťaťa a očakáva, že túto výchovu umožníte a podporíte. V dôvere v Božiu pomoc chceme vášmu dieťaťu vyprosiť požehnanie.

Nasleduje požehnanie.

5.2.2. Krst dospelých

Milý brat (Milá sestra),

veríš, že ťa Pán Ježiš Kristus obmyl svojou krvou z tvojich hriechov? Vyznávaš ho ako Božieho Syna a svojho Spasiteľa a Pána? Ak takto veríš a vyznávaš, odpovedz: ***Verím a vyznávam.***

Sľubuješ, že chceš ako Kristov učeník žiť novým životom k Božej cti a chvále? Ak to môžeš sľúbiť, odpovedz: ***S pomocou Božou sľubujem.***

(Otázky môžu byť obmenené, ale vždy majú viesť rovnako k vyznaniu ako aj ku sľubu.)

Po vyznaní a sľube krsteného nasleduje vlastný úkon krstu s oslovením krstným menom a slovami všeobecnej kresťanskej formuly:

„(Pavel), na základe tvojho vyznania a sľubu ťa krstím v mene Boha Otca i Syna i Svätého Ducha. Pokoj Boží nech je s tebou. Amen.“

5.2.3. Bohoslužobná pripomienka krstu

(Podľa formulára leuenberského spoločenstva cirkví.)

Túto pripomienku krstu môžeme použiť pre tých, ktorí boli pokrstení v detstve a stávajú sa Členmi cirkvi. Týmto spôsobom môžu ku krstu pridať aj svoje osobné vyznanie viery a vziať na seba záväzok krstu. Ide vlastne o obnovu krstného vyznania. Formulár možno zaradiť aj pre situáciu, keď napr. Zbor chce vykonať svoje nové vyznanie viery a pripomenúť si milosť a požehnanie krstu. Formulár je vhodný aj pre ekumenické zhromaždenie, kde chceme spoločne s kresťanmi z iných kresťanských cirkví vyznať spoločný základ viery a jednoty v krste.

Milí bratia, milé sestry v Kristu! Viera v Ježiša Krista je dar, ktorý Pán Boh ponúka všetkým ľuďom. Biblia prirovnáva vieru k ceste, na ktorú sme boli pozvaní. Nie všetci o tejto ceste vedia. Nie všetci sú ochotní touto cestou ísť, pretože je úzka. Mnohí však toto pozvanie vďačne prijali a priznali sa k Ježišovi Kristovi ako k svojmu Pánovi a Spasiteľovi. Niektorí tak spravili pri krste alebo pri inej príležitosti. To však neznamená, že na tejto ceste nemôžeme blúdiť. Všetkých nás zmáha únava, neistota, sklamanie. Naša viera sa ľahko môže stať len prázdnym zvykom. Často nám chýba nádej, láska a trpezlivosť. Medzi cirkvami a jednotlivými kresťanmi je mnoho neporozumenia a zbytočných sporov.

Preto chceme využiť aj dnešnú príležitosť, aby sme sa k živej viere v Ježiša Krista znovu a spoločne priznali a vyjadrili tak jednotu cirkvi a svoje odhodlanie byť svetu soľou a svetlom.

Povstaňme:

Kazateľ: *Milí bratia, milé sestry v Kristu! Boh nám svojím slovom potvrdil svoju milosť a odpustenie. Prijal nás za svojich synov a svoje dcéry. Prijatím Kristovho vzkriesenia sme sa znovu narodili k živej nádeji. Svätým Duchom sme boli vybavení k novému životu. Tak sme spojení v jedno telo, v jednu Kristovu cirkev a chceme nasledovať rovnakého Pána. Vyznajme preto teraz svoju vieru slovami apoštolského vyznania, ktoré nás spája s kresťanmi cez hranice všetkých miest a vekov.*

Brat, sestra! Veríš v Boha?

Odpoveď Zboru alebo tých, ktorí sa priznávajú k svojmu krstu:
Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme.

Kazateľ: *Veríš v Ježiša Krista, Božieho Syna?*

Odpoveď: ***Verím v Ježiša Krista, Syna jeho jediného, Pána nášho, ktorý sa počal z Ducha Svätého, narodil sa z Márie Panny, trpel pod Pontským Pilátom, bol ukrižovaný, zomrel a bol pochovaný, zostúpil do pekiel, na tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho, odkiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.***

Kazateľ: *Veríš v Ducha Svätého?*

Odpoveď: ***Verím v Ducha Svätého, svätú cirkev všeobecnú, spoločenstvo svätých, odpustenie hriechov, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.***

Kazateľ: *Bratia a sestry! Kristus nás povolal do svojho kráľovstva. Tomuto povolaniu máme už dnes robiť česť spôsobom svojho každodenného života. Svoje osobné rozhodnutie a odhodlanie – dať sa vo všetkom viesť príkladom a slovami Ježiša Krista – si teraz pripomeňme a spoločne vyznajme. V Kristu sme boli povolaní ku slobode, aby sme sa už nemuseli nechať ovládať svojím sebectvom. Zriekaš sa dnes znovu všetkého zla a chceš i naďalej zápasiť so zvodmi hriechu a spoliehať sa pritom na Kristovo víťazstvo? Ak je to tak, odpovedz tak, ako ja: Chcem, s pomocou Svätého Ducha.*

Odpoveď: ***Chcem, s pomocou Svätého Ducha.***

Kazateľ: *Boli sme povolaní do spoločenstva jedného Kristovho tela. Chceš voči svojim najbližším bratom a sestrám aj voči iným kresťanom z iných cirkví sa usilovať napriek všetkým rozdielom o zachovanie jednoty Ducha vo zväzku pokoja a spoliehať sa pritom, že Kristova milosť a sláva bude raz zjavená všetkému stvoreniu? Ak je to tak, odpovedz tak ako aj ja: Chcem, s pomocou Svätého Ducha.*

Odpoveď: ***Chcem, s pomocou Svätého Ducha.***

Symbolický úkon (podľa zvyklosti miestneho Zboru).

Bratia a sestry, teraz si navzájom – jeden druhému – zapálime sviecu, na znamenie, že svetlo, ktorým sa v našich temnotách stal Ježiš Kristus, máme niesť jeden druhému a celému svetu. Pri podávaní svetla si odovzdajme aj Kristov pozdrav: Pokoj vám.

Z Písma sa predčíta: Ef 1:3-14

5.2.4. Sľub Člena

Milý brat (Milá sestra) v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Sväté písmo hovorí, že „srdcom sa verí na spravodlivosť, ale ústami sa vyznáva na spasenie“ (Rim 10:10). Preto prichádzate pred Božiu tvár a pred náš Zbor, aby ste vyznali svoju kresťanskú vieru a svoje rozhodnutie žiť nový život v Kristovi. Obráťme sa najskôr v modlitbe k Bohu.

(Nasleduje modlitba pristupujúcich Členov a niekoho zo starších Zboru, alebo len zástupcu Zboru.)

Vyznávate, že ste sa oddali Bohu ako nebeskému Otcovi, že ste prijali Ježiša Krista za svojho Spasiteľa a Pána a že ste uvítali v svojom srdci Svätého Ducha, ktorý vás uisťuje, že ste Božími deťmi a napĺňa vaše srdce Božou láskou a istou nádejou spasenia. Vyznávate, že prijímate Boha Otca, Syna i Svätého Ducha za svojho trojjediného Boha a Sväté písmo za jediné pravidlo svojej viery a života.

Ak vyznávate spolu s nami túto kresťanskú vieru, odpovedzte každý sám za seba s dôverou v Božiu pomoc:

Verím a vyznávam.

Sľubujete, že sa v Božej sile a s Jeho pomocou budete snažiť žiť tak, ako sa sluší na účastníkov evanjelia Kristovho a že budete hľadať Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a usilovať o zbožný a disciplinovaný život, aby ste tak mohli oslavovať Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla (1Pt 2:9).

Ak takto sľubujete, tak povedzte pred Bohom a nami:

S pomocou Božou sľubujem.

(Ak majú byť prijímaní Členovia pokrstení, nasleduje krst podľa formuláru II.)

Ako učeníci Pána Ježiša Krista vstupujete do zmluvy s touto časťou jeho cirkvi, t.j. s Cirkvou bratskou, a slobodne sa zaväzujete, že sa budete podriaďovať Božiemu poriadku v cirkvi aj v Zbore.

Budete žiť v kresťanskej láske a v duchovnom spoločenstve so všetkými spolučlenmi a budete sa za nich modliť. Svojimi darmi budete prispievať k rastu a budovaniu Kristovho tela a podieľať sa na duchovnej práci v cirkvi. Nebudete opúšťať pobožnosti svojho Zboru a budete prijímať bratské napomínanie. Podľa svojich možností budete prispievať na prácu Božieho kráľovstva v cirkvi.

Ak takto sľubujete, povedzte v dôvere v Božiu pomoc: ***Áno.***

(Členovia cirkvi povstanú.)

My ako jedna časť Kristovej cirkvi vstupujeme s vami do zmluvy a vítame vás s láskou do svojho stredu. Ďakujeme za vás Bohu a sľubujeme, že vám budeme pomáhať, aby ste rástli v milosti a v poznaní Pána Ježiša Krista a aby ste mohli plniť to, čo ste práve sľúbili. Sväté písmo nás uisťuje, že „Ten, ktorý nás povolal, je verný a že nás posvätí a zachová“ (1Tes 5:23-24).

Milosť Pána nášho, Ježiša Krista, nech je s vami.

Na znamenie toho vám v mene cirkvi podávam pravicu a vyhlasujem vás za Členov.

5.2.5. Sľub starších Zboru

Vážené Staršovstvo (alebo: Milí bratia a sestry),

Členské zhromaždenie Zboru Cirkvi bratskej v ..... vás zvolilo za svojich starších a teraz máte verejne pred Zborom sľúbiť, že chcete zverenú službu s Božou pomocou verne plniť.

(1) Vašou úlohou spolu s kazateľom je starostlivosť o Zbor ako o Božie vlastníctvo. Nie ste povolaní k tomu, aby ste nad ním panovali, ale aby ste nad ním bdeli, chránili ho, slúžili mu, povzbudzovali ho i napomínali a boli mu príkladom.

(2) Očakáva sa od vás, že podľa zverených darov sa budete podieľať na kázaní evanjelia, že budete navštevovať rodiny, zvlášť chorých a starých Členov, povzbudzovať ich Božím slovom a modliť sa s nimi.

(3) Budete sa pravidelne zúčastňovať porád Staršovstva a podieľať sa na spolurozhodovaní o prijímaní Členov, pri uplatňovaní kázne a na rozhodovaní o všetkých zborových záležitostiach. Svedomite si budete plniť úlohy zverené Staršovstvom a zachovávať mlčanie o všetkom, čo má zostať dôverné.

(4) Svojho kazateľa budete podopierať modlitbami a budete mu pomáhať niesť všetky bremená služby a starostí, budete mu pomáhať svojimi radami, povzbudzovať ho, podľa potreby ho láskavo usmerňovať, biblicky napomínať, zdieľať sa s ním a ochotne prijímať jeho pokyny.

Ak prijímate tieto úlohy ako Božie povolanie k službe v Zbore a ak ich chcete verne, ochotne a nezištne plniť, ako to požaduje Sväté písmo, vyzývam vás ako váš spolustarší a správca/administrátor tohto Zboru, aby ste mi podali pravicu so slovami:

S pomocou Božou sľubujem.

Slovo k Členom Zboru pri uvedení Staršovstva.

A teraz sa obraciam k vám, Členom tohto Zboru, s apoštolskou výzvou: „Žiadam vás, bratia a sestry, aby ste uznávali tých, ktorí medzi vami pracujú, sú vašimi predstavenými v Kristu a napomínajú vás. Veľmi si ich vážte a milujte ich pre ich dielo. Podriaďujte sa im, pretože oni bdejú nad vami a budú sa za vás zodpovedať, aby tak mohli robiť s radosťou, nie s nárekom, lebo to by vám nebolo užitočné. Žite medzi sebou v pokoji!“ (1Tes 5:12; Hb 13:17)

Prosím o niekoľko príhovorných modlitieb za nové Staršovstvo.

5.2.6. Sľub vikára

Milý brat,

bol si prijatý do služby vikára v Cirkvi bratskej. Tým si na seba vzal istú mieru zodpovednosti za Božie dielo a je teda správne, aby si pred Zborom verejne sľúbil, že chceš zverenú službu verne konať s Božou pomocou.

Tvojou úlohou je slúžiť spolu s kazateľom (administrátorom) a Staršovstvom Bohu, bratom a sestrám a konať misijnú službu v svete. Očakáva sa od teba, že sa budeš podľa zverených darov podieľať na kázaní evanjelia, pastoračných návštevách a evanjelizačnej službe. Pravidelne sa budeš zúčastňovať porád Staršovstva a podieľať sa na jeho práci a rozhodovaní. Budeš sa zúčastňovať vikariátnych cvičení, plniť úlohy z nich vyplývajúce a ďalej sa vzdelávať v Božom slove a v študijnej litera-

túre. Svedomite si budeš plniť úlohy zverené ti správcom Zboru a Staršovstvom a zachovávať mlčanie o všetkom, čo má zostať dôverné.

Ak prijímaš úlohu vikára Zboru Cirkvi bratskej v ..... ako Božie povolanie ku službe a ak ho chceš verne a ochotne plniť, tak ťa ako zástupca Rady Cirkvi bratskej vyzývam, aby si mi podal pravicu so slovami: ***S pomocou Božou sľubujem.***

5.2.7. Sľub diakonickej ordinácie

(Zhromaždenie pred diakonickým sľubom povstane.)

Milý brat (Milá sestra),

bol/a si navrhnutý/á a potvrdený/á do diakonickej služby v rámci misijnej služby Cirkvi bratskej. Cirkev rozpoznala tvoje obdarovanie a potvrdzuje ťa v tejto zodpovednej službe. Cirkev bratská v duchu biblických textov vidí dôležitosť služby sociálnej, evanjelizačnej a pastoračnej, ktorú od apoštolskej doby konali osoby plné Svätého Ducha a múdrosti, ako čítame v knihe Skutkov apoštolských (Sk 6:3-6; 8:26-40). Kristovo evanjelium má byť vždy sprevádzané činmi živej viery, ktoré sú vysvetlením evanjelia a sprítomnením služby lásky nášho Pána Ježiša Krista.

Od prvých strán Starej zmluvy sa stretávame so skutočnosťou Božieho záujmu o celého človeka, vrátane jeho potrieb tela. Náš Pán a Spasiteľ sa taktiež vždy zaujímal nielen o stav duše, ale tiež o ľudské zápasy, ktoré súviseli s ľudskou núdzou v rôznych oblastiach. Pýtam sa ťa pred Pánom Bohom a cirkvou, či chceš slúžiť svojmu Pánovi cieľavedomou a vernou diakonickou službou. Ak je to tak, povedz:
S pomocou Božou sľubujem.

Sľubuješ, že sa pri vykonávaní diakonickej služby budeš riadiť Božím slovom, že budeš usilovať o plnosť Svätého Ducha podľa vzoru prvých diakonov v Jeruzaleme, rešpektovať vedenie svojho Zboru a spoločne s cirkvou usilovať o naplnenie zvereného poslania? Ak takto sľubuješ, povedz: ***Áno.***

My ako cirkev ďakujeme Pánu Bohu za teba a sľubujeme, že ťa budeme v tejto službe podopierať. Pán Boh nech ťa vystrojí a zmocní k slávnemu poslaniu kristovskej služby v dnešnom svete!

5.2.8. Ordinačný sľub kazateľa

Kazateľ je najprv vyzvaný k podpisu osobného súhlasu s Vyznaním viery.

Slovo ku kazateľovi:

Milý brat,

cirkev ťa povoláva do kazateľskej služby na základe obdarovania, ktoré u teba rozpoznala. Dnes máš byť ordinovaný za kazateľa evanjelia v Cirkvi bratskej. Tým na seba prevezmeš dôležité poslanie. Preto sa ťa pýtam:

Vyznávaš pred Bohom a cirkvou, že Tvoj život patrí Pánovi Ježišovi Kristovi a že Ho chceš nasledovať oddanou kazateľskou službou?

Ak takto vyznávaš, odpovedz: ***Vyznávam!***

Veríš, že sám Boh ťa povolal a Svätým Duchom vystrojil ku kazateľskej službe vo svojej cirkvi, aby si tak v láske slúžil Bohu a ľuďom?

Ak takto veríš, odpovedz: ***Verím!***

Vlastný sľub:

Sľubuješ, že s Božou pomocou budeš verne a pravdivo zvestovať Božie slovo a sám sa mu tiež ochotne podriaďovať. Budeš slúžiť bratom a sestrám sviatosťami krstu a Večere Pánovej. Budeš verne a nestranne konať pastiersku službu a zachovávať spovedné tajomstvo. Vyvaruješ sa všetkého, čo by mohlo narušovať bratstvo, poriadok a jednotu v cirkvi. Sľubuješ, že budeš usilovný v osobnom štúdiu svätého Písma a v modlitbách. Budeš zachovávať Vyznanie viery Cirkvi bratskej a jej základné i záväzné dokumenty.

Ak takto sľubuješ, odpovedz (slovami): ***S pomocou Božou sľubujem!***

Ordinujúci vyzve vybraných ordinovaných kazateľov, aby na brata vložili ruky, modlili sa za neho a žehnali mu. Nasledujú modlitby kazateľov a požehnanie.

Poverenie a zmocnenie:

Týmto si teda poverený k službe slova a sviatostí. Počuj apoštolské slovo: „Pred Bohom a Ježišom Kristom, ktorý bude súdiť živých aj mŕtvych, ťa zaprisahávam v mene jeho zjavenia a jeho kráľovstva: Hlásaj slovo, naliehaj v priaznivý i nepriaznivý čas, presviedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením. Buď vo všetkom triezvy, znášaj útrapy, konaj dielo hlásateľa evanjelia a dôsledne plň svoju službu. Dávaj pozor na seba a na učenie; buď v tom vytrvalý. Lebo ak toto budeš robiť, zachrániš aj seba, aj tých, čo ťa počúvajú.“

Milý brat, vyhlasujem ťa za kazateľa a služobníka Božieho slova a Kristových sviatostí. Pán Boh nech ti žehná v tejto službe. Amen.

Nasleduje podanie ruky novo ordinovaného kazateľa ordinujúcim (kazateľom, prípadne starším Zboru)

5.2.9. Inštalačný sľub kazateľa a Zboru

(Zhromaždenie pred inštalačným sľubom povstane.)

Milý brat,

bol si cirkvou povolaný, aby si prijal úlohu kazateľa Zboru Cirkvi bratskej v ..... . Pýtam sa ťa, či túto službu kazateľa, pastiera (a správcu) Zboru prijímaš ako úlohu zverenú ti Pánom cirkvi. Ak ju prijímaš, povedz: ***Prijímam.***

Sľubuješ, že sa vynasnažíš verne si plniť všetky povinnosti kazateľa Zboru, obzvlášť byť príkladom kresťanského života, usilovne zvestovať pravdu Svätého písma, s modlitbou sa pastiersky sa starať o zverený Zbor a nezabúdať na misijnú službu. Ak takto sľubuješ, odpovedz: ***S pomocou Božou sľubujem.***

Sľub Zboru pri inštalačnom zhromaždení:

Teraz sa pýtam vás, Členov Zboru v ..... , či prijímate brata ..... za svojho kazateľa, pastiera (a správcu) Zboru a sľubujete, že ho budete podľa Písma milovať, ctiť, povzbudzovať a pomáhať mu.

Ak ho takto prijímate a sľubujete, vyjadrite to každý sám za seba slovami:
S pomocou Božou sľubujem.

5.2.10. Sľub Rady

Milí bratia v Kristu Ježišovi,

boli ste riadne zvolení za členov Rady Cirkvi bratskej a prijali ste túto voľbu ako Božie poverenie, aby ste so všetkou zodpovednosťou a ochotou konali všetky svoje povinnosti.

Sľubujete, že budete s Božou pomocou a s našou modlitebnou podporou riešiť všetky úlohy podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia na základe Svätého písma, vo Svätom Duchu. Sľubujete, že budete duchovnou oporou všetkým Zborom a Členom Cirkvi bratskej, že budete vždy chrániť záujmy Božieho kráľovstva a pri svojej práci dodržiavať Vyznanie viery, Ústavu a Poriadok Cirkvi bratskej.

Ak takto sľubujete, odpovedzte s dôverou v svojho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista:
S pomocou Božou sľubujem.

5.2.11. Spôsob služby chorým

Obvykle na požiadanie kazateľ s niekoľkými staršími kladú ruky na chorého. Pri tejto službe nie je sľubované telesné uzdravenie. Podľa Jk 5 Pán Ježiš nejakým spôsobom „pozdvihne“ chorého. Môže to byť duchovne, môže to byť silou viery, odstránením bolesti a tiež aj uzdravením. Táto služba má obsahovať tiež krátku službu Božím slovom (napr. texty z 2K 1:3-5; Ž 91; Lk 17:11-19 a iné), modlitebné vyjadrenie pokánia (napr. pomocou textov Ž 103; Mt 6:7, 12-13 a iné).

Ruky kladieme obvykle na hlavu chorého a olivovým olejom môžeme pomazať čelo chorého (prípadne urobiť znamenie kríža). Na koniec modlitieb kazateľ, alebo starší, ktorý túto službu vedie, povie:

„Kladieme na teba ruky v mene Otca, Syna i Svätého Ducha, naliehavo prosíme, aby ťa náš Pán Ježiš Kristus podoprel svojou prítomnosťou, aby odňal všetku nemoc tela, duše i ducha a dal ti víťazstvo života a pokoja, ktoré by ťa uschopnilo Mu slúžiť teraz i na veky. Amen.“

Alebo:

„Kladieme na teba ruky v mene nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista a prosíme, aby ťa pozdvihol a naplnil svojou milosťou, aby si poznal/a uzdravujúcu moc a Jeho lásku. Pomazávam ťa olejom v mene Otca, Syna i Svätého Ducha. Amen.“

5.2.12. Cirkevný sobáš s právnym účinkom uzavretia manželstva

Ženícha, nevestu, svedkov a kazateľa môže prítomným predstaviť uvádzajúci:

Vážení prítomní!

*Podľa zákonov Slovenskej republiky pristupujeme k uzavretiu manželstva pána **AB** a slečny **CD**. Dovoľte, aby som vám predstavil svedkov:*

1. *svedok: pán/pani/slečna ...*
2. *svedok: pán/pani/slečna ...*

Vyhlásenie stanovené zákonom uvedené v nasledovnom odseku (ak to zákon nestanovuje inak) nie je podmienkou v túto chvíľu slovne uvádzať, pokiaľ tak snúbenci už urobili pred oprávnenou osobou.

Snúbenci pri uzavieraní manželstva súhlasne vyhlásia, že im nie sú známe okolnosti vylučujúce uzavretie manželstva a že poznajú svoj zdravotný stav, súčasne spoločne vyhlásia svoje rozhodnutie o používaní priezviska v rámci platného zákona.

Sobášiaci:

Milí snúbenci,

prišli ste, aby ste svoje manželstvo potvrdili vzájomným vyhlásením a sľubom pred Božou tvárou a pred týmito kresťanskými svedkami. Božie slovo žiada, aby manželstvo bolo zachované v láske a vernosti a zdôrazňuje jeho nerozlučiteľnosť. Žite teda v bázni Božej jeden pre druhého, neste vzájomne svoje bremená a tak naplňte vôľu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Skloňme sa pred svätým Bohom a vyprosme budúcim novomanželom Božiu pomoc a ochranu. Modlime sa!

(Modlí sa kazateľ alebo starší alebo obaja novomanželia, tak ako je v Zbore obvyklé. Zhromaždenie stojí.)

Sobášiaci: *Pýtam sa ťa (vás, pán) ....., či dobrovoľne vstupuješ (vstupujete) do manželstva s tu prítomnou slečnou, (pani) .....*

Ženích: *ÁNO*

Sobášiaci: *Pýtam sa ťa (vás, slečna, pani) ....., či dobrovoľne vstupuješ (vstupujete) do manželstva s tu prítomným pánom .....*

Nevesta: *ÁNO*

Sobášiaci: *Vyzývam vás teraz, aby ste si pred Bohom a týmito kresťanskými svedkami dali sľub nezrušiteľnej lásky a vernosti. Podajte si pravice.*

VARIANT 1 (hovoria snúbenci sami)

Ja (ženích uvedie svoje meno) spájam svoj život s tvojím a sľubujem, že ťa budem milovať, chrániť, vážiť si ťa a ctiť. Budem ti verným manželom po celý čas, v dobrom aj zlom, dokiaľ nás smrť nerozdelí. Tak mi Pán Boh pomáhaj.

Ja (nevesta uvedie svoje meno) spájam svoj život s tvojím a sľubujem, že ťa budem milovať, chrániť, vážiť si ťa a ctiť. Budem ti vernou manželkou po celý čas, v dobrom aj zlom, dokiaľ nás smrť nerozdelí. Tak mi Pán Boh pomáhaj.

VARIANT 2 (hovorí kazateľ; v ďalšom je možné použiť vykanie)

Sobášiaci: *Milý (doplniť meno), vyvolil si si (doplniť meno), ktorej pravicu držíš vo svojej, aby bola tvojou manželkou. Sľubuješ, že ju budeš milovať, vážiť si ju, dôverovať jej a že chceš byť jej ochrancom. Spojuješ svoj život s jej životom a chceš jej byť verným manželom po všetok čas, ktorý vám Pán spolu dopraje. Ak je to tak, s dôverou v Božiu pomoc povedz:* ***S pomocou Božou sľubujem.***

Ženích: *S pomocou Božou sľubujem.*

Sobášiaci: *Taktiež ty, milá (doplniť meno), vyvolila si si (doplniť meno), ktorého pravicu držíš vo svojej, aby bol tvojím manželom. Sľubuješ, že ho budeš milovať, vážiť si ho, pomáhať a dôverovať mu ako svojmu najbližšiemu pozemskému priateľovi. Spájaš svoj život s jeho životom a chceš mu byť vernou manželkou po celý čas, ktorý vám Pán spolu dopraje. Ak je to tak, s dôverou v Božiu pomoc povedz:* ***S pomocou Božou sľubujem.***

Nevesta: *S pomocou Božou sľubujem.*

Sobášiaci: *Pretože ste si teraz pred Bohom a prítomnými kresťanskými svedkami sľúbili manželskú vernosť, vyhlasujem vaše manželstvo za právoplatne uzavreté a*

podľa Božieho poriadku za nerozlučiteľné. Čo Boh spojil, človek nerozlučuje. Pokoj Boží nech je s vami.

Uvádzajúci: *Prosím teraz pána ..... a pani .....(uviesť nové priezvisko), aby svoje rozhodnutie potvrdili svojimi podpismi. Po nich prosím oboch svedkov.*

Uvádzajúci: *Vymeňte si vzájomne snubné prstene a dajte si svoj prvý manželský bozk.*

V prípade, že ide o sobáš s požehnaním udeleným kladením rúk, položí kazateľ ruky na hlavy novomanželov a udelí im požehnanie. V opačnom prípade túto časť vhodne ukončí (napríklad modlitbou).

Sobášiaci: (S kladením rúk. Manželia stoja alebo kľačia.)

„Nech vás Hospodin žehná a chráni; nech Hospodin rozjasní svoju tvár nad vami a nech je vám milostivý; nech k vám Hospodin obráti svoju tvár a daruje vám pokoj. Milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Božia a prítomnosť Svätého Ducha nech je s vami. Amen.“

5.2.13. Svadobné zhromaždenie bez právneho účinku

Milí novomanželia,

prišli ste, aby ste svoje manželstvo potvrdili vzájomným vyhlásením a sľubom pred Božou tvárou a týmito kresťanskými svedkami. Pán Boh žiada, aby manželstvo bolo zachovávané v láske a vernosti a zdôrazňuje jeho nerozlučiteľnosť. Žite teda v Božej bázni jeden pre druhého, podopierajte sa a tak naplňte vôľu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Skloňme sa pred svätým Bohom a vyprosme novomanželom Božiu pomoc a ochranu (Zhromaždenie je vyzvané, aby povstalo, kazateľ sa modli.)

Kazateľ: *Vyzývam vás teraz, aby ste si pred Bohom a týmto kresťanským zhromaždením dali manželský sľub nerozlučiteľnej lásky a vernosti. Podajte si pravice!*

VARIANT 1 (hovoria snúbenci sami)

Ja (ženích uvedie svoje meno) spájam svoj život s tvojím a sľubujem, že ťa budem milovať, chrániť, vážiť si ťa a ctiť. Budem ti verným manželom po celý čas, v dobrom aj zlom, dokiaľ nás smrť nerozdelí. Tak mi Pán Boh pomáhaj.

Ja (nevesta uvedie svoje meno) spájam svoj život s tvojím a sľubujem, že ťa budem milovať, chrániť, vážiť si ťa a ctiť. Budem ti vernou manželkou po celý čas, v dobrom aj zlom, dokiaľ nás smrť nerozdelí. Tak mi Pán Boh pomáhaj.

VARIANT 2 (hovorí kazateľ; v ďalšom je možné použiť vykanie)

Kazateľ: *Milý (doplniť meno), vyvolil si si (doplniť meno), ktorej pravicu držíš vo svojej, aby bola tvojou manželkou. Sľubuješ, že ju budeš milovať, vážiť si ju, dôverovať jej a že chceš byť jej ochrancom. Spájaš svoj život s jej životom a chceš jej byť verným manželom po všetok čas, ktorý vám Pán spolu dopraje. Ak je to tak, s dôverou v Božiu pomoc povedz:* ***S pomocou Božou sľubujem.***

Ženích: *S pomocou Božou sľubujem.*

Kazateľ: *Taktiež ty, milá (doplniť meno), vyvolila si si (doplniť meno), ktorého pravicu držíš vo svojej, aby bol tvojím manželom. Sľubuješ, že ho budeš milovať, vážiť si ho, pomáhať a dôverovať mu ako svojmu najbližšiemu pozemskému priateľovi. Spájaš svoj život s jeho životom a chceš mu byť vernou manželkou po celý čas, ktorý vám Pán*

spolu dopraje. Ak je to tak, s dôverou v Božiu pomoc povedz: ***S pomocou Božou sľubujem.***

Nevesta: *S pomocou Božou sľubujem.*

Kazateľ: *Pretože ste si teraz pred Bohom a prítomnými kresťanskými svedkami sľúbili manželskú vernosť, vyhlasujem vaše manželstvo podľa Božieho poriadku za nerozlučiteľné. Čo Boh spojil, človek nerozlučuje.*

V prípade, že ide o svadobné zhromaždenie s požehnaním udeleným kladením rúk, položí kazateľ ruky na hlavy novomanželov a udelí im požehnanie. V opačnom prípade túto časť vhodne ukončí (napríklad modlitbou).

(Pri kladení rúk manželia stoja alebo kľačia.)

Kazateľ: *„Nech vás Hospodin žehná a chráni; nech Hospodina rozjasní svoju tvár nad vami a nech je vám milostivý; nech k vám Hospodin obráti svoju tvár a daruje vám pokoj. Milosť nášho Pána Ježiša Krista a láska Božia a prítomnosť Svätého Ducha nech je s vami. Amen.“*

Hlava 6. PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 124 - Prechodné ustanovenia

Zmeny Poriadku schválené Konferenciou dňa 19.6.2021, ktorých podstatou je zrušenie funkcie tajomníka Rady, nadobúdajú účinnosť prvým dňom začiatku funkčného obdobia novo zvolenej Rady, ostatné zmeny nadobúdajú účinnosť 19.6.2021.

Článok 125 - Účinnosť Poriadku

Tento Poriadok nadobúda účinnosť jeho schválením dňa 11.5.2013 a obsahuje zmeny schválené 17.5.2014, 9.5.2015, 14.5.2016, 10.5.2019, 10.10.2020, 19.6.2021, 4.5.2024, 23.5.2025 a 16.5.2026.

* * *

ISBN 978-80-970775-2-5